

1441. Hicrî Yılbaşımız Mübârek Olsun,
Âşûrâ Günümüz İslâm Ümmetinin
Kurtuluşuna Vesîle Olsun. Âmîn!

Lâlegül

Aylık İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Lâlegül Dergisi Yıl: 7 Sayı: 79 Zülhicce 1440 - Muharrem 1441 EYLÜL 2019 Fiyatı: 15 TL

s.04 Fazîletli Ameller Bâbında Bâzı Âlimlerin “Mevzû” Demesi ile Hüküm
Sâbit Olmaz, Diğer Bâzısının “Zayıf” Demesi Dahî Amel İçin Yeterlidir

Ahmet Mahmut ÜNLÜ

s.14 Kur’ân’ı Bile Tartışmaya Açan Kitapsızlar

Resul BÖLÜKBAŞ

s.18 Görmez’i veya Diyanet’teki İcraatını
Tezkiye Eden Hocalara!

Dr. Ahmet GELİŞGEN

s.22 Devlet-i Aliyye’nin 24. Şeyhulislâmı
Mustafa Sun’ullâh Efendi

Hasan KUDUOĞLU

s.32 Sosyal Medya ve Mahremiyet İhlâli

Ömer Faruk KORKMAZ

s.38 Emek-Sermaye Ortaklığı (Rüzgâr ve
Güneş Enerjisi Yatırımı)na Dair Bir Soru

Hüsamettin VANLIOĞLU

s.42 Azmin ve İstikrarın Sembol İsmi Nûh (Aleyhisselam)

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

s.52 İstanbul Sözleşmesinden
Hepimiz Sorumluyuz

Dr. İhsan ŞENOCAK

BİR YIL BOYUNCA ŞEYTANDAN
KORUNMAK İÇİN MUHARREM’İN
İLK ON GÜNÜ OKUNACAK DUÂ

60-61

MUHARREM AYININ NÂFILE ORUÇLARI

61-62

MUHARREM AYININ ÜÇÜNCÜ GECESİ’NİN
İHYÂSİ MÜSTEHABTIR

62-63

ÂŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ

63-64

ÂŞÛRÂ GECESİNİN VE GÜNÜNÜN AMELLERİ

64-78

ÂŞÛRÂ GÜNÜ OKUNACAK DUÂLAR

69-74

ECELİ GELMİŞ OLANA O SENE ÂŞÛRÂ GÜNÜ
OKUMASI NASİB OLMAYAN DUÂ

69-70

ÂŞÛRÂ GÜNÜ OKUYANIN KALBİNİN
ÖLMEMESİNE (İMANLI ÖLMESİNE)
SEBEP OLACAK ZİKİR VE DUÂLAR

72-74

SAFER AYININ İLK GECE NAMAZI ve HER
GÜNÜ OKUNACAK BİR DUÂ

78-80

EDİTÖRDEN

Hicrî senenin ilk ayı olan **Mu-
harrem Ayı**'ndayız. Bu mü-
barek ayın onuncu günü yani 9
Eylül Pazartesi Âşûra Günü'dür. Haram aylardan
olan Muharrem Ayı'nın fazilet bakımından di-
ğer aylara göre ayrı bir önemi olduğu gibi, Âşûra
Günü'nün de diğer günler içinde önemli bir yeri
vardır. O günün kıymet ve fazileti hakkında birçok
hadîs-i şerifler vârid olmuştur.

Bir keresinde sahâbe-i kirâm, Peygamber Efendi-
miz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*)'e sordular:

- Allah-ü Teala Âşûra Günü'nü diğer günlerden
üstün kıldı değil mi?

- **Evet, Allah gökleri ve yerleri, dağları ve deniz-
leri, Levhi, Kalemî, Hz. Adem'i ve Hz. Havva'yı**
Âşûrâ Günü yarattı. Âşûrâ Günü'ne saygı göstermek
lazımdır, zira Arşın hâmilî olan (Arşı taşıyan) **me-
lekler dahi onun değerini biliyorlar.**

Âşûra Günü Oruç Tutmak

Peygamberimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*) Âşûrâ
Günü'nün faziletinin aranmasını ve o gün oruçlu
olunmasını bize tavsiye buyurmuştur. Nitekim o
günün orucuyla alakalı olarak Abdullah b. Abbas
(*Radiyallâhü anhüma*) şöyle anlatmıştır: “Resûlül-
lah (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*) Medine-i Münev-
vere'ye geldiğinde, Yahudilerin Âşûra Günü oruç
tuttuklarını gördü. Bu sebeple:

- **Oruç tuttuğunuz bu günün mahiyeti nedir?**
diye sordu. Yahudiler:

- Bu gün önemli bir gündür. Allâh-u Teâlâ bu gün,
Hz. Mûsâ'yı ve İsrailoğullarını düşmanlarından
kurtardı. Hz. Mûsâ'da şükür için bu gün oruç tuttu.
Biz de bu sebeple oruç tutuyoruz, dediler. Bunun
üzerine Efendimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*):

- Öyleyse biz Mûsâ (*Aleyhissalam*)'a (benzeme yö-
nünden) **sizden daha layık ve daha yakınız**, bu-
yurdu ve o gün oruç tuttu. (Ashâbına da) bu orucu
tutmalarını emir buyurdu.”

(*Buhari, Savm: 69; Müslim, Sıyam: 127; Ebu Davud,
Sıyam: 64; İbn-i Mace, Sıyam: 41*)

Daha sonra Ramazan orucu farz kılınınca bu emir
muhayyerliğe dönüştü. Nitekim Hz. Âişe (*Radiyal-
lâhü anhâ*) şöyle buyurdu: “**Ramazan** (orucu farz
olma)**dan önce âşûra orucu tutuluyordu. Rama-
zan orucunun farziyeti indikten sonra onu dile-
yen tuttu, dileyen tutmadı.**”

Peygamberimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*) vahiy
gelmeyen hususlarda Ehl-i Kitaba muvafakat etme-
yi severdi. Bu durum özellikle putperestlere muha-

lefe eden hususlarda böyleydi. Fakat Mekke fethedilip, İslâm
Dini her yerde üstünlük elde
edince, Yüce dinimiz İslâm her yönüyle tamamlan-
ıp Allâh-u Teâlâ bu dinden razı olduğunu beyan
edince artık buna gerek kalmadı. Bundan böyle
bütün konularda, hatta tutacağımız oruca kadar
Peygamber Efendimiz Ehl-i Kitaba muhalefe ti ilan
etti. Nitekim İbni Abbas (*Radiyallâhü anhümâ*)'dan
merfû bir rivâyette Efendimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve
Sellem*) şöyle buyurdu:

“**Âşûra Günü oruç tutun ve bu hususta Yahudi-
lere muhalefet edin. (Yani) Âşûra Günü'nden bir
gün önce veya bir gün sonra da oruç tutun!**”
(*Ahmed b. Hanbel: 1/241*)

Dolayısıyla sadece Âşûra Günü oruç tutmak
mekruhtur. Onun için, bir gün öncesi veya bir gün
sonrası ile birlikte oruç tutmak gerekir.

Yine Âşûra Günü oruç tutmanın fazileti hakkın-
da Peygamberimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*) şö-
yle buyurmuştur:

“**Âşûra Günü tutulan orucun, bir yıl önceki gü-
nahlara keffâret olacağını Allah-u Teâlâ'nın rah-
metinden umarım.**” (*Tirmizi, Kitabu's-Savm:48, (752)*)

Rivâyet edilir ki; Peygamberimiz (*Sallallâhü
Aleyhi ve Sellem*) mübarek tükürüğü ile hurmayı
yumuşatır, Âşûra Günü çocuklara çiğnetirdi ve bu
çocuklar o gün akşama kadar bir şey yemezlerdi.
Selefi sâlihînin de Âşûra Günü kendileri oruç tut-
tukları gibi, o gün akşama kadar çocuklara da bir
şey yedirmezlerdi.

Yine denilmiştir ki: “Vahşi hayvanlar dahi âşûra
günü ot yemezler.”

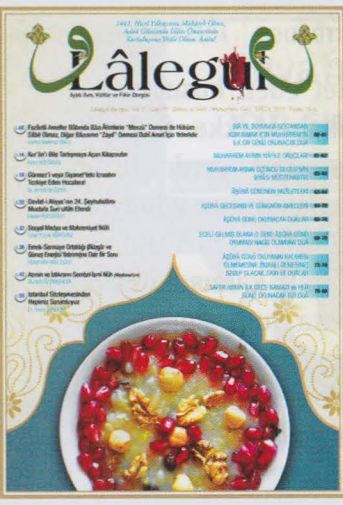
Sene Boyunca Rızkın Bollaşması

Âşûra Günü ziyafet hazırlamak, evin mutfak alış-
verişini bolca yaparak aile halkını sevindirmek,
sene boyunca evde bereketlere vesile olacağı rivâ-
yetlerde gelmiştir. Nitekim Peygamberimiz (*Sallal-
lâhü Aleyhi ve Sellem*):

“**Âşûra Günü, aile efrâdına yemesini ve içme-
sini bol yapan kimseye, Cenâb-ı Hak sene bo-
yunca rızkını genişletip bollaştırır.**” buyurmuş-
lardır. (*Beyhekî, Şuabu'l-İman, 3/366*)

Süfyan-ı Sevrî (Kuddise Sirruhû) ise, bu hadis-i
şerifin manası ile alakalı olarak şöyle demiştir:
“**Elli senedir biz bunu tecrübe/tatbik ettik ve
öyle bulduk.**”

Mustafa Özşimşekler

LÂLEGÜL DERGİSİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

GENEL MÜDÜR
Gürsel YILDIZ

REKLAM İLETİŞİM
reklam@lalegulyayinlari.com

YAYIN TÜRÜ
Aylık İlim-Kültür ve Fikir Dergisi

BASIM YERİ
Matsis Matbaa Hizmetleri - Tevfikbey Mah.
Dr. Ali Demir Cad. No:51 Sefaköy / İSTANBUL
Tel: 0212 624 21 11 www.matbaasistemleri.com

YURTIÇİ ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
180 TL

YURTDIŞI ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
200 Euro

ABONELİK ÖDEMESİ İÇİN
BANKA HESAP BİLGİLERİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.

VAKIF KATILIM TL HESABI
İBAN: TR77 0021 0000 0000 8388 9000 01

VAKIF KATILIM EURO HESABI
İBAN: TR66 0021 0000 0000 8388 9001 02

VAKIF KATILIM DOLAR HESABI
İBAN: TR93 0021 0000 0000 8388 9001 01

POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
14851995

ABONE DAĞITIM
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
0212 435 10 58

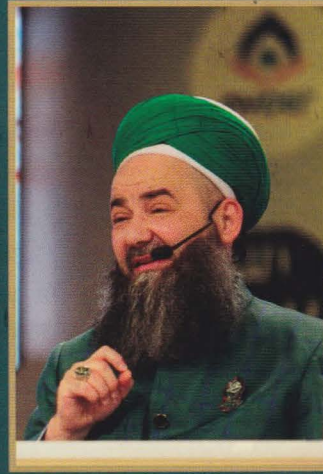
ABONE İŞLEMLERİ
0212 435 10 58

BİLGİ
www.laleguldergisi.com

ADRES
Tuana Basın Yayın - Çınar Mah. Osman Gazi Cad.
No: 50/A Bağcılar / İSTANBUL

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların
sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

İÇİNDEKİLER

■ AHMET MAHMUT ÜNLÜ ▶ 4

FAZİLETLİ AMELLER
BÂBINDA BÂZİ
ÂLİMLERİN "MEVZÛ"
DEMESİ İLE HÜKÜM
SÂBİT OLMAZ, DİĞER
BÂZISININ "ZAYIF"
DEMESİ DAHÎ AMEL
İÇİN YETERLİDİR

- 30 YESEVİ YOLU
50 İDDEF - SENİN DE BİR TALEBEN OLSUN
58 VUSLAT - NUR MESCİDİ'NİN İNŞAATI TAMAMLANDI

• DUALAR, ZİKİRLER ve FAZİLETLİ AMELLER •

- 60 MUHARREM AYINDA OKUNACAK MÜHİM BİR DUÂ
BİR YIL BOYUNCA ŞEYTANDAN KORUNMAK İÇİN MUHARREMİN
İLK ON GÜNÜ OKUNACAK DUÂ
61 MUHARREM AYININ NÂFİLE ORUÇLARI
61 HARAM AY ORUCU
62 MUHARREM AYI ORUÇLARI
62 Muharrem Ayının Üçüncü Gecesi'nin İhyâsı Müstehabtır
63 AŞÛRÂ GECESİ VE GÜNÜNÜN VAZİFELERİ
63 AŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ
64 AŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ
64 AŞÛRÂ GÜNÜ ORUCU
66 AŞÛRÂ GECESİNİ İHYÂ ETMENİN FAZİLETİ
67 AŞÛRÂ GECESİ NAMAZLARI
67 AŞÛRÂ GÜNÜ NAMAZLARI
69 AŞÛRÂ GÜNÜ OKUNACAK DUÂLAR
69 Eceli Gelmiş Olana O Sene Aşûrâ Günü Okuması Nasib Olmayan Duâ
72 Aşûrâ Günü Okuyanın Kalbinin Ölmemesine (İmanlı Ölmesine)
Sebeplere Olacak Zikir ve Duâlar
74 AŞÛRÂ GÜNÜ, İMKÂN DÂHİLİNDE ŞU YIRMI BEŞ HASLET İŞLENİR
78 SAFER AYINDA KILINACAK NAMAZLAR
78 SAFER AYININ İLK GECE NAMAZI
79 SAFER AYININ HER GÜNÜ OKUNACAK BİR DUÂ

YÜZDE YÜZÜ VAHYE DAYANAN VE KELÂMULLÂH OLAN KUR'ÂN-I KERİM'İ TARTIŞMA MEVZUU YAPAN KİTAP YOKSUNU KİMSELER

■ RESUL BÖLÜKBAŞ

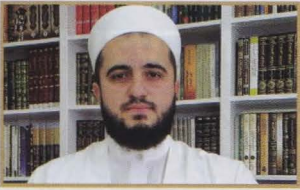
►14

GÖRMEZ'İ VEYA DİYANET'TEKİ İCRAATINI TEZKİYE EDEN HOCALARA!

■ Dr. AHMET GELİŞGEN

►18

DEVLET-İ ALİYYE'NİN 24. ŞEYHULİSLÂMİ, 3 KERE AZLEDİLİP 4 KERE ŞEYHULİSLÂM OLAN ve CENÂZESİ AZİZ MAHMÛD HÛDÂÎ HAZRETLERİ TARAFINDAN KILDIRILAN MUSTAFA SUN'ULLÂH EFENDİ (Rahimehûllâh)

■ HASAN KUDUOĞLU

►22

SOSYAL MEDYA VE MAHREMİYET İHLÂLİ

■ ÖMER FARUK KORKMAZ

►32

EMEK-SERMAYE ORTAKLIĞI (RÜZGÂR VE GÜNEŞ ENERJİSİ YATIRIMI)NA DAİR BİR SORU

■ HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

►38

TEBLİĞ MÜCADELESİNDE AZMİN VE İSTİKRARIN SEMBOL İSMİ NÛH (Aleyhisselam)

■ MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

►42

İSTANBUL SÖZLEŞMESİNDEN HEPİMİZ SORUMLUYUZ

■ Dr. İHSAN ŞENOCAK

►52

Lâlegöl

FREKANS

Uydu adı	Türksat 4A
Lokasyon	Doğu
Frekans	12423
Polarizasyon	Yatay (H)
Sembol Oranı	30000
FEC	3/4

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

ZAYIF HADİSLERLE AMEL MÜSTEHAB SAYILMIŞTIR

Bir Rivâyete “Mevzû” Demek Tehlikeli Bir Şey Olduğundan Bu Hususta İhtiyâta Riâyet Gerekir -8-

FAZİLETLİ AMELLER BÂBINDA BÂZİ ÂLİMLERİN “MEVZÛ” DEMESİ İLE HÜKÛM SÂBİT OLMAZ, DİĞER BÂZISININ “ZAYIF” DEMESİ DAHÎ AMEL İÇİN YETERLİDİR

Allâh-u Te‘âlâ’ya çok ziyâde ve mübârek olan hamdlerle hamd-ü senâlar olsun. **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e, Ehl-i Beyti’ne ve as-hâbına da mâlûmât-ı İlâhiyye adedince salât-ü selâmlar olsun.

Aylardır sizlere hadîs-i şerîfleri kabûl husûsunda ihtiyatlı davranmanın önemi, bâzı muhaddislerin bir rivâyeti reddetmesine aldanıp da sâbit olan bir hadîs-i şerîfi reddetmiş olma vartasına düşmemek gerektiğini beyân etmeye çalışıyorum ve tekrar tekrar şunu ifâde ediyorum ki: “Bâzı muhaddislerin ‘Mevzû’ dediği bir rivâyet hakkında bir muhaddisin dahî ‘Mevzû değildir’ demesi onunla amel edilmesi husûsunda yeterlidir.”

İşte bu ayki yazımda da sizlere “Göklerin ve yerlerin anahtarları” olarak bilinen ve hakkında çok fazîlet açıklanan zikirlerle ilgili hadîs-i şerîfin “Mevzû” olmayıp “Zayıf” olduğu, dolayısıyla kendisiyle amelin müstehab olduğu husûsunda ulemânın beyanlarını nakledeceğim.

Şu bilinsin ki; ulemâ geçiren bazıları bir hadîs birçok müteber kaynakta mevcut olduğu hâlde onda geçen kısa lafızlı zikirlere vaad edilen sevapların çokluğundan veyâ farklı bir nedenden dolayı ona “Mevzû” deme gafletini göstermişlerdir.

Oysa diğer birçok ulemâ o hadîs-i şerîfin “Mevzû” olmayıp ancak “Zayıf” olduğunu hattâ bâzısı (kendi senedi dışındaki tarîklerden dolayı zayıflıktan kurtulduğu için) “Hasen liğayrihî” olduğunu zikretmişler, dahası birtakım müteber âlimler de onları sahîh hadîsleri cemettikleri kitaplarında dahî zikretmişlerdir.

İbnü'l-Cevzî'nin "Mevzû" Deddiği "Göklerin ve Yerin Anahtarları Olan Zikirler"e Diğer Ulemâ "Zayıf" Diyerek Teşvîk Etmiştir

Şu bilinsin ki; fazla sevap vaad ettiği için bâzıları tarafından "Mevzû" kabûl edilen rivâyetlerin en bâriz örneği hiç şüphesiz **Abdullâh ibni Amr** (*Radiyallâhu Anhümâ*)dan rivâyet edilen şu hadîs-i şerîftir ki:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: «سَأَلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، فَقَالَ: «يَا عُثْمَانُ! مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ غَيْرَكَ، تَفْسِيرُهَا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، (وَلَا حَوْلَ) وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، مَنْ قَالَهَا يَا عُثْمَانُ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى عَشْرَ مَرَّاتٍ أُعْطِيَ سِتَّ خِصَالٍ؛ أَمَّا أُولُهَا فَيُحْرَسُ مِنْ إبْلِيسَ وَجُنُودِهِ، وَالثَّانِيَةُ يُحْضَرُهُ اثْنَا عَشَرَ مَلَكًا، وَالثَّلَاثَةُ يُعْطَى قِنْطَارًا فِي الْجَنَّةِ، وَالرَّابِعَةُ تُرْفَعُ لَهُ دَرَجَةٌ، وَالْخَامِسَةُ يُزَوِّجُهُ اللَّهُ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَالسَّادِسَةُ فَلَهُ مِنَ الْأَجْرِ كَمَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالزَّبُورَ، وَلَهُ أَيْضًا كَمَنْ حَجَّ وَعَتَمَرَ، وَقَبِلَتْ حَاجَّتُهُ وَعُمُرْتُهُ؛ فَإِنْ مَاتَ فِي يَوْمِهِ أَوْ لَيْلَتِهِ؛ خْتَمَ لَهُ بِطَابَعِ الشُّهَدَاءِ.»

“Bir kere **Osmân ibni Affân** (*Radiyallâhu Anh*) ‘**Göklerin ve yerlerin anahtarları Allâh’ındır.**’ (*ez-Zümer Sûresi:63*) âyet-i kerîmesinin tefsîrini (ve fazîletini) **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)e sorduğunda, **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) kendisine:

‘**Ey Osmân! Bunu bana senden başkası sormadı. Bunun tefsîri** (göklerin ve yerlerin anahtarları olan zikirler):

‘**Allâh’tan başka hiçbir ilâh yoktur. Allâh-u Te‘âlâ** (büyüklüğü idrâk edilemeyecek derecede) **en büyüktür.**

Allâh-u Te‘âlâ’yı tesbîh ederim ve O’na hamd ederim. Allâh-u Te‘âlâ’dan mağfiret talep ederim.

Evvel ve Âhir olan (başı ve sonu olmayan) **Zâhir ve Bâtın** (âyetleriyle açık, Zâtı’yla gizli) **olan Allâh-u Te‘âlâ’nın yardımı olmadan** (hiçbir günahattan kurtuluş ve) **hiçbir** (ibâdete) **kuvvet yoktur.**

Bütün hayırlar (iyilikler) **O’nun kudretindedir** (dilediğine verir, istemediğine vermez). **O her şeye hakkıyla gücü yetendir.**’ (zikridir).

Ey Osmân! Her kim sabaha çıktığında ve akşama vardığında bunları on kere söylerse kendisine altı haslet (fazîlet ve mükâfât) **verilir.**

Bunların birincisi; İblîs ve ordularından korunur.

İkincisi; (korunması için) yanında on iki melek (dâima hâzır) **bulunur.**

Üçüncüsü; kendisine tonlarla sevap verilir (ki o ecirler mahşer gününde mîzânında Uhud Dağı'ndan daha ağır gelir).

Dördüncüsü; cennette bir derecesi yükseltilir (ki o husûsî dereceye ebrâr kullardan başkası ulaşamaz).

Beşincisi; Allâh-u Te'âlâ onu hûr-i'lyn (iri gözlü hûrîler)den bir zevceyle tezvîc eder (evlendirir).

Altıncısı; o kişi için Kur'ân'ı, Tevrât'ı, İncîl'i ve Zebûr'u okuyan (hatmeden kimsenin sevâbı) gibi ecir vardır.

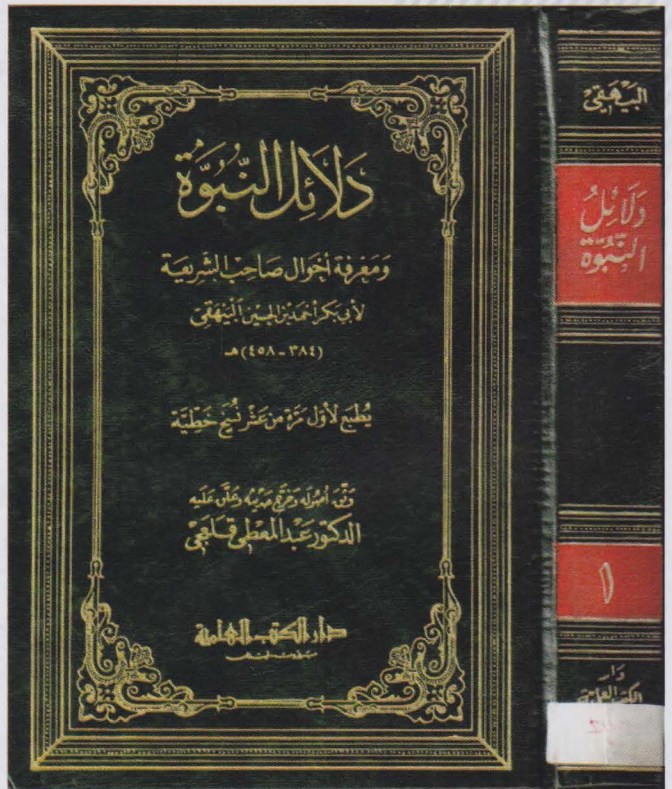
Yine onun için hac ve umre yapıp da hac ve umresi kabûl olunmuş kimse gibi (sevap) vardır. Ayrıca bu kişi (bu zikri yaptığı) gününde veyâ gecesinde ölecek olursa kendisine şehitlerin damgası vurulur.' buyurmuştur."

(ed-Dînevri, *el-Mücâlese*, rakam:2923, 7/60; İbnü's-Sünnî, 'Amelü'l-yevm, rakam:73; İbnü Ebî Hâtim, *et-Tefsîr*, rakam:18405, 10/3254-3255; el-Beyhakî, *el-Esmâ ve's-sıfât*, 1/40; Ebû Ya'lâ; el-Heysemî, *Mecma'u'z-zevâid*, rakam:16957, 20/195-196; el-Harâitî, *Mekârimü'l-ahlâk*, rakam:469; el-Ukaylî, *ez-Zu'afâ*, rakam:1825, 4/231; es-Sa'lebî, *el-Keşfü ve'l-beyân*, 8/249; et-Taberânî, *Kitâbu'd-Du'â*, rakam:1700, 1/484; Ebu'l-Kâsım ibnü Bişrân, *el-Emâlî*, rakam:441, 1/190; el-Hâris ibnü Üsâme, *Müsnedü'l-Hâris*, rakam:1045, 2/946; Ebû Tâlib el-Mekkî, *Kûtu'l-kulûb*, 1/126; İbnü'l-Bennâ, *Fazlu't-tehlîl*, rakam:18, sh:56; Şihâbüddîn 'Ömer es-Sühreverdî, 'Avârifü'l-me'ârif, sh:401; el-Münzirî, *et-Terğîb*, rakam:989, 1/262; İbnü Hacer, *el-Metâlibü'l-âliye*, rakam:4082; İbnü Kesîr, *et-Tefsîr*, 7/103; Ebû 'Abdillâh el-Hubeysî, *el-Berake fi fazli's-sa'yi ve'l-harake*, rakam:2462, sh:589; ez-Zebîdî, *el-İthâf*, 5/497)

Bu Hadîs-i Şerîfe "Mevzû" Diyenler İsâbet Edememiştir

1) Süyûtî (*Rahimehullâh*) bu hadîs-i şerîf hakkında bâzı âlimlerin "Mevzû" dediğini zikrettikten sonra: "Bu hadîs-i şerîfi Ebû Ya'lâ (*Rahimehullâh*) 'el-Müsned'inde ve Ebu'l-Hasen el-Kattân (*Rahimehullâh*) 'et-Tivâlât' isimli eserinde, İbnü'l-Münzir, İbnü Ebî Hâtim ve İbnü Merdûye (*Rahimehullâh*) tefsirlerinde, İbnü's-Sünnî (*Rahimehullâh*) "Amelü'l-yevm'de zikretmiş, İbnü Ebî Âsım (*Rahimehullâh*) da bu hadîs-i şerîfi tahrîc etmiştir.

Ayrıca Beyhakî (*Rahimehullâh*) bu hadîs-i şerîfi 'el-Esmâ ve's-sıfât' isimli eserinde zikretmiştir ki bu büyük muhaddis eserlerinde 'Mevzû' olduğunu bildiği bir hadîse yer vermeme şartını iltizâm etmiş ve bu şartı yerine getirmiş bir kimsedir." demiştir. (es-Süyûtî, *el-Le'âli'l-masnû'a*, 1/88; el-Beyhakî, *Delâilü'n-nübüvve*, 1/34, 46-47)

İmâm-ı Beyhakî'nin "Delâilü'n-nübüvve" adlı eseri

2) “Mevzû” rivâyetler hakkında eşsiz bir eser telîf eden **İbnü Arrâk** (Rahimehullâh) bu hadîs-i şerîfin îzâhında, **Hâfız Münzîrî** (Rahimehullâh)ın bu hadîs-i şerîfi tahrîc eden kaynakları zikrettiğini beyân ettikten sonra:

“Bâzıları bu hadîsin ‘Mevzû’ rivâyete benzediğini söylediler ama ben **Hâfız İbnü Hacer** (Rahimehullâh)ın ‘*el-Fetâvâ*’sında: ‘Bana göre bu hadîs tüm tarîkleri (rivâyet yolları) îtibarıyla ‘Münker’dir. Ama ‘Mevzû’ olduğunu söyleyemem. Zîrâ râvîleri arasında yalanla ithâm edilen bir kişi görmedim.’ dediğini okudum.” demiştir. (İbnü ‘Arrâk, *Tenzîhü’s-şerî’a*, 1/192-193)

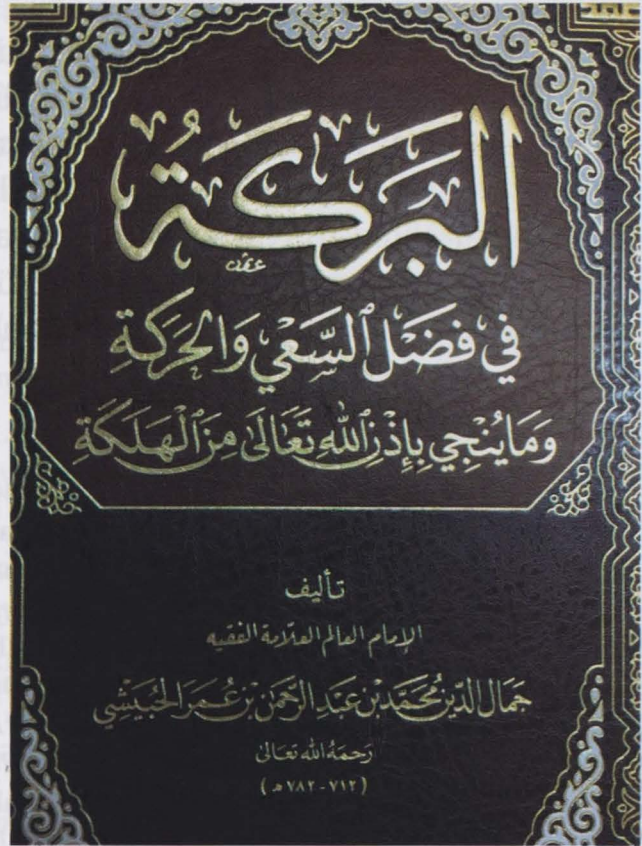
3) **İmâm-ı Hubeyşî** (Rahimehullâh)ın nakline göre; bu hadîs-i şerîfi (Buhârî şârihi büyük muhaddis) **İbnü Bettâl** (Rahimehullâh) (Ö. 449) “Sahîh” ve “Hasen” olan hadîslerden tahrîc ettiği kırk hadîs kitabında zikretmiştir ki bu da bu hadîsin en azından “Hasen” olduğunu ifâde etmektedir. (*el-Hubeyşî, el-Berake fi fazli’s-sa’yi ve’l-harake*, rakam:2462, sh:589)

4) **Seyyid Murtazâ ez-Zebîdî** (Rahimehullâh) gibi büyük bir muhaddis: “Kişi sabah-akşam bu hadîs-i şerîfte vârid olan zikre devâm etmelidir, çünkü bunun çok büyük bir sevâbı vardır.” (*ez-Zebîdî, İthâfü’s-sâdeti’l-müttakîn*, 5/497) demiştir ki böyle büyük bir muhaddisin bu beyânı onun bu hadîs-i şerîfi “Mevzû” kabûl etmediğine açıkça delâlet etmektedir.

5) **Ebû Bekr el-Attâs** (Rahimehullâh)ın beyânı vechile; bâzı âlimler bu hadîs-i şerîfi “Zayıf” kabûl etmiş, hattâ bâzısı “Mevzû (uydurma)” olduğunu dahî söylemiştir. Oysa geride zikredilen kaynaklardan anlaşıldığı üzere “Mevzû” olduğu kesinlikle reddedilmiştir.

“Mevzû” olduğunu söyleyenler ise, hadîs-i şerîfte vaad edilen sevapları çok fazla bulduklarından bu hükme varmışlardır. Hâlbuki bahşişleri sayılamayan ve lütufları sınırlanamayan geniş fazl-u kerem sâhibi **Rabbimiz**’in, bu zikirleri okuyanlara vaad ettiği müjdeler aslâ fazla sayılamaz.

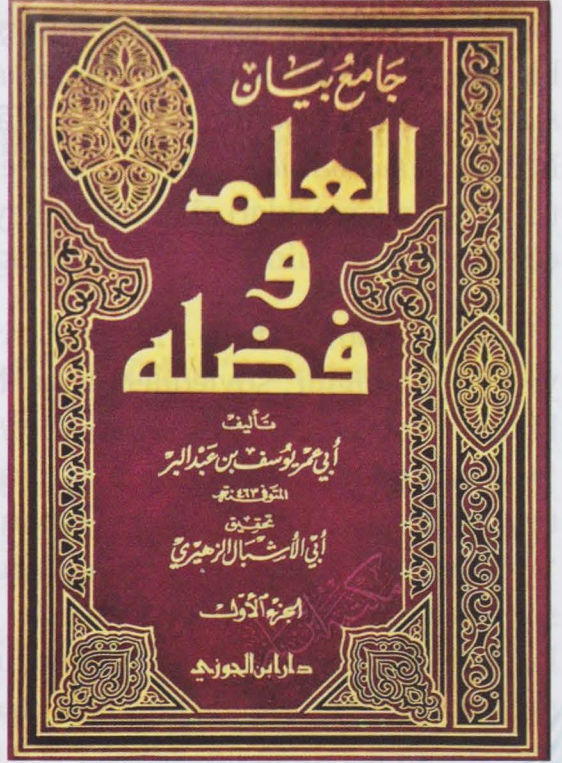
Dolayısıyla bu husustaki hadîs-i şerîfler müteber kaynaklarda zikredildikten sonra fazla sevap vaad ediyor gerekçesiyle aslâ “Mevzû (uydurma)” kabûl edilemez.

İmâm-ı Hubeyşî’ye âit “*el-Berake fi fazli’s-sa’yi ve’l-harake*” adlı eser

Nitekim **Ebû Ömer el-Kurtubî** (İbnü Abdilberr) (*Rahimehullâh*): “Şüphesiz ehl-i ilim, fazîletli ameller bâbında rivâyet edilen hadîs-i şerîfler husûsunda mütesâhil davranırlar (kaynaklarını tespitte derin araştırma yapmazlar) ve onları her âlimden rivâyet ederler. Ama iş fıkıhla ilgili hadîslere gelince; onlarda müteşeddîd davranırlar (çok araştırma yapıp sıhhat şartı ararlar).” demiştir. (İbnü ‘Abdilberr, *Câmi’u beyâni’l-‘ilm*, rakam:93, 1/103, et-Temhîd, 1/58)

(Bu konuda diğer kaynaklar için bkz.: **el-Hâkim**, *el-Müstedrek*, rakam:1801; **el-Medhal**, rakam:11; **el-Hatîb**, *el-Câmi’*, rakam:1301; **el-Kifâye**, sh:134; **el-Beyhakî**, *el-Medhal*, rakam:808; **Şu‘abü’l-îmân**, rakam:340; **Fezâilü’l-evkât**, rakam:198; **Delâilü’n-nübüvve**, 1/34; **İbnü Ebî Hâtîm**, *el-Cerh ve’t-ta’dîl*, 2/1728; **‘Abbâs ed-Dûrî**, *Târîhu Yahyâ ibni Ma’în*, rakam:1161, 2/504; **İbnü ‘Abdilberr**, *Câmi’u beyâni’l-‘ilm*, rakam:93, 1/103; et-Temhîd, 1/58; **İbnü’l-Esîr**, *Câmi’u’l-usûl*, 6/36; **İbnü’s-Salâh**, *‘Ulûmü’l-hadîs*, sh:93; **en-Nevevî**, *el-Ezkâr*, sh:107-108; **el-Münzirî**, *et-Terğîb ve’t-terhîb*, 1/54-55; **İbnü Müflih**, *el-Âdâbü’ş-şer’iyye*, 2/285-291; **es-Süyûtî**, *el-Le’âli’l-masnû‘a*, 1/214-215; **İbnü Kesîr**, *İhtisâru ‘ulûmi’l-hadîs*, sh:90; **el-‘Irâkî**, *Şerhu’l-Elfiye*, sh:136; **İbnü Hacer**, *et-Takrîb*, rakam:7336; **es-Şehâvî**, *Fetihu’l-Muğîs*, 2/151; **es-Sâlihî**, *Sübülü’l-hüdâ ve’r-reşâd*, 1/49)

İbnü Abdilberr’e âit “Câmi’u beyâni’l-‘ilmi ve fazlihî” adlı eser

Bu nedenle bu hadîs-i şerîf çok büyük fazîletler vaad ettiğinden bununla mutlakâ amel edilmelidir. (Ebû Bekr el-‘Attâs, *et-Tezkîru’l-Mustafâ*, sh:59-60)

İbnü’l-Cevzî’nin Bu Hadîsi “Mevzû” Olarak Nitelendirmesine Reddiyeler

1) İbnü’l-Cevzî bu hadîs-i şerîfi “*el-Mevzû‘ât*” kitabında (rakam:301, 1/214) zikrederek aslâ isâbet etmemiştir. Zîrâ bu hadîs-i şerîf hakkında en fazla olarak “Zayıf” hükümü verilebilir ki geride geçen beş maddede muhaddislerin bu husustaki görüşlerini naklettik.

Zâten **İbnü’l-Cevzî** bu hususta: “Bu hadîs sahîh değildir.” tâbirini kullanmıştır. Oysa “Sahîh değil” demek “Mevzû” demek değildir. Nice “Hasen” hadîsler de vardır ki onlar da “Sahîh” değildir.

Nitekim **Zerkeşî** (*Rahimehullâh*): “Bir muhaddisin bir hadîs-i şerîf hakkında ‘Sahîh değil.’ demesi ‘Benim nezdimde sâbit değil.’ anlamı taşıırken, ‘Mevzûdur.’ demesi ise ‘Yalan ve uydurmadır.’ mânâsına gelir. Bir hadîsin bâzı muhaddisler nezdinde sâbit olmamasından, o hadîs-i şerîfin tamâmen mevcut olmaması mânâsı çıkarılmaz.” demiştir. (*ez-Zerkeşî*, *en-Nüketü ‘alâ Mukaddimeti İbni’s-Salâh*, rakam:221, 2/277)

Bu îzâhı naklettikten sonra **Leknevî** (*Rahimehullâh*): “**İbnü'l-Cevzî**’nin: ‘Sahîh değil.’ ve benzeri tâbirlerle ‘Mevzû’ rivâyetler arası- na soktuğu bütün hadîsler hakkında **Zerkeşî** (*Rahimehullâh*)ın verdiği bu hüküm geçerlidir.” demiştir. (*el-Leknevî, er-Raf‘u ve’t-tekmîl, sh:27 -Mecmû‘atü Resâilî’l-Leknevî, 5/159-*)

2) Yine böylece **İbnü'l-Cevzî**’nin: “Bu hadîs-i şerîfin râvîlerinden olan **Ağleb ibni Temîm** hakkında **Yahyâ ibni Ma‘în**: ‘Leyse bişey (bu kişinin rivâyeti mûteber bir şey değil).’ dedi.” şeklindeki ifâdesi bu hadîs-i şerîfin “Mevzû” olmadığına delâlet eder. Zîrâ bir râvî hakkında bu tâbirin kullanılması onun rivâyetini “Mevzû” rivâyetler arasına sokmaz. Nerede kaldı ki bu râvî hakkında diğer muhaddisler bunun aksi beyanda bulunmuşlardır.

Nitekim **İbnü Hacer el-Askalânî** (*Rahimehullâh*), **İbnü Adıyy** (*Rahimehullâh*)ın bu zât hakkında: “**Ağleb ibni Temîm**’e îtibâr edilip hadîsi yazılır.” dediğini nakletmiştir. (**İbnü Hacer el-‘Askalânî, Lisânü’l-mîzân, rakam:1429, 1/464**)

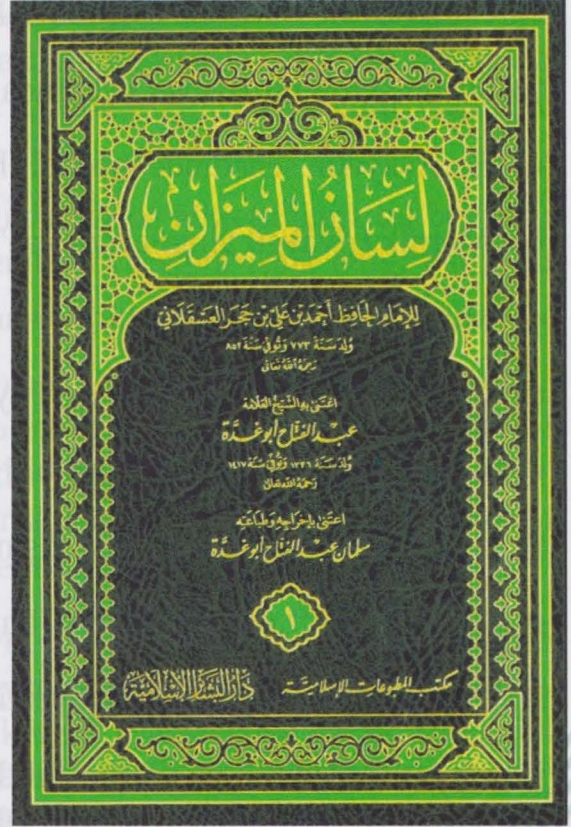
3) **İbnü'l-Cevzî**’nin: “Bu hadîsin râvîlerinden olan ‘**Mahled**’e gelince; **İbnü Hibbân**: ‘Hadîsleri cidden ‘Münker’dir.’ dedi.” şeklindeki beyânı yine hadîs-i şerîfin “Mevzû” olmadığına delâlet eder. Zîrâ “Münker” tâbiri “Zayıf”ın kısımlarındandır.

Dolayısıyla bu ifâde bu zâtın uydurma rivâyetler yaptığı mânâsı taşımaz. Zâten **Hâfız İbnü Hacer** (*Rahimehullâh*)ın “*el-Fetâvâ*”sında: “Ben bu hadîse ‘Mevzû’ diyemem, zîrâ râvîleri arasında yalanla ithâm edilen bir kişi görmedim.” (**İbnü ‘Arrâk, Tenzîhü’ş-şer‘a, 1/192-193**) demiş olması bu hususta nas teşkil etmektedir.

4) Ayrıca **İbnü'l-Cevzî**, bu hadîs-i şerîfin **İmâm Ebû Yûsuf**’tan gelen rivâyetinde ismi geçen **Abdürrahîm**’in “Zayıf” olduğunu kendisi de söylemiştir ki bu da onun hadîs uyduran biri olmadığına açık ifâdesidir. Çünkü “Zayıf” ifâdesi ile “Kezzâb” ve “Vazzâ” ifâdeleri arasında çok fark vardır.

5) Bir Rivâyet Hakkında: “Râvîleri İçerisinde Mechûl veyâ Kezzâb Var.” Denilmesi O Rivâyetin Kesinkes “Mevzû (Uydurma)” Olduğuna Delâlet Etmez

İbnü'l-Cevzî bu hadîsin “Mevzû” olduğunu söylerken yaptığı tahlilde: “Râvîleri arasında, hakkında ‘Mûteber değil.’ denilen kimseler var.” diyerek hadîs-i şerîfin “Mevzû” olduğu hükmüne vardığını açıklamıştır ki bu tespit aslâ yerinde değildir.

İbnü Hacer el-Askalânî’nin
“Lisânü’l-mîzân” adlı eseri

Nitekim büyük muhaddis **Nûh ibni Mustafâ** (*Rahimehullâh*) şöyle demiştir:

“Muhaddislerin bir rivâyet hakkında:

a) ‘Bu rivâyetin senedinde mechûl (hâli bilinmeyen) var’,

b) ‘Metrûk (rivâyeti alınmayan) var’,

c) ‘Müdelles (rivâyetleri birbirine karıştıran) var’,

d) ‘Muzdaribü’l-hadîs (rivâyetleri uyumsuz) biri var’,

e) ‘Kendisine îtimâd olunmayan biri var’,

f) «ليس بشيء» ‘Leyse bişey (bu kişinin rivâyeti mûteber bir şey değil),’

g) «ليس بالقوي» ‘Leyse bilkaviyy (bu râvî güçlü değil),’

i) «فيه مقال» ‘Fîhi mekâl (bu rivâyetçi hakkında laf söz var),’

j) «تكلم فيه» ‘Tüküllime fih (hakkında ileri geri konuşulmuştur).’ gibi sözler sarfetmeleri o rivâyetin kesinkes ‘Mevzû’ olmasını iktizâ etmez.

Bu husustaki nihâî hüküm ancak o rivâyetin ‘Zayıf’ olmasını gerektirir. ‘Zayıf’ ise ‘Mevzû’ dan farklı bir şeydir. Dolayısıyla ‘Zayıf’ lar hakkında ‘Mevzû’ tâbirini kullanmak câiz olmaz.

Zâten **İbnü’l-Cevzî** bâzı ‘Zayıf’ hadîsleri ‘Mevzû’ât (mevzû rivâyetler)’ kabîlinden değerlendirdiği için güvenilir ulemâdan birçoğu ona reddiye yapmıştır. Mûteber hadîs imamları arasında, onun hadîs-i şerîfler(e ‘Mevzû’ hükmü verme) husûsundaki tesâhülü (gayri ciddî oluşu) meşhûrdur.” (*Nûh ibnü Mustafâ el-Hanefî, el-Kavlü’d-dâl ‘alâ hayâti’l-Hadır, sh:47, 76-77*)

6) Yine böylece **Süyûtî, Sehâvî, İbnü Arrâk, Alî el-Kârî ve Aclûnî,** (*Rahimehümlâh*) gibi büyük muhaddisler, **İbnü’l-Cevzî**’nin “Mevzû” dediği hadîslerin birçoğunun uydurma olmadığını açıklayıp kaynaklarını belirtmek üzere ciltler dolusu eser telîf etmişlerdir ki **Süyûtî**’nin “*en-Nüketü’l-bedî’ât*” ve “*el-Leâli’l-masnû’a*” gibi eserleri özellikle **İbnü’l-Cevzî**’nin “*el-Mevzû’ât*”ında geçen bâzı hadîslerin “Mevzû” olmadığını beyânı sadedinde telîf edilmiştir.

Nitekim **Süyûtî** (*Rahimehullâh*) “*el-Leâli’l-masnû’a*” isimli eserinin telif sebebini beyân ederken:

“Şüphesiz dînin en mühim meselelerinden biri hadîs diye uydurulan rivâyetlere karşı insanları uyarmaktır. **Ebu’l-Ferac İbnü’l-Cevzî** bunları bir kitapta toplamıştır. Lâkin “Mevzû” derecesine düşmemiş olan “Zayıf” hadîslerden hattâ bâzı “Hasen” hadîslerden, dahası bâzı “Sahîh” hadîslerden bile pek çoğunu “Mevzû” diye o kitaba doldurmuştur.

Nitekim hadîs ilimlerinde imam olan **İbnü's-Salâh** gibi âlimler ve onlara tâbi olan birçok hadîs hâfızı imam bu konuya tenbihte bulunmuşlardır. Bundan dolayı **İbnü'l-Cevzî**'nin bu kitabına tenkitte bulunmak için bu eserimi telif ettim.” demiştir. (es-Süyûtî, *el-Le'âli'l-masnû'a*, 1/2; en-Nüketü'l-bedî'ât, sh:9)

7) **İbnü'l-Cevzî**'nin bu hadîsin tahlîli hakkında geride zikrettiğimiz bu beyanları muhaddisler nezdinde bu hadîse uydurma denilemeyeceğini isbât ettiği hâlde **İbnü'l-Cevzî**'nin yine kendisine âit:

“Bu hadîs **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in makâmına yakışmayan ‘Mevzû’ ve ‘Nâdir’ rivâyetlerdendir. Çünkü **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*), mânâsı (vaad ettiği müjdelere kavuşmak) uzak ve ibâreleri rekîk (düşük) kelâmlardan münezzehtir.” şeklindeki beyânının ne kadar haktan uzak bir mânâ içerdiğini ve ne kadar bayağı bir ifâde ihtivâ ettiğini siz okuyucularımızın ferâsetine havâle ediyorum.

Bunca muhaddis ulemâ bu hadîs-i şerîfin râvîlerinden hiçbirinin yalancılıkla ithâm edilmediğini ve bu hadîse uydurma denilemeyeceğini beyân ederken, **İbnü'l-Cevzî**'nin kendisi de râvîlerden hiçbiri hakkında kezzâb (yalancı) ve vazzâ' (uydurucu) gibi bir tâbir kullanamazken netîcede: “Hadîsin mânâsı uzak, ibâresi düşük.” gibi hadîs ilminde hiçbir kıymet-i harbiyyesi olmayan gerekçelerle böyle fazîletli bir amelden insanları mahrum etmeye kalkışması, gerçekten onun ilmî mertebesine hiç yakışmamıştır.

Zâten âlimlerin bu konularda ona îtibâr edilmeyeceği hakkındaki beyanlarını sizlerle evvelce paylaşmıştık.

Meşâyih Hazarâtı Bu Hadîs-i Şerîfi Husn-ü Zanla Telakkî Ederek Bununla Ameli Zürriyetlerine ve İhvânına Tavsiye Etmişlerdir

Yemen meşâyihından ve ulemâsından **Habîb Ahmed ibni Hasen el-Attâs** (*Rahimehullâh*) şöyle demiştir: “Muhaddisler, ıstılahları (bâzı hadîsleri ‘Zayıf’ veyâ ‘Mevzû’ tasnîfine tâbi tutmaları) sebebiyle sünnetten (hadîslerden) hıfz ettiklerinden fazlasını zâyî etmişlerdir.

Lâkin bu titizlikleri sebebiyle dîni de iftirâ ve hurâfelerden korumuşlardır. Biz bu hadîs-i şerîfin sahîh olduğuna husn-ü zan ettiğimiz ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın geniş lütfunu umduğumuz için bununla amel edilmesini vasiyetlerimiz arasında zikrediyoruz ki evlâdımız, ihvânımız ve zürriyetimiz bununla amel etsinler.

Nitekim **Câbir ibni Abdillâh** (*Radiyallâhu Anhumâ*)dan rivâyete göre; **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*):

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ بَلَغَهُ عَنِ اللَّهِ شَيْءٌ فِيهِ فَضِيلَةٌ فَأَخَذَ بِهِ إِيمَانًا بِاللَّهِ وَرَجَاءً ثَوَابِهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَذَلِكَ - وَإِنْ كَانَ الَّذِي حَدَّثَهُ كَاذِبًا - وَإِنْ لَمْ أَكُنْ قُلْتُهُ.»

“Her kime kendisinde fazîlet olan bir şey (le alâkalı bir rivâyet) Allâh(-u Te‘âlâ) tarafından (tebliğde bulunan Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in hadîslerini nakleden râvîlerden biri vâsıtasıyla) ulaşır da o kişi Allâh-u Te‘âlâ’ya îmân ederek ve O’nun sevâbını ümîd ederek onunla amel ederse, o öyle olmasa da (o rivâyet gerçek dışı olsa da) / o haberi kendisine ulaştıran kimse yalancı olsa da / ben onu söylemiş olmasam da / Allâh(-u Te‘âlâ) o kuluna (bu inancından dolayı) o sevâbı verir.” buyurmuştur.

(Ebû Muhammed el-Hallâl, Fezâilü Şehri Receb, rakam:19, sh:78; İbnü ‘Abdiberr, Câmi‘u beyâni‘l-‘ilm, rakam:93, 1/103; Hasen ibnü ‘Arefe, Cüz‘ü İbni ‘Arefe, rakam:63, sh:78; el-Hatîb, Târîhu Bağdâd, 8/293; ed-Deylemî, Müsnedü‘l-Firdevs, rakam:5757, 3/559-560; ‘Ömer en-Nesefî, el-Kand fî zikri‘ulemâi Semerkand, rakam:621, 865, sh:373, 497; es-Sehâvî, el-Mekâsîdül-hasene, rakam:1091, sh:473-474; es-Süyûtî, Câmi‘u‘l-ehâdîs, rakam:21665, 20/119; ed-Dürerü‘l-müntesira, rakam:379, sh:224; el-Le‘âli‘l-masnû‘a, 1/214-215; İbnü ‘Arrâk, Tenzihü‘ş-şerî‘a, el-‘Ilm:2, rakam:42, 1/265; İbnü Hacer el-Heytemî, el-Fethu‘l-mübîn, sh:109; ‘Alî el-Müttakî, Kenzü‘l-‘ummâl, rakam:43132, 15/791; ‘Alî el-Kârî, el-Esrâru‘l-merfû‘a, rakam:472, sh:322-324; İbnü ‘Allân, el-Fütûhâtü‘r-Rabbâniyye, 1/80, 84; el-‘Aclûnî, Keşfü‘l-hafâ, rakam:2420, 2/327-328)

Habîb Ahmed ibni Attâs (Rahimehullâh)dan naklettiğimiz kısım burada sona ermiştir. (Ebû Bekr el-‘Attâs, et-Tezkîru‘l-Mustafâ, sh:60-61)

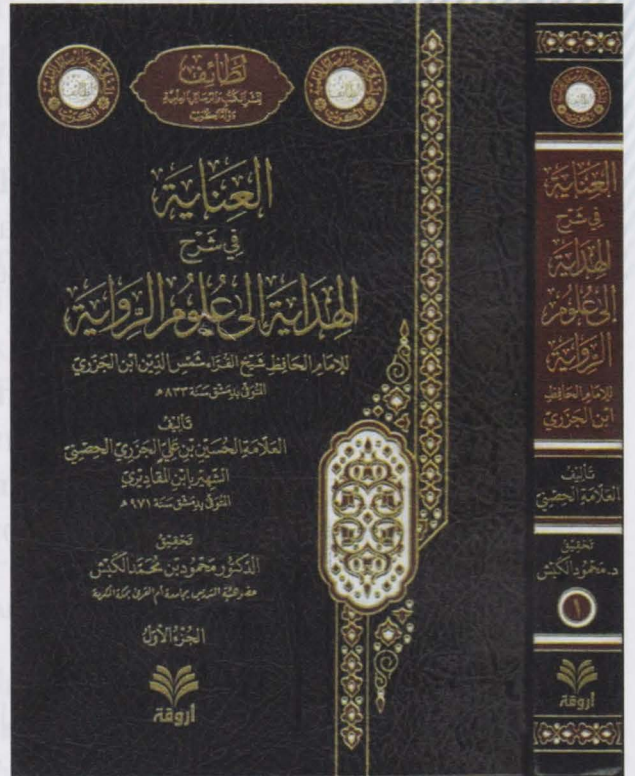
Bu büyük velînin tespitleri çok yerindedir. Zâten Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in geride zikredilen hadîs-i şerîfi bu hususta nass teşkil etmektedir.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in, bir fazîleti kendisi buyurmuş olmasa dahî onunla ilgili bir rivâyet kendisine ulaşan kimseyi o fazîletli ibâdetle amele teşvik ettiğini ifâde eden bu hadîs-i şerîf bâzılarının dediği gibi aslâ “Mevzû (uydurma)” değildir.

Nitekim Sehâvî, Süyûtî, İbnü Arrâk, Alî el-Kârî ve Aclûnî (Rahimehümullâh) gibi büyük muhaddisler bu hadîs-i şerîfin sâbit bir aslı olduğunu sarâhaten (açıkça) ifâde etmişlerdir. (es-Sehâvî, el-Mekâsîdül-hasene, rakam:1091, sh:473-474; İbnü ‘Arrâk, Tenzihü‘ş-şerî‘a, el-‘Ilm:2, rakam:42, 1/265; es-Süyûtî, el-Le‘âli‘l-masnû‘a, 1/214-215; ‘Alî el-Kârî, el-Esrâru‘l-merfû‘a, rakam:472, sh:322-324; el-‘Aclûnî, Keşfü‘l-hafâ, rakam:2420, 2/327-328)

Hattâ Zürkânî (Rahimehullâh) bu hadîs-i şerîfin (kendi senedi dışındaki tariklerden dolayı zayıflıktan kurtulduğu için) “Hasen liğayrihî” mertebesinde olduğunu yâni “Mevzû” olması şöyle dursun, birçok tarikten rivâyet olunması hasebiyle, “Zayıf” dahî olmadığını beyân etmiştir.

“Hasen” hadîs ise kendisiyle amel edilmeye uygundur. (ez-Zürkânî, Muhtesaru‘l-Mekâsîd, rakam:1003, sh:214; el-Huseyn ibnü ‘Alî el-Cezerî, el-‘Inâye fî Şerhi‘l-Hidâye ilâ ‘ulûmi‘r-rivâye, 1/277)

Huseyn ibnü ‘Alî el-Cezerî’ye âit “el-‘Inâye fî Şerhi‘l-Hidâye ilâ ‘ulûmi‘r-rivâye” adlı eser

Hadîs-i Şerîf Hakkında Son Söz

Hâsılı; göklerin ve yerin anahtarı kabûl edilen bu fazîletli zikri beyân eden hadîs-i şerîf hakkında **İbnü'l-Cevzî** “Mevzû” demişse de geride zikredilen bunca muhaddis bunun “Mevzû” olmadığını beyân ederek bunca sevaptan mahrum olmamak için bununla amel edilmesini teşvîk etmişlerken artık insanları **Allâh**'ı zikretmekten menetmeye kalkmanın muhaddislikle ve hadîs ilmini muhâfaza ile hiçbir alâkası olamaz.

Nihâyetinde bu rivâyette geçen “Tevhîd”, “Tekbîr”, “Tesbîh”, “Hamd” ve “İstiğfar” gibi zikirlerin herbirinin fazîletine dâir münferid olarak sahîh hadîs-i şerîfler sâbit olmuşken, bunların bir arada söylenmesine vaad edilen mükâfatlar aslâ uzak sayılamaz ve onlarla amel edene “Sen kötü bir bid‘at yapıyorsun.” denilemez.

Zîrâ fazîletli amellere dâir bu gibi rivâyetlerde asıl olan, teşvîk edilen amelin özel şeklinin olmasa da aslının yani ana maddesinin Kur‘ân-ı Kerîm‘de ve Sünnet‘te aslının bulunmasıdır.

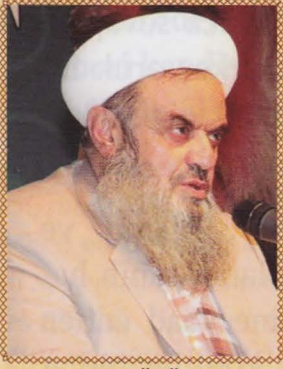
Nitekim büyük muhaddis **İbnü Allân es-Sıddîkî** (*Rahimehullâh*): “Bir rivâyetin aslı olduğuna dâir hükmü güçlendiren Kitab‘dan (Kur‘ân-ı Kerîm‘den) ya da Sünnet‘ten lafız veyâ mânâ ile de olsa bir şâhidi mevcut ise onunla amel edilir. Bu gibi rivâyetlerde ‘Zayıf’ rivâyetlerin te‘addüdünden ziyâde, mânâsının sahîh olduğuna dâir Kur‘ân-ı Kerîm‘den ve sahîh olan hadîs-i şerîflerden şâhid bulunması yeterlidir.” (*İbnü ‘Allân, el-Fütûhâtü‘r-Rabbâniyye, 1/87-88*) demiştir ki muhaddislerden nakledilen bu beyân bu konuda da geçerlidir.

Dolayısıyla bu zikri yapan kişinin bu ameli, İslâm‘ın temel kâidelerine muvâfık (uygun) uygun düşen sâlih ameller cinsinden olup o kişi bu rivâyeti kendi kafasından uydurmadığına göre, aksine bu hususta hadîs ve fezâil kitaplarında gördüğü bir rivâyetle amel etmekten başka bir şey yapmadığı için aslâ tenkid ve men edilemez (kınanamaz ve o amelden engellenemez).

Bir rivâyet hadd-i zâtında sâbit olmasa bile onunla amel eden kişinin husn-ü zannına göre vaad edilen sevaplara nâil olacağı ise zâten sahîh hadîs-i şerîflerde bildirilmiştir ki bunun kaynakları yukarıda zikredilmiştir. (*bkz.: sh:12*)

Allâh-u Te‘âlâ cümlemize **Habîbi** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)in hadîs-i şerîfleri hakkında ihtiyatlı davranmayı ve ihtiyâtı elden bırakmayan ulemânın görüşlerini esas alarak fazîletli amellerle amel edebilmeyi nasîb eylesin. Âmîn!

İnşâallâh önümüzdeki ayda Safer ayında bulunacak olmamız münâsebetiyle sizlere evvelki yazılarımda vaad ettiğim üzere; bir hadîsin “Mevzû” denilen tarîkin dışında farklı bir tarîkten rivâyet edilmesinin onu “Mevzû” olmaktan çıkaracağı husûsunda ikinci bir misal olarak Çarşamba gününün uğursuzluğu ile ilgili hadîs-i şerîfi ve şerhinde konuşulması lâzım gelen bâzı mâlûmâtı arz edeceğim.

RESUL BÖLÜKBAŞ
0532 321 43 78

YÜZDE YÜZÜ VAHYE DAYANAN VE KELÂMULLÂH OLAN KUR'ÂN-I KERÎM'İ TARTIŞMA MEVZUU YAPAN KİTAP YOKSUNU KİMSELER

Bu bedbaht insanlar sözde “**ilim erbabı**” hakikatte “**vasıfsız**” olan kişiler, önce “**mezhepleri**” hedef alarak “**mezhepsizliği**” yaymaya çalıştılar. Daha sonra bir adım daha ileri giderek “**sünnetle**” uğraştılar. Hatta o kadar ki “**sünnetin menşei**” olan **Hazreti Peygamberi** ona yakışmayan sıfatlarla anmaya başladılar.

Peygamberler hakkında vacip olan sıfatları yok saydılar ve normal bir beşer seviyesine indirgeyerek adeta artık neredeyse **nübüvveti** ve **nübüvvetten** doğan **sünneti** reddettiler. Meşhur hatta **mütevâtir** hadisleri inkâra kalkıştılar.

Bununla da yetinmeyerek işin sonunda şimdilerde görüyoruz ki “**Kur'an'la**” uğraşmaya başladılar. Bu hususta birkaç örnek vermek istiyorum.

1-Türkiye Diyanet Vakfı kadın kolları tarafından “**diyanetin**” onay ve desteğiyle yapıldığı belirtilen sempozyumda **Kur'ân-ı Kerim'in Allah** kelamı olup olmadığı tartışmaya açılarak “**Kur'ân'ın dini delil olamayabileceği ve müminler için bağlayıcı özellikte olamayabileceği**” konuşuluyor. Ayrıca **İslam'ın** kadınla ilgili hükümleri de gelenek olarak nitelenip adeta alaya alınıyor. Sempozyumun sonunda **Ayşe SUCU** katılımcılara ve emeği geçenlere teşekkür ediyor. Özellikle böyle bir sempozyuma “**imkân ve onay**” verdikleri için diyanet ve diyanet vakıf yetkililerine ayrıca şükranlarını sunuyor.

Şimdi bu hezeyana ve küstahlığa bakalım “**Kur’ân-ı Kerim’in Allah** kelamı olup olmadığını tartışmaya açmak” ve “**Kur’ân’ın** dini delil olamayabileceği müminler için bağlayıcı özellikte olamayabileceğini” dile getirmek ne büyük cüret ve ne büyük hezeyandır.

Yüce **peygamberimizin** gününde yaşayan “Ebu cehillerin” bu kadar ileri gitmedikleri hatta **Hazreti Muhammedin (Sallallahu aleyhi ve sellem)** ağzından çıkanlar normal bir “**beşer kelamı olmayacağını**” bu kelamın ancak “**Allah kelamı olabileceğini**” bazılarının itiraf ettikleri rivayet ediliyor. Günümüzde **Kur’ân-ı Kerim’in** dahi delil olmaktan yoksun olduğunu söylemek Ebu cehilleri sollayarak kitapsızlığa adım atmaktır.

Yüce Rabbimiz Kur’ân-ı Kerim’de:

En’âm Sûresi (114)

أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْتِغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

“Size Kitab’ı (Kur’an’ı) hak olarak indiren O iken ben Allah’tan başka bir hakem mi arayacağım?!” (de). Kendilerine kitap verdiklerimiz de onun, Rabbin katından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. O halde sakın şüphecilerden olma.”

En’âm Sûresi (115)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

“Rabbinin kelimesi (Kur’ân) doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun keli-

melerini değiştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”

En’âm Sûresi (116)

وَأَنْ تَطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

“Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyar-san seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.”

Bu **ayet-i celile**’de ehli kitabın, **Kur’ân’ın Allah** tarafından indirildiğini “**hakkıyla bilmekte**” olduklarını beyan eder. Ve bu hususta asla şüphe edilmesi gerektiğini beyan eder. Rabbinin kelimesinin doğru ve adil olma bakımından tamamlandığını hiçbir gücün bu kelimeleri değiştiremeyeceğini ve yeryüzünde olan insanların çoğuna uyulduğu takdirde delalet düşme tehlikesinin muhakkak olduğunu **Kur’ân** dışı düşünenlerin ancak bir zan peşinde olduklarını beyan etmektedir.

Hatta bir başka **ayet-i celilede** şöyle buyrulmaktadır;

Nisâ Sûresi (115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُضَلِّهِ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

“Kim, kendisine hidayet (doğru yol) besbelli olduktan sonra peygambere karşı çıkar, mü’minlerin yolundan başkasına uyar, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir varış yeridir.”

Bu **ayet-i celilede Rasulullah'a** muhalefetin imandan çıkmak olduğunu muhalefet edenlerin şirke düşeceklerini ve onları **Allah'ın (celle celaluhu)** arzuldıkları şirke ve cehenneme ulaştıracağı sabit olmaktadır.

“**Kur'ân-ı Kerim'in** dini delil olamayabileceği ve müminler için bağlayıcı özellikte olamayabileceğini konuşanlara” sormak lazım “**siz icma'ı kabul etmediniz keza sünneti de kabul etmediniz Kur'ân'ı da bağlayıcı delil olmaktan uzak tuttuğunuza göre hangi kitaba mensup olduğunuzu veya hangi peygambere inandığınızı söyler misiniz? Yoksa söylemek istemeyiz ama “kitapsız ya da deist”** misiniz?

2- Asr-ı saadette indirilen hükümleri “**bugün bize söylenmiş gibi anlamanın**” yanlış olduğunu ifade ederek açıkça “**tarihselliği**” savunmaktadırlar. Bu hususu söyle izah etmektedirler; “**biz bugün vahye bakarak o insanlık durumunu görmeyip sadece söylenen şeyi yani o günkü insanlara söylenen şeyi bize söylenmiş gibi kabul ettiğimizde de yanlış yaptığımızı düşünüyoruz. Bu durumu görmemiz gerekir**” demektedirler.

Sormak istiyoruz o günkü insanlara inen **ayetler “o günkü insanları bağlayıcı”** ise bu **din** bir asır için mi gönderildi?

Eğer öyle olduğunu iddia ediyorsanız yüce **peygamberimizin hatemu'l-enbiya** olduğunu kabul etmiyorsunuz. 1400 sene önce gelen **âyetler** 1400 sene sonraki insanlara hitap etme niteliğinde değilse günümüzün **peygamberi** ve günümüzün kitabı ne olduğunu kabul ediyorsunuz?

Hikmet-i **ilahi** gösteriyor ki ilk **peygamber** aynı zamanda ilk insandır.

Yüce **Allah** Hazreti **Âdem** aleyhisselam'ı yaratıp ona **peygamberlik** vererek 10 sahife indirmiştir. Daha sonra sayısını bilemeyeceğimiz kadar **peygamberler** gerektiği zaman gönderilmiştir. Yüce **Peygamberimize** verilen hazreti **Kur'ân** ve onun getirdiği **Dini Mübin'i İslam'ın** birkaç asır sonra hükümsüz olduğunu mu kabul ediyorsunuz?

O halde gelmesini beklediğiniz **peygamber** kimdir ve ona verilecek olan kitabın adı nedir?

Sakın ola ki çok ağır söylüyorsun demeyin bu benim söylediklerim değil sizin söylediğiniz hezeyanlardır.

3- Modernist ve tarihselci söylemleriyle bilinen Ankara Okulu müntesiplerinden ve Ankara kadın platformlarının aktif üyesi **Hidayet ŞEFKATLİ** sempozyumun değerlendirme oturumunda bir konuşma yaptı konuşmasında **feminist** ve **tarihselci** söylemlerini sitemli ve alaysı bir dille ortaya koydu. Ayrıca **sempozyumda Hidayet ŞEFKATLİ** “erkeklerin imam olmasını cemaatin önünde yer almasını ve kadınların arka safta yer almasını da dini yanlış tanıtan bir manzara olarak” yorumluyor. Ne yani, ne demek istiyor? Kadını imam yapalım peşinde namaz kılalım olacak şey mi? Bunu iddia edenler kendi hanımlarını imam etmeye acaba razı olurlar mı? Günümüzün siyasetiyle kadınlar ön safta erkekler arka safta böyle bir şey kimin aklına gelirdi.

Yüce **peygamberimiz** ölüm hastalığında “**ya Ayşe baban Ebu Bekir'e söyle cemaatin önüne geçip namaz kıldırısın demiş idi**” **peygamberimiz** hazreti Ayşe validemize geç cemaatin önüne imam ol ve sahabeye namaz kıldır diyemez miydi?

Hazreti Ayşe hakkında **peygamberimiz** “**dinimizin üçte ikisini hazreti Ayşe’yi kastederek şu Humeyrâ’dan alınız**” buyurduğu halde “**ya Ayşe siz de imam olabilirsiniz**” dememiştir.

Allah aşkına **Allah** tarafından gönderilen ve vahye dayanan **Kuran** ve **sünnetle** sabit olan dinimizi beğenmeye bilirsiniz. Hatta mürted olmanıza da bir mani yoktur ama şu nezih dinimizle uğraşmayın. Biz istemesek te **Allah** belanızı verir. Kadın hakları deyip duruyorsunuz **İslam’ın** kadınlara verdiği haklardan daha fazlasını hangi sistem verebilir?

Eğer siz kadınların yoldan çıkmasına vesile olacak ahlaksızlıklara hak diyorsanız o başka. Asrısaaadette kocası tarafından öldürülen kaç tane kadın vardır. **İslamiyet’in** milyonlara hitap ettiği **hazreti Ömer** zamanında da günümüzde olduğu kadar kadın cinayetleri var mıydı?

Bir kadın 3 tane çocuğunu ve 15 senelik kocasını terk edip başka biriyle evlilik dışı yaşamaya başlıyor 2-3 sene yaşadıktan sonra eski kocasını arayıp “**ben pişman oldum kabul ediyorsan yuvama dönmek istiyorum**” diyor eski kocası da “**bugüne kadar sana olan sevgim hiç azalmamış gelebilirsin**” demek suretiyle yeniden buluşuyorlar.

Kadın hakları dediğiniz bu ise çocuklarını ve kocasını terk edip bir başkasına gitme hakkını veriyorsanız buna hak denmez bu ancak ahlaksızlıktır. Yüce **dinimiz** İslam erkeğe ona yakışan vazifeleri verdiği gibi kadınlara da onları şereflelendirecek vazifeyi vermiştir. Erkek babadır kadın ise annedir sen bunu değiştirip anneye baba veya babaya anne diyemezsin.

Kadınla erkeğin müşterek hakları olduğu gibi kadına ait özel haklar da vardır. İşte **İslamiyet** bu duruma özen göstermiştir ve yüce **peygamberimiz** “**sizin en hayırlınız hanımlarınıza en hayırlı olanıdır**” buyurmuştur. Kadın erkek müşterek haklara sahiptir ne kadın erkeğine ne de erkek hanımına ihanet edemez. **İslam’da** karı-koca arasında sevgi saygı ve saadet vardır. Kadın sokağa çıkınca onun kocası hanımından endişe duyuyorsa o ailede huzur olmaz. Vesselam...

DR. AHMET GELİŞGEN Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

GÖRMEZ'İ VEYA DİYANET'TEKİ İCRAATINI TEZKİYE EDEN HOCALARA!

DİB Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez hakkındaki eleştirilerin ayyuka çıktığı bu günlerde, bazı zevatın da Görmez'i sahiplenme sâikiyle fikir ve icraatlarını onayladıklarına şahit olmaktayız. Bu tavrın özellikle ilim iştiğali içerisinde olan bazı çevrelerden gelmesi oldukça şaşırtıcı...

Biz diyoruz ki, Görmez'i savunanlar veya tezkiye edenler, Görmez'e ait aşağıda vereceğimiz bazı örnek fikirlerle, bunun yanı sıra, Görmez devrindeki Diyanet ve TDV'nin icraatlarından getireceğimiz örneklerle de kısa bir göz atsınlar. Bu zevat, şayet "Görmez'in bu fikirleri yanlıştır" diyemezlerse, onun sakat fikirlerini tasdik etmiş olacakları açıktır. Şöyle ki:

Görmez'i tezkiye edenler, onun fikirlerinden olmak üzere;

"Bazı sahabe ve râvilerin olaylardan çıkardıkları yanlış hükmü, fikhî bir formülasyona sokarak Hz. Peygamber'e isnad ettiklerini" (ki bu ifade, sahabe hadis uydurmuştur, demektir),

"Hadis rivayetlerinin Hz. Peygamber'e ait olmaması nedeniyle hadislere kutsallık izafe edilemeyeceğini",

"Sahih de olsa, toplumun kabul etmediği ve toplumda uygulanamayan hadislerin bir değeri olmadığını", "Başörtüsünün Taabbudi/Dini/Hukukî (Bağlayıcı) değil, ahlaki (mendup) bir gelenek olduğunu",

"Müslüman bayanın ehli kitap (Yahudi ve Hıristiyan) erkekle evlenebileceğini",

"Bayanların özel hallerinde namaz kılabileceğini, (normal zamandaki gibi) Kabe'yi tavaf edebileceğini",

"Sünnetin bir model olarak asırdan aşırı taşınmadığı iddiasını",

"İslam alimlerinin ve İslami ilimlerin din adına doğruyu bulamadığını, bu yüzden İslami ilimlerin yok edilip yerine çağa uygun olarak yenilerinin ihdas edilmesi gerektiğini",

“Hadislerin, Kur’an’ı anlamının önünde bir engel teşkil ettiği iddiasını”,

“Sünnet’in delilleri olarak gösterilen ayet ve hadislerin, bu konuda delil olmayacakları”,

“İslami Rönesans denilecek hareketin yeniden inşâ edilmesi gerektiği”

gibi, İslami esaslarla örtüşmeyen fikirleri kabul etmiş olurlar.

Bu örnekleri, Diyanet, Türkiye Diyanet Vakfı ve bu vakfa bağlı icraatlar bağlamında da sürdürmek mümkündür. Ne var ki bu takdirde çok daha vahim ve açık itikadi sakatlıklarla karşı karşıya kalırız.

Diyanet veya TDV’nin uzantısı olan kurumların icra ettikleri etkinliklerde veya bastıkları kitap ve dergilerle, Dini Yüksek İhtisas Merkezi programlarında ders notu ve yardımcı ders notu olarak **yer alan materyalde;**

“Yahudilik ve Hristiyanlığın da kurtuluşa/cennete götüreceği”,

“Müslümanların bir tek benim dinim doğrudur, diyemeyeceği, günümüzdeki başka dinlerin de doğru olabileceği”,

“Taoizm, Konfüçyanizm, Budizm ve Hinduizm gibi beşerî dinler de İslâmiyet gibi müttekâmil dinler olduğu”,

“Yahudilik ve Hristiyanlık şöyle dursun, Çin ve Japon dinleri gibi geleneksel dinlerin de bugün bozulma olsa bile mazere binaen insanları kurtuluşa götüreceği”,

“Herkes tatmin olduğu dine uymakla mükelleftir. Kendi dininin sunduğu hakikatle tatmin olan kimse, İslâm’ı kabul

etmekle sorumlu değildir. Bir kimsenin kalbinde İslâm’ın doğru bir din olduğuna dair his oluşmazsa, o kimse İslâm’ı kabul etmek zorunda değildir. Bu durumda o kimse, İslâmiyet dışında inandığı dinle amel etmekle kurtuluşa ereceği”,

“İslam alimleriyle bize gelen dini sistemin köhnemiş ve köhnetici olduğu, (Fazlurrahman Abduh ve Reşit Rıza gibi şahsiyetlerin çalışmalarının amacı belirlenirken ifade ediliyor)”,

“Hz. Muhammed sav’in, beşerden bir öğretmenin olabileceği”,

“Kur’an’daki kıssaları aşına olduğu birinden almış olabileceği”,

“Kur’an’ın, Hz. Peygamber sav’in büyük bir deha eseri olduğu”,

“O gün dolaşımda bulunan bilgilerin Muhammed’e aktarılmış olabileceği”,

“Lat ve Menat’ın semavi varlıklar olduğu ve bunun İslâmiyet’e aykırı olmadığı”,

“Lat ve Menat’ın semavi varlıklar olduklarına itiraz edilemeyeceği, bunun İslam’ın tek tanrılı din anlayışına da aykırı olmadığı”,

MEHMET GÖRMEZ

“Hz. Peygamber (sav)in, davasında başarı için putlara tapma eğiliminde olduğu, müşriklerden elde ettiği dünyevi menfaatler karşılığında onların ilahlarını bir bakıma tanıdığı, mutabakat sağlanamayınca o ayetlerin neshedildiği”,

“Kur’an’ın, Allah’ın sözleri olduğu inancının yeniden mercek altına alınması gerektiği”,

“Kur’an’ın sözlü bir iletim döneminden geçtiğini ve tarih boyunca şimdi okuduğumuz Kur’an’ın geliştiği”,

“Kur’an tasavvurumuzun gözden geçirilmesi ve Kur’an’ın kaynak değerinin tartışılması gerektiği”,

“Sahabeden gelen bir haberin reddedilebileceği, Hz. Peygamber’den gelip de vahye uymayan şeyin de kabul edilemeyeceği, (Müslüman bireyi rahatsız eden şeyin) Allah’ın sözü olması durumunda ise Allah’a, ‘sen bizimle böyle misaklaşmadın!’ şeklinde itirazda bulunulabileceği”,

“Kur’an’ın zaman ve mekan üstü tükenmez bir hazine olmadığı”,

“Güncel ve bilimsel kriterlere uygun nitelikli dini bilgi üretiminin gerekliliği”,

“Bugünün insanına sunmakta zorlanılacak ve savunmaktan aciz kalınacak bilgiler asla öğretime konu edilmemesi gerektiği”,

“Gelenek (fıkıh tefsir akaid ve hadis ilmi İslami ilimlerde bulunan bilgiler), vahye dayalı bile olsa, geçmişten kalan fikir ve uygulama olduğu” (yani değer-siz, geçersiz),

“Din adına, kadın hakkında, geleneği oluşturan ve din adına görüş belirten erkek egemen yorumdan kaynaklanan yanlış bilgilerin bulunduğu”,

“Devrimizde kadının rolünün, peygamber dönemindekinden farklı olduğu ve bu yüzden kadın erkeğin mirası eşit olması gerektiği”

gibi, İslam itikadına aykırı düşünce ve iddialara yer verilmiştir.¹

Bu fikirlerin Diyanet yayın ve icraatlarında yer aldığını bildiği halde, “**İşte, son 15 yılda Diyanet güzel icraatlar yaptı**” diyen Müslüman, bu fikirleri de kabul etmiş olur...

Bu fikirlere güzeldir diyenler varsa, bizim onlara söyleyebileceğimiz, hidayet temennisinden başka bir şey değildir.

Ya bunu bir de “alim” ya da “hoca” yaparsa, varın siz düşünün afeti... Bu afet, “Allah’ın huzurunda Allah’ı yalanlayan kimseye yalancı şahitlik yapmak” kadar kötüdür.

Bu tavra düşen sözde “alim”, yarın Rasülül Ekrem (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz’in huzuruna nasıl çıkacaktır merak edilir?..

Not: Bu görüşlerin kaynakları, diğer yazılarımızda verilmiştir. Sözü uzatmak adına burada tekrar etmiyoruz.

Bu makale www.ahmetgelisgen.com adresinden alınmıştır.

1 Bu fikirlerin kaynakları, düzeni bozmamak ve satırları uzatmamak için burada verilmemiştir. Bunları müstakil ele alan makalelerimizde ve bitmek üzere olan kitabımızda bunlar detayla gösterilmiştir. Aynı kitapta tenkit edilen fikirler, siyak ve sibakıyla birlikte orijinal ifadeleriyle de verilmiştir.

HASAN KUDUOĞLU

DEVLET-İ ALİYYE'NİN 24. ŞEYHULİSLAMI, 3 KERE AZLEDİLİP 4 KERE ŞEYHULİSLÂM OLAN ve CENÂZESİ AZİZ MAHMÛD HÛDÂÎ HAZRETLERİ TARAFINDAN KILDIRILAN

MUSTAFA SUN'ULLÂH EFENDİ

(Rahimehullâh)

Vilâdet târihi: 960 / 1553 - Vefât târihi: 1021 / 1612

Şeyhulislâmlık târihi: 4 kere bu makâma getirilmiştir

İlk meşîhati: 12 Rebî'ulevvel 1008 - 2 Ekim 1599 / 2 Safer 1010 - 2 Ağustos 1601

İkinci meşîhati: 21/22 Receb 1011 - 4/5 Ocak 1603 / 26 Şa'bân 1011 - 8 Şubat 1603

Üçüncü meşîhati: 10 Muharrem 1013 - 8 Hazîrân 1604 / 22 Rebî'ulevvel 1015 - 28 Temmuz 1606

Dördüncü meşîhati: 22 Receb 1015 - 23 Kasım 1606 / 20 Safer 1017 - 5 Hazîrân 1608

Şeyhulislâmlık müddeti: Toplam 5 yıl, 7 ay, 7 gün - İlk meşîhati: 1 yıl, 10 ay, 1 gün

İkinci meşîhati: 1 ay, 4 gün - Üçüncü meşîhati: 2 yıl, 1 ay, 20 gün

Dördüncü meşîhati: 1 yıl, 6 ay, 12 gün - Şeyhulislâmlar arasındaki sırası: 24.Şeyhulislâm

Meşîhat makâmındaki sırası: 25, 27, 29, 31 - Meşîhat dönemindeki pâdişâh: 3.Mehmed ve 1.Ahmed Hân

- Târihçe-i Hayât-ı Necîbesi -

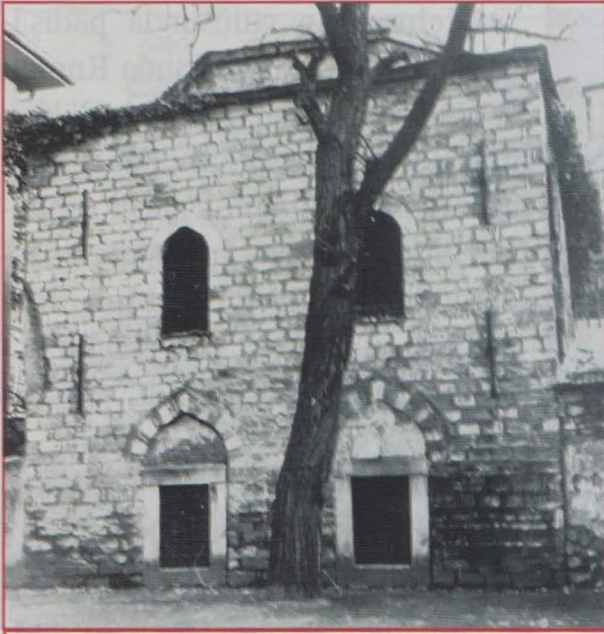
Sun'ullâh Efendi (Rahimehullâh) 960 (1553) yılında İstanbul'da doğdu. **Kânûnî Sultân Süleymân Hân** devri kazaskerlerinden **İskilipli Molla Câfer Çelebi**'nin oğludur.

- İlmî Hayâtı ve Vazîfeleri -

Babasından ve **Zenbillizâde Fudayl Çelebi**'den ders aldıktan sonra amcazâdesi olan **Ebu's-Su'ûd Efendi**'ye intisâb ederek 977'de (1569) ona mülâzım oldu. Ardından müderrislik görevine başladı.

1-Beşiktaş'taki Barbaros Hayrettin Paşa Külliyesi'nden geriye sâdece türbesi kalmıştır.

2- Sultân Fâtih'in vezîr-i âzamı Mahmud Paşa'nın, Eminönü'nde kendi adıyla anılan semtte bulunan câmisinin yanında, bugün maalesef mevcut olmayan medresesinden geriye kalan dershâne binâsı, câminin yanındaki Büyük Reşit Paşa Ortaokulu'nun bahçesinde kalmıştır.

İlk olarak 978 Ramazan'ında (Şubat 1571) 40 akçeyle Beşiktaş'ta Hayreddin Paşa Medresesi'ne tâyin edildi. (Bkz.: Resim-1)

Muharrem 984'te (Nisan 1576) Mahmud Paşa Medresesi'ne müderris oldu. (Bkz.: Resim-2)

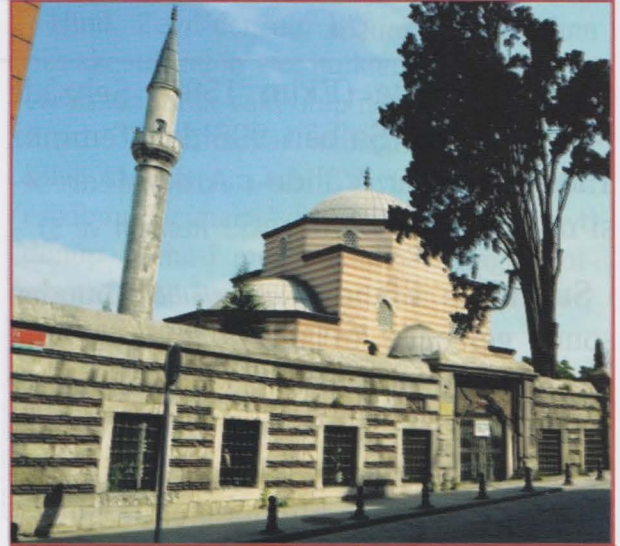
Şevvâl 987'de (Aralık 1579) **Zemahşerî**'nin Bakara Sûresi tefsîri üzerine bir risâle yazdı. Bu risâle muhtemelen, 1580'de Şâh Sultân Medresesi'ne¹ tâyini için dersiâm olarak hazırlayıp câmide takrîr ettiği bir deneme dersi mâhiyetindeki çalışmasının yazılı şeklidir.

1 - Şah Sultan Medresesi: **Yavuz Sultân Selîm Hân**'ın kızı **Şah Sultan** tarafından inşâ ettirilen medrese Cerrahpaşa Hastânesi'nin arkasında; Çavuşzâde Câmiî Sokağı ile Tarhana Mektebi Sokağı köşesinde idi. En son 1953 yılında tâmir ettirildiğine dâir kayıtlar varsa da bugün maalesef mevcut değildir.

Şa'bân 988'de (Eylül 1580) Hangâh Medresesi müderrisliğine getirildi. (Bkz.: Resim-3)

Şa'bân 990'da (Eylül 1582) ise Sahn-ı Semân Medresesi müderrisliğine getirildi. Sonuncu görevi üç yıl kadar sürdü.

Bu sırada, Kasımpaşa Kulaksız Mezarlığı'nda Yahûdîlerin gürültü yaparak Müslümanları rahatsız etmeleri üzerine **3.Murâd Hân**'ın 17 Cemâziyelevvel 993 (17 Mayıs 1585) târihli fermânıyla açılan tahkîkâtı Galata kadısı ve Beyazıt mütevellisiyle birlikte yürüttü.

3- Hangâh Medresesi'ne aynı zamanda Şeyh Ebu'l-Vefâ Medresesi de denilmektedir. Vefâ semtinde câmî, medrese, imâret, türbe, zâviye, hamam ve çeşmeden mürekkep külliyesinin medresesi Sultân 2.Bâyezîd tarafından inşâ ettirilmişti, lâkin binâ günümüze ulaşmamıştır.

Çok harap vaziyette kalan câmî, yeniden yaptırılmak üzere 1912 yılında yıktırılmış, ancak 1.Dünya Savaşı sebebiyle yaptırılmamıştır. Bu arada geçen süre içinde külliyesinin diğer birimleri de bakımsızlıktan yok olmuştur. Geriye yalnız Şeyh Vefâ (*Kuddise Sirruhû*) Hazretleri'nin türbesi ve çilehânesi kalmıştır. 1994 yılında Vakıflar İdâresi'nce aslına uygun olarak yeniden yaptırılan Şeyh Ebu'l Vefâ Câmiî son olarak Fâtih Belediyesi tarafından yenilenmiştir.

4- Üsküdar Vâlîde-i Atîk Medresesi. Külliye önceleri Vâlîde Sultan adı ile tanınmış, 3.Ahmed'in annesi Gülnûş Vâlîde Sultan'ın (ö. 1715) Üsküdar İskele Meydanı'nda yeni bir külliye inşâ ettirmesi üzerine Eski Vâlîde, Atîk Vâlîde veyâ Vâlîde-i Atîk adlarıyla anılmaya başlamıştır.

Şevvâl 993'te (Ekim 1585) Şehzâde Medresesi'ne, Şa'bân 996'da (Temmuz 1588) Üsküdar Vâlîde-i Atîk Medresesi'ne müderris oldu. (Bkz.: Resim-4 ve 5)

Sun'ullâh Efendi (Rahimehullâh) bundan sonra geleneğe uygun biçimde kadılık mesleğine geçti. Bursa'da çıkan büyük bir yangın üzerine **Ebu's-Su'ûdzâde Mustafa Efendi**'nin yerine Zilka'de 998'de (Eylül 1590) Bursa kadılığına tâyin edildi.

Ardından süratle ilerleyerek Cemâziyelâhir 999'da (Nisan 1591) Edirne ve 20 Receb 1000'de (2 Mayıs 1592) İstanbul kadılığına getirildi. Aynı yıl içinde 9 Şevvâl'de (19 Temmuz) Anadolu Kazaskeri, 13 Şevvâl 1001'de (13 Temmuz 1593) Rumeli Kazaskeri oldu. Bu görevde iken Rumeli kazaskeri dîvânında tutulan sicil İstanbul Şer'iyeye Sicilleri Arşivi'ndedir (Rumeli Kazaskerliği, no:21).

3.Mehmed'in cülûsunda pâdişâha bîat eden erkân arasında Rumeli Kazaskeri olarak yer aldı. Cülûsu müteakip yapılan görev değişiklikleri sırasında azledildi, ancak emekli ücretinden başka hil'at giydirilerek gönlü alındı. Ayrıca Muharrem 1007'de (Ağustos 1598) emekli ücretine 50 akçe zam yapıldı.

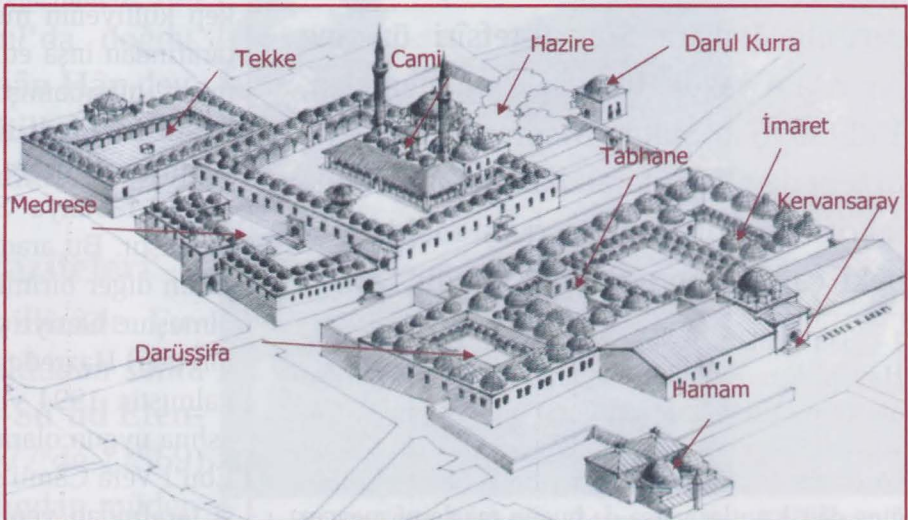
- Şeyhulislâm Olması (İlk Meşîhati) -

İlmiye mesleğindeki kademeleri tamamladıktan sonra **Hoca Sa'deddîn Efendi**'nin vefâtı üzerine 12 Rebî'ülevvel 1008'de (2 Ekim 1599) şeyhulislâm oldu. (Bkz.: Resim-6 ve 7)

- Dönemindeki Mühim Siyâsî Meseleler -

Şeyhulislâmlığı döneminde ictimâî (sosyal) meseleler yanında siyâsî konularda da ağırlığını hissettirdi. Târihçi **Selânîkî**, dürüstlüğünü çok takdir ettiği **Sun'ullâh Efendi** (Rahimehullâh)ın toplumun nizam ve intizâmı için ısrarla üzerinde durduğu hususları etraflıca anlatır.

Bunlar arasında vakıfların idâresindeki isrâfın, kadınların çarşı ve pazarlarda

5- Üsküdar Vâlîde-i Atîk Külliyesi

اللهم ما بالعصر والعامة
سألكم في الرضا والرضا
زيد زوجي هندة اكر زينة او كبر قورسك بمنزلة اوج طلاق بوش
اول ديكر نضرك هندة اقر برده ايكن زينب ذكر اوليان اوه
كبروب هندكلكر ك زينة اودن اخرج ايلنه خصوص من قوم مووال
مشروع اوزر اوليكن هندة طلاق قوم واقع اول اولر زمان
نحو سوره طوب سباب اولنه
او لمار
كسم
صع كسم
ع كسم

اللهم ما بالعصر والعامة
سألكم في الرضا والرضا
زيد زوجي هندة اكر زينة او كبر قورسك بمنزلة اوج طلاق بوش
اول ديكر نضرك هندة اقر برده ايكن زينب ذكر اوليان اوه
كبروب هندكلكر ك زينة اودن اخرج ايلنه خصوص من قوم مووال
مشروع اوزر اوليكن هندة طلاق قوم واقع اول اولر زمان
نحو سوره طوب سباب اولنه
او لمار
كسم
صع كسم
ع كسم

6- “Allâhümme yâ veliyye’l-ismetî ve’l-inâye nes’elüke’l-kifâye ve’l-hidâye
Bu mesele beyânında eimme-i Hanefiyyeden cevâb ne vechiledir ki?

Zeyd zevcesi Hind’e ‘Eğër Zeyneb’i evine korsan benden üç talâk(la) boş ol.’ didikten sonra Hind âhar yerde iken Zeyneb zikrolunan eve girüp Hind geldikte Zeyneb’i evden ihrâc eylese, husûs-i merkûm minvâl-i meşrûh üzre olıcak Hind’e talâk-ı merkûme vâki olur mu? Beyân buyrulup musâb oluna.

el-Cevâb: Allâhu Te’âlâ a’lem, olmaz.
Ketebehû el-fakîr Sun’ullâh. Ufiye anhu.”

7- “Allâhümme yâ veliyye’l-ismetî ve’l-inâye nes’elüke’l-kifâye ve’l-hidâye
Bu mesele beyânında eimme-i Hanefiyyeden cevâb ne vechiledir ki?

Hind, Zeyd’den altı bin akçe alup yirmi bin akçelik rehin vaz itdikten sonra Zeyd’in civârında ihrâk vâki olup def olduktan sonra Zeyd: ‘Müslimanlar mahzarında elhamdü-lillâh kimesnenin rehni zâyi olmadı, kendi esbâbıma acımam.’ dise ba’dehû yine Zeyd dönüp ‘Rehn-i mezkûrdan bâzi yağma olmuştı.’ dise kavî-i sâbite îtibâr olunur mu? Beyân buyrulup musâb oluna.

el-Cevâb: Allâhu a’lem, tevfiķa kâdir ise olur, zâyi olan nısf ise nısf-ı deyn, rub’ ise rub-’ı deyn sâkit olur.
Ketebehû el-fakîr Sun’ullâh. Ufiye anhu.”

rastgele geymelerinin önlenmesi, rüşvetin yasaklanması, saraylı kadın ve hadımların idâreye müdâhalelerine engel olunması, paranın değerinin korunması, bozulmuş olan ilmiye mesleğine çekidüzen verilmesi konuları öne çıkar.

Bu sırada saraya ve özellikle **Vâlide Sa’fiye Sultan’**a yakınlık peydâ eden **Kira Kadın’**ın (Esparanzo Malchi) iltizam ve gümrükleri ele geçirmesi yüzünden zarara uğrayan sipahilerin çıkardığı hâdiselerde onların taraftarı olarak rol oynadı.

Sipâhilerin başlarını talep ettikleri kimselerin katli için fetvâ vermediyse de sürgüne yollanabileceklerini bildirdi. Ancak çıkan olayların kontrolünü sağlayamadı, **Kira Kadın** ile iki oğlu öldürüldü. Bu yüzden vâlide sultan tarafından sipâhileri tahrikle suçlandı.

Sun’ullâh Efendi (Rahimehullâh)ın etkin rol üstlendiği diğeri bir konu Eflak voyvodalıği meselesiyle ilgilidir. 1009’da (1601) Eflak Voyvodası **Mihal** (Mihai Viteazul) ve elçisi **Dimo**’nun yanlış davranışları ve birçok Müslüman’ın ölümüne sebep olmaları yüzünden haklarında fetvâ istendiğinde **Sun’ullâh Efendi** (Rahimehullâh), **Mihal** ve elçisinin ahd ve emanının şer’an makbul olmadığı, katl ve tenkil olunmalarının vâcip olduğu şeklinde sert bir fetvâ verdi, bunun üzerine elçi öldürüldü.

Bu uygulama daha sonra tartışmalara yol açtı, hattâ **Sadrızam İbrâhîm Paşa** bu şekildeki uygulamadan çok rahatsız olarak durumu pâdişâha bildirdi.

Sun‘ullâh Efendi (*Rahimehullâh*)ın, merkezî idâreyi çok meşgul eden **Karayazıcı Abdülhalim**’in affı, ayrıca ona görev verilmesinde de etkili olduğu bilinmektedir. **Karayazıcı** daha sonra karışıklıklar çıkarınca **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) ağır eleştirilere mâruz kaldı. Sonunda 2 Safer 1010’da (2 Ağustos 1601) görevinden azledildi.

Bu azilde yeni **Sadrazam Yemişçi Hasan Paşa** ile aralarındaki ihtilâfın önemli rol oynadığı kaydedilmektedir. Bir yıldan fazla süren mâzûliyet döneminde de **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) devlet meselelerinden uzak kalmadı.

Meselâ sadâret kaymakamı **Damad Halil Paşa**’nın rüşvet aldığı **3.Mehmed Hân**’a arz edince **Halil Paşa** görevinden alınarak **Saatçi Hasan Paşa** kaymakamlığa getirildi. Anadolu’da karışıklıkların artması üzerine **Hasan Paşa** azledilince yine **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) ile sıkı temasta olan **Güzelce Mahmud Paşa** kaymakam oldu.

- İkinci Meşîhati -

Sun‘ullâh Efendi (*Rahimehullâh*) 22 Receb 1011 (5 Ocak 1603) târihinde ikinci defa şeyhulislâmlığa getirildi, ancak otuz dört gün sonra 25 Şa‘bân’da (7 Şubat) azledildi. Bunun sebebi **Sadrazam Yemişçi Hasan Paşa** aleyhindeki faaliyetleridir. Bu çekişme sırasında **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) ve **Güzelce Mahmud Paşa** sipâhilere, **Sadrazam Yemişçi Hasan Paşa** yeniçerilere dayandı.

Hasan Paşa fitnenin sebebinin **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) olduğunu belirterek onun asıl hedefinin hilâfet makâmı olduğuna, yeniçerilerin de onun ortadan kaldırılmasını veyâ Rodos’a sürülmesini istediklerine dâir bir telhis hazırladı.

Gelen hatt-ı hümâyunda görevden alınıp Rodos’a sürülmesi emredildi. Durumu önceden haber alan **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) gizlendi, bu arada hakkında saltanata geçmek istediği şeklinde dedikodular yayılmaya başladı.

- Üçüncü Meşîhati -

Bununla birlikte sipâhi isyânını bastıran **Yemişçi Hasan Paşa**’nın bir süre sonra azledilmesi ve îdâmı üzerine önemli bir rakibi ortadan kalkan **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) yeniden güç kazandı ve **3.Mehmed Hân**’ın vefâtı, yerine oğlu **1.Ahmed Hân**’ın cülûsunun (Aralık 1603) ardından 10 Muharrem 1013’te (8 Haziran 1604) üçüncü defa şeyhulislâm oldu.

Sun‘ullâh Efendi (*Rahimehullâh*)ın, **Yemişçi Hasan Paşa**’nın öldürüleceğine dâir rüyâ gördüğü ve rüyâsında; **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) ve **Hazreti Alî** ve diğer bâzı sahâbîler arasında bulunduğu, o sırada gelen bir fermanla **Yemişçi Hasan Paşa**’nın öldürülmesinin emredildiği, **Hazreti Alî**’nin ise Zülfikâr denilen kılıcını çekerek **Yemişçi Hasan Paşa**’nın başını bedeninden ayırdığı belirtilmekte ve **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)ın bu rüyâ üzerine gizlendiği yerden çıkarak yirmi gün sonra İstanbul’a geleceğini dostlarına bildirdiği ve gerçekten de yirmi gün sonra **Yemişçi Hasan Paşa**’nın katledildiği hikâyeye edilmektedir.

Bu dönemde yine çeşitli idârî ve askerî kararlarda, toplanan meşveret meclislerinde etkin rol oynadı. Özellikle **Sadrazam Derviş Paşa** ile karşı karşıya geldi.

Hattâ 1015 Safer’inde (Haziran 1606) yapılan bir meşverette **1.Ahmed Hân** ile tartıştı. Sefer için hazırlanan ordunun hareket etmesi gerektiğini, ayrıca erzak temi-

ni için geliri doğrudan pâdişâhın şahsî masraflarına âit olan Mısır hazînesinden para takviyesini istedi, pâdişâh ise bunu reddetti.

Muhtemelen bu olaydan dolayı şeyhulislâma karşı olan kırgınlığını da aynı meşverette ordu ile sefere gitmesi için kendi aleyhine davrandığı kanâatindeki yeni sadrazam **Derviş Paşa**'nın devreye girmesi sonucu onu azletmekle gösterdi (22 Rebûlevvel 1015 / 28 Temmuz 1606). Fakat bu mâzuliyet dönemi kısa sürdü.

- Dördüncü Meşihati -

Ebu'l-Meyâmin Mustafa Efendi'nin vefâtı üzerine 22 Receb 1015'te (23 Kasım 1606) yeniden şeyhulislâm oldu.

Bu tercihte **1.Ahmed Hân**'ın **Derviş Paşa**'ya karşı olan tavrı etkili oldu. **1.Ahmed Hân** onunla yaptığı görüşme-
de **Derviş Paşa**'nın icrâatının yetersizliğinden yakındı ve yerine kimin getirilmesi gerektiği konusunda ona danıştı.

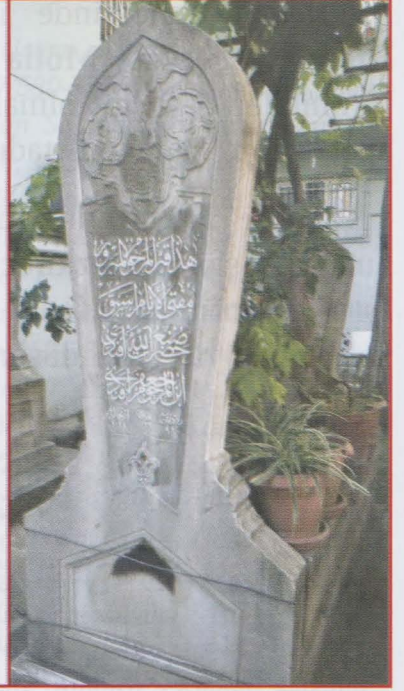
Sonuçta sadrazamlığa **Sun'ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)ın etkisiyle **Kuyucu Murad Paşa** getirildi. Fakat bir süre sonra **Sun'ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*), Kırım hanlığına tâyin meselesine karışması ve devlet adamlarıyla ters düşmesi yüzünden **1.Ahmed Hân** tarafından tekrar azledildi (20 Safer 1017 / 5 Haziran 1608).

- Vefâtı -

Bundan sonra inzivâyâ çekilen **Sun'ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*) 1020'de (1611) hacca gitti. Döndükten bir süre sonra 8 Safer 1021'de (10 Nisan 1612) vefât etti.

8- Sun'ullâh Efendi'nin Hüsam Bey Mescidi hazîresinde bulunan ve 1332 (1913) yılında **Hattat Suud Yavsi Ebussuudoğlu** tarafından yazılan kabir şâhidesinde şöyle yazmaktadır:

هذا قبر المرحوم المبرور
مفتى الانام اسبق
حضرت صنع الله افندي
ابن المرحوم جعفر افندي
"Burası, hayırlı ve rahmet olunmuş, evvelce halkın müftüsü olan, merhum **Ca'fer Efendi**'nin oğlu **Hazreti Sun'ullâh Efendi**'nin kabridir."

Fâtih Camii'nde **Aziz Mahmud Hüdayî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin kıldırıldığı cenâze namazının ardından Kırkçeşme'de Hüsam Bey Mescidi'nde yol kenarına, daha önce vefât eden büyük oğlu **Mehmed Çelebi**'nin mezarı yanına defnedildi. (Bkz.: Resim-8)

Günümüzde Hüsam Bey Mescidi'nin arkasındaki "Sun'ullâh Efendi Türbesi" olarak bilinen yapı içerisindeki kabir, **el-Hâc Halîl el-Rıfkı Efendi**'nin eşi **Şerife Hâtun**'a âittir. **Halîl Efendi** 1911 yılında, 1908 Çırçır yangınında büyük zarar gören Hüsam Bey Mescidi'ni yeniden inşâ ettirmiştir. (Bkz.: Resim-9)

9-1908'deki Çırçır yangınında zarar gören Sun'ullâh Efendi'nin hazîresinde medfun bulunduğu Fâtih'teki Kadınlar Pazarı'nda bulunan Hacı Hüsam Bey Mescidi'nin o zamanki hâli

Türbenin bahçesinde ise **Sun‘ullâh Efendi** ve babası **Molla Ca‘fer Çelebi**’ninkiler de dâhil olmak üzere dokuz adet kabir bulunmaktadır.

Kâfzâde Efendi’nin mahdûmu meşhur dîvân şâiri ve tezkireci **Fâizî** (*Rahimehullâh*), **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)’ın vefâtına şöyle târih düşürmüştür:

جِهَانَدَنْ كِتْدَى صُنْعُ اللَّهِ أَفْنَدَى
مَقَامَى أَوْلَه نَزْهَتَكَاهِ جَنْتْ
دِيدَمْ أَى فَائِضَى تَارِيخِ فَوْتِنْ
إِلْهَى أَيْلَه صُنْعُ اللَّهِ رَحْمَتْ

“Cihandan gitti **Sun‘ullâh Efendi**,
Makâmı ola nüzhetgâh-ı cennet.

Dedim ey **Fâizî** târih-i fevtin,
İlâhî! Eyle **Sun‘ullâh**’a rahmet.” (1021)

Mânâsı: “**Sun‘ullâh Efendi** cihandan gitti, makâmı cennetin gezinti yerleri olsun. Ben **Fâizî** de vefâtına târih olarak ‘Ey **Allâhım!** **Sun‘ullâh**’a rahmet eyle.’ dedim.”

- Şahsiyeti -

Sun‘ullâh Efendi (*Rahimehullâh*)’ın içinde bulunduğu bu hâdiseler ilmiye teşkilâtı kadar Osmanlı siyâsî ve askerî târihini de etkilemiş, özellikle yeniçerilerle sipâhiler arasında düşmanlığın artmasında rol oynamıştır.

Onun saltanata alternatif biri gibi gösterilmiş olması da siyâsî gücü hakkında fikir verir. Kaynaklarda dürüst, samîmî, azli pahasına da olsa doğruyu söylemekten çekinmeyen bir âlim olduğu belirtilir.

Döneminin ricâlini şiddetle eleştirilmesiyle meşhur **Âlî Mustafa Efendi**, **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)tan hep

takdirle bahsetmiştir. **Selânikî, Atâî, Şâir Cinânî, Koçi Bey** de ondan sitâyîşle söz etmiştir.

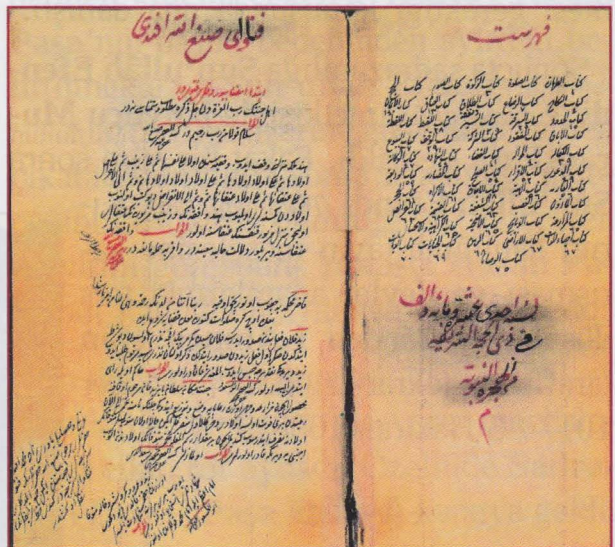
Hasanbeyzâde, Naîmâ gibi bâzı târihçiler **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)’ın etrâfındakilere çabuk inandığını, bu yüzden **Karayazıcı** ve Kırım Hanlığı meselelerinde hatâ ettiğini belirtmiştir.

- İlmî Eserleri -

1) **Sun‘ullâh Efendi** (*Rahimehullâh*)’ın çeşitli konularda verdiği fetvâları içeren standart, tertipli, henüz basılmamış bir fetvâ mecmûası bulunmaktadır (Süleymaniye Ktp., Hasan Hüsnü Paşa, no:502; Yazma Bağışlar, no:1440; Serez, no:1132). (Bkz.: *Resim-10*)

Ayrıca yer yer fetvâlarının asıllarına da rastlanmaktadır.

2) **Zemahşerî**’nin Bakara Sûresi tefsîri üzerine bir risâle de yazmıştır. (Süleymaniye Ktp., Kasidecizâde, no:675, vr:108-119) (Bkz.: *Resim-11*)

10- Sun‘ullâh Efendi’ye âit fetvâların bir araya getirilen ve henüz basılmamış olan Fetvâ mecmûasının mahtut nüshasının ilk sayfası (Süleymaniye Ktp., H.Hüsnü Paşa, no:502)

Kaynaklar:

(İsam, İslam Ansiklopedisi, 37/530-532; Müstakimzâde Süley-mân Sa‘düddîn, Devhatü’l-meşâ-yih, sh:39-42; Devhatü’l-meşâ-yih, Süleymaniye Ktp., Yazma Bağış-lar, kayıt no:5497, verak:18b-19b; Nev‘î Zâde ‘Atâî, Hadâi-ku’l-hakâik fî tekmeleti’ş-Şekâik, sh:552-557; Mehmed Süreyyâ, Sicill-i ‘Osmânî, 3/233-234; Şem-süddîn Sâmî, Kâmûsü’l-a‘lâm, 4/2968; İlmiyye Salnâmesi (haz. Seyid Ali Kahraman, Ahmed Nezih Galitekin, Cevdet Dadaş), sh:349-352, 735-737; Ahmed Sıdkî, Mu‘cemü şüyûhi’i-İslâm fi’l-‘ah-di’l-‘Osmânî, 1/409-414; Abdül-kadir Altunsu, Osmanlı Şeyhulis-lâmları, sh:51-53; Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlü-ğü, Osmanlı Arşivi’nde Şeyhulis-lam Fetvaları, sh:12-13; Serhat Başar, Osmanlı Şeyhulislamları, sh:78-79; M.Orhan Bayrek, İstan-bul’da Gömülü Meşhur Adamlar, sh:67; İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, 5/119-121; Uzunçarşılı, Osmanlı Tarihi, 4/458-459; Ayvansarâyî, Hadîkatü’l-cevâmî‘, 1/90; Tah-sin Öz, İstanbul Câmileri, sh:74; Hasan Basri Erk, Meşhur Türk Hukukçuları, sh:165-168; Müba-hat S. Kütükoğlu, 20.Asra Erişen İstanbul Medreseleri, sh:132, 292; Türkiye Diyanet Vakfı Fatih Şube-si, Fâtih Câmileri ve Diğer Târihî Eserler, sh:131-132; Selânikî, Tâ-rih (İpşirli), 1/235, 270, 279, 323, 342, 2/525-526, 574, 652, 691, 850, 854-855, 860-861; Âlî Mus-tafa Efendi, Mevâidü’n-nefâis fî kavâidi’l-mecâlis, İstanbul 1956, sh:102-109; Koçi Bey, Risâle (Aksüt), sh:35-36; Naîmâ, Târih, 1/247-249, 310, 393, 446-448, 450)

İletişim adresi: hasan.kuduoglu@outlook.com

11- Sun‘ullâh Efendi’nin, Zemahşerî’nin Bakara Sûresi tefsîri üzerine yazdığı küçük risâlesinin ilk sayfası (Süleymaniye Ktp., Kasidecizâde, no:675, vr:108-119)

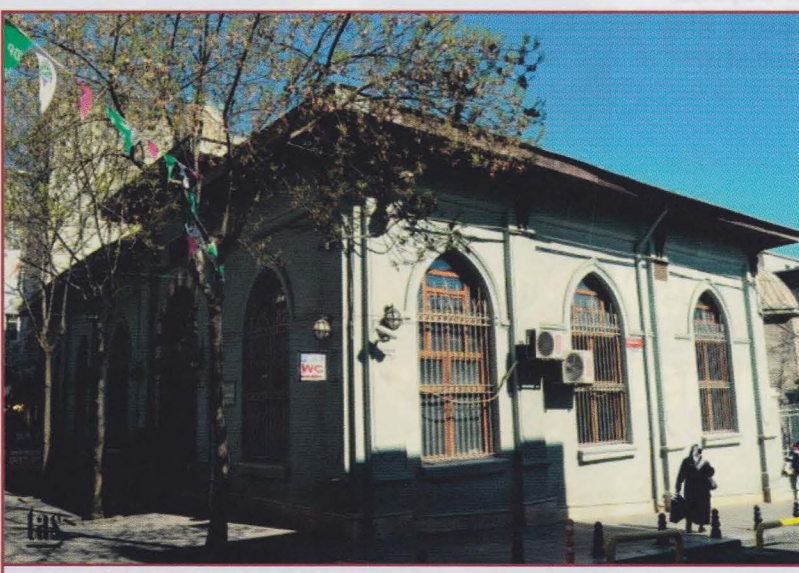
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الحمد لله الذی انزل علی رسوله الامین افضل فضله
 علی العالمین کتابا حجاا لسان عربیة یمین حجازیة
 للعاقین وحسن علی الکاتبین فقال الذین کفروا ان
 هذا الاصحاح ینزلنا علیهم فکانوا من المنظرین فتم
 قهر ابریم ولولنا حین صلوا علی والد واحبابه الطیبین
 الکاشفین للاستسار اسیر التاویل المرشدين الی
 معالم التنزیل وهذا قفا تبصرة المکرمة التی استنبطها
 وسنیدته ابرکانهما حفرة مطیع غرة السلطنة الزاهرة
 صفة صفة الخلافة الیاهة والذات سلطنا سلطنا
 المستغنی عن الرضیة والبیان خطها ان تصالی بعینة التی
 لرتسام وایدها بملکة نصح اکرم اللیة الفاضل والمجرب
 الکامل من جواهره ونبوغه کما کثر نحل المذ والذین الازار
 مؤننا بالنصر الیهم وامرنا بالبر للعام تحصر جمیع الزمان
 ورد الامرالعالی من حین الی العالی من جواهر الی
 الذکابر والعالی الکمال فی اقصی مراتب الاحوال ذکک الفاضل
 والجاه والجلال فزیلنا فی الفکر ناقدا لبا لبعقل کتاب الی الی
 العارف ببنیة عین الصارف البحر المحیط للجار مع
 وقائق العلم والاسرار نائرا لانساق الالانصاف
 دافعهم والاعتصاف سلطان سریر السعد والاقبال
 شمول النصار والافضال دام فظن وجد طالعنا منیر

Bunlarla birlikte **Sun‘ullâh Efendi** (Rahimehullâh)ın münşeât mecmûalarında çeşitli mektupları yanında şiirleri de bulunmaktadır.

- Hayır Eserleri -

Sun‘ullâh Efendi (Rahimehullâh) hazîresinde medfun buldukları Hüsam Bey Mescidi’ne minber koydurmuşlardır. Ayrıca kaynaklarda bu mescidin bânîsinin **Sun‘ullâh Efendi** (Rahimehullâh) olduğu da zikredilmektedir. (Bkz.: Resim-12)

Rûhu için el-Fâtîha.

12- Sun‘ullâh Efendi’nin hazîresinde medfun bulunduğu Fatih Zeyrek’teki Hüsam Bey Mescidi

ÖMER FARUK KORKMAZ

SOSYAL MEDYA VE MAHREMİYET İHLÂLİ

Mahremiyet esası, modern dünyada yok olmaya yüz tutan değerlerimizin başta gelenlerindedir. Hızla gelişen teknolojik imkânların hayatın muhtelif alanlarına yönelik peşisıra getirdiği değişimler kimi sahalarda telafisi zor dönüşümleri de beraberinde getirmiştir.

Yaşadığımız çağın yakın dönemlerinde tezahür eden ve zihin dünyamızı, yaşantı biçimimizi ciddi anlamda etkileyen teknolojik araçlardan biri de sosyal medyadır. İnsanımızın sosyal ağları aktif halde kullanarak haberleşme sağladığı, kimi zaman neşelendiği, kimi zaman üzüldüğü, bazen ise -Arap baharı örneğindeki gibi- devlet yönetimlerini bile değiştirdiği inkâr edilemez bir gerçek olmuştur.¹

Modernleşmenin teknolojik araçlarla dünyayı global bir şekle büründürdüğü, insanlar arasında bir bağ kurduğu gibi

söylemler üzerinden hareket edildiği için sosyal medya gibi mecraların mahremiyet ihlaline yönelik meydana getirdiği yıkımlar pek fazla göze çarpmıyor olabilir. Fakat ortada bir gerçek vardır ki o da şudur: Teknolojinin getirdiği bu tür imkanlar istekli bir köleliği ve razı olunmuş bir gözetlenmeyi de intâç etmiştir. Bu durum bir açıdan bakılınca güvenliğimizi bile tehdit edici unsur addedilebilir. Zira sistem, bu vesileyle bizzat bizim bıraktığımız izler üzerinden yürümektedir. Mağazalar ve banka ekstreleri neler aldığımızın bilgisini kaydediyor, sağlık bilgilerimiz sosyal güvenlik nedeniyle sisteme yükleniyor, kargo şirketine kimlik bilgilerimizi, Google'a ilgi alanlarımızı gönüllü veriyoruz.

Velhasıl sadece gizli ve kasıtlı değil, içinde bulunduğumuz iletişim ve enformasyon çağında, haberli habersiz, gönüllü gönülsüz sürekli bir gözetim altındayız.

İşin ilginç tarafı, biz kendimiz kendi hayatımızı sürekli belgeleyerek gözetime sunuyoruz.² Oysa gerçek yaşamda olduğu gibi sosyal ortamdaki gözetim de gizli hayata yönelik bir müdahaledir.³ Ne var ki teknolojik imkânların artmasıyla mahrem alanların sınırı bir hayli daralmış,⁴ dinen ve örfen mahrem sayılması gereken birçok mahal başkalarıyla paylaşılabilir hale gelmiştir.

Parçacı bir nazarla bakıldığında belli başlı fayda ve getirilerinden de bahsedebileceğimiz sosyal medya aracının tahrip ettiği değerler bütünüyle bütüncül bir değerlendirmeye tabi tutulması neticesinde, bizden aldıklarının bize verdiklerinden fazla olduğu kanaati hasıl olmaktadır. Bu bağlamda sosyal medyanın birçok değer gibi “mahremiyet” esasımızı da ciddi anlamda zedelediği sonucu inkâr edilemez bir hakikat olmuştur artık.

Sosyal Medya

Sosyal medya, küreselleşen dünyada insanların hayat biçimlerini, hayatın akışı içerisindeki farklı aktivitelerini diğer insanların da görebilmesi amacıyla müşterek bir havzada yansıtma aracıdır. Bu yönüyle de klasik medya araçlarının tek yönlü akışının karşısında oluşturduğu etkileşimle her geçen gün yaygınlaşma kesp etmektedir.⁵

Dünya genelindeki istatistiklere bakıldığında kullanıcılarının şaşkıncu seviyedeki kabarık sayısı⁶ bu alanın, kendilerini ifade edebilme, duygu ve düşüncelerini dillendirebilmek için mecra arayışında olan insanlığın ilgili talebine bir cevap niteliği taşıdığı için bu denli kabul gördüğü söylenebilir. Kimileri için ise durum tamamen farklıdır. Zira insan nefsinin yapısında bulunan “tanınmış olma, bilinmiş olma, şöhret yapmak” gibi duy-

gularına fena halde mağlup olmuşlar için sosyal medya demek hemen her şeyini teşhir etmek ve başkalarına gösteriş yapmak vasıtası demektir. Sosyal medyanın mahremiyeti yaraladığı en önemli noktanın da burası olduğu söylenebilir.

Mahremiyet

Lügavî açıdan bakıldığında ha-ra-me kökünden gelen ve “Men etmek/ engellemek, şiddetli davranmak, bir şeyin haddi zatında mümteni olması,⁷ sahibinden başkasının kazmasının yasak olduğu kuyu etrafı,⁸ kendisine hürmet edilmesi gereken mikat mahalli içinde kalan mekan,⁹ çiğnenmesi helal olmayan sınır”¹⁰ gibi anlamlara gelen¹¹ mahremiyet kavramının biz Müslümanların zihin dünyasında ve sosyal hayatın tanziminde çok önemli bir yeri vardır. Ayrıca mahrem kelimesi akrabalık ilişkisi sebebiyle evlenilmesi caiz olmayan kişilere de kullanılmaktadır.¹²

Yerleşik örfün de tesiriyle daha çok kadın-erkek münasebetlerine hasredilmiş mahremiyet mefhumunun esasen çok daha geniş bir yelpazeye açılan manası vardır.¹³ Yakın akraba- uzak akraba, usul-furû’, karı-koca ve Allah-kul münasebetlerine varıncaya kadar birçok alan ile talluk eden bu kavram¹⁴ hemcinslerin de kendi aralarındaki hukuka riayet etmeleri anlamında kullanılmaktadır.¹⁵ Mahremiyet ilişkilerindeki esas ve çerçeveyi dinin nasları belirlemektedir.¹⁶ Bununla birlikte mezkur çerçevenin içinde kalması şartıyla kültürel kurallar da mahremiyet kapsamında değerlendirilmelidir. Buna göre mahremiyetin fıkıh, pedagoji, psikoloji gibi birçok alana açılan geniş bir ağı vardır.¹⁷

Esasen mahremiyet kişiye özgü bütün gizlilikleri içine alan genel bir kavramdır.

Bununla birlikte mahremiyet kategorileri içinde en fazla ön plana çıkan insan bedeninin başkalarına yönelik gizli tutulmasıdır. Yani bu kavram beden ve aktiviteleri üzerinde hususen gözlerin sınırlarını çizen bir kavramdır. Karşıt cinsine yönelik cazibesinin daha fazla olması sebebiyle mahremiyet dendiğinde kadın bedeninin namahrem gözlerden muhafaza edilmesi anlamı akla gelmektedir.¹⁸

Görme ve Görülme Hevesi

Nefsiyle mücadele etme esası üzere yaratılan insanoğlunun önemli içgüdülerinden biri de gösteriş yapma hevesidir. Bir şeyleri görüp müşahede etmek veya sahip olduğu meziyetleri bir başkasına göstermek insanın tabiatında vardır.¹⁹ Cenab-ı Hak insanoğlunun dünyaya gönderilişinden bahsettiği bir ayet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: “Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.”²⁰

Dikkat edilirse ayet-i kerimede Allah ﷻ’ın insanoğluna bahsettiği nimetlerin diziliş tertibinde ilim ve idraki temsil eden kalplerden önce görme duyusu üzerine vurgu yapılmaktadır. Bu da insanın her şeyden önce görmeye başladığı, başından beri görüp göstermeyle iç içe bir hayat sürdürdüğünü göstermektedir. Modern dünyada ve hususen post modern düşüncede var olma biçimi “görünme”dir. Başkaları tarafından görülüyor ve takip ediliyor olmak farkındalık oluşturma için önemli bir anahtardır. Kitle kültürü içerisinde hapsolmuş ve kendisine seri üretim veya seri tüketimin dışında hiçbir değer atfetmeyen insan için görülme, takip edilmek hayâtî bir meseledir.²¹ Öyle ki günümüz modern insanının zihin kodları “görülüyorum, o halde varım” söylemine göre inşa edilmiş durumdadır.²²

Bugün toplumumuzun her alanda maruz kaldığı modernleşme furçasının insanımızın yapısına büyük bir ustalıkla zerk ettiği gösterişçilik duygusu yemek sofralarından alış veriş mekanlarına, evdeki hususî ahvalden çarşıdaki gezintilere varıncaya kadar hemen her halini başkalarına gösterebilmek için can atan bir kitlenin oluşmasına sebep teşkil etmiştir. Gerçeği ifade etmek gerekirse görmek ve görülmek üzere kodlanmış insanımızın bir şeyleri bilmek ve zamanla bir birikim elde etmek gibi bir kazancı olmamakta, sosyal medya aracının ona kazandırdığı yegâne şey “haberdarlık” olmaktadır.²³

Halbuki bu zihniyetin İslam’ın bu mevzuda vaz ettiği düsturlarla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Nitekim Hazreti Peygamber ﷺ ümmeti adına en çok korktuğu şeylerden bahsederken “gizli şirkten söz etmekte ve bunu da “riya” olarak açıklamaktadır.²⁴ Kur’an-ı Hakim riyâkar edayla namaz kılanlara veyl olsun buyurup²⁵ dini Allah ﷻ’a tahsis edenleri medhu sena ederken ve Allah Resulü de “saçı başı dağınık, görüldüğünde kapı dışarı edilecek fakat Allah ﷻ’a bir yemin ettiğinde asla geri çevrilmeyecek nice insanların bulunduğunu haber vermekte iken²⁶ bugün Müslüman toplumlar mahrem hayatın çizgilerini bir gayr-i müslimden fark edilmeyecek derecede genişletmişler ve özel hayat mefhumunu neredeyse ortadan kaldırmışlardır.

Bu durum da iffet ve haya duygusunun iyiden iyiye törpülediği, edep, haya, saygı ve vakarın terk-i diyar ettiği kokuşmuş bir ortamın oluşmasına zemin hazırlamıştır. Bütün bunlara bir de muhafazakarlık başlığı altında işlenen nice cürümler ve utanç verici davranışlar da eklenince ortaya çıkan manzara tahammül sınırlarını dahi aşmaktadır.

Sosyal Medya ve Mahremiyet Anlayışının Dönüşümü

Mahremiyet kavramı da diğer kavramlar gibi fikir ve görüşlere arz edildiğinde herkesin kendi zaviyesinden bakarak, düşünce tarzı ve yaşama biçimine göre farklı tanımlayabileceği esnek bir keyfiyeti haizdir. Bu sebeple mahremiyetin sınırları ilâhî bir yönlendirme olmadan tayin edilemez. Dinin mahremiyete yönelik getirdiği çizgiler bu ihtiyacın temin edilmesi gayesine matuftur. Cenâb-ı Hak her şeyden önce göz mahremiyetine dikkat çekerek mümin erkeklerin ve mümine kadınların harama bakmayarak gözlerine malik olmaları gerektiğini²⁷ ve bu meyanda gözün sergileyebilecekleri hainlikler ile o anda iç dünyamızda oluşacak duyguları bildiğini,²⁸ başkalarının özel sayılacak hayatına muttali olmaya çalışmamızın helal olmayacağını²⁹ ifade buyurmuştur.³⁰ Bu düstur, göz mahremiyetinin muhafaza edilmesinin iffet ve edebin muhafazasındaki önceliğine dikkat çekmesi açısından önemlidir.

Allah Resulü ﷺ'nün, kendilerinin izni olmaksızın bir ailenin evini gözetleyen kişinin gözlerinin oyulmasının müstehak olacağını buyurması,³¹evinin kapısını çalan kişinin kapının tam karşısında durmasını doğru bulmayarak ona “eve girmek için izin almak evin içine izinsiz bakmamak içindir” ikazını yapması³² elindeki tarakla başını tararken evinin içinde kendisini gören sahâbîye “Şayet baktığınızı bilseydim bununla gözlerinizi oyardım” demesi,³³ namahreme bakma hassasiyetini “İlk bakışına diğerini ekleme! Zira ilki (elinde olmadığı için) lehine diğeri ise aleyhinedir” şeklindeki veciz ifade ile dile getirmesi dinin mahremiyete ne denli bir değer biçtiğini gözler önüne sermektedir.

Mahremiyet anlayışı bütünüyle değişen günümüz Müslümanında şuracıkta çok az bir kısmını sunduğumuz örnek tutumların esamesini görmek mümkün müdür acaba?! Kimin hangi niyetle bakacağını garanti edemeyeceklerinden dolayı kadınların yüz açıp dışarıya çıkmasına cevaz vermeyen ulemanın³⁴ profil resmine fotoğrafını koyan bir bayanın bu fiiline ne demesini bekleriz acaba?!

Saklanması mümkün olmayanlar dışında hanımların zinetlerinin tamamını gizlemesini emreden ayetteki “zahir olanlar” kısmını dış elbiseleri olarak tefsir eden Abdullah b. Mesud رضي الله عنه³⁵ hanımların güya yüzlerini kapatarak fiziklerini ortaya koyacak şekilde muhtelif platformlara koydukları resimleri görseydi çok mu iyi şeyler söyleyecekti gerçekten?!

Kur'an-ı Hakim, dışarıya çıktıklarında Mümine hanımların cilbaba bürünmesini emrederken³⁶ bunun illetini de “tanınip eziyete maruz kalmamaları için” şeklinde ortaya koymaktadır. Peki, bugün güncel hayatta bir tek namahrem ile muhatap olmayan, olmaktan şiddetle içtinap eden hanımların sosyal mecrada her şey mubahmış gibi yabancı erkeklerle muhatap olmaları, onlarla yazışmaları, kimi zaman polemiğe de girerek uygunsuz kelimelere muhatap olabilmeleri hatta bazen de ne idüğü belirsiz serkeşlerin farklı sataşmalarına hedef olmalarını nereye koyacağız?

Mahremiyet İçin Yeni Alan Oluşturmak

Mahremiyetin dönüşümüne bir örnek teşkil etmesi bakımından şu noktaya da değinilmelidir: Sosyal ağdaki kimi profiller herkese açık formundadır ve dileyen herkesin görebileceği niteliktedir. Bu tarz profillerde görünen ve tenkit ettiğimiz sınırsız paylaşım çılgınlığı kimi

profillerin sadece belli şahıslar tarafından görülmesi gerçeğini de görmezlikten geldiğimiz manasına gelmiyor. Fakat bu da apayrı bir sıkıntıyı doğurmak anlamını taşıyor ne yazık ki.

Zira, dinen ve örfe kesinlikle mahrem sınıfına girecek olan şeylerin sadece belli şahıslar tarafından görülebilecek bir mecrada o insanların gözetimine sunulması mahremiyete yeni bir anlam yüklemesi hamlesi olduğu kadar ona yeni bir çerçeve çizme faaliyeti de olmuş oluyor. Mahrem hallerimizi sınırlı insanlarla paylaşmamız herkese açık profillere kıyasla kendimizi biraz daha rahat hissetmemizi sağlamaktan³⁷ ve en nihaye beyhude bir avunmadan ibarettir. Belki mevzisi ve mevzusuna göre bu diğerinden daha tehlikeli bile addedilebilir. Zira genelde bu tarz kısıtlamalar için dini boyutunu da halletmiş olmak gibi bir gizli düşünceyi de içinde barındırdığından dinin mahremiyete dair getirdiği nasları tahrif etmeyi de tazammun etmektedir.

Sosyal Medya, Mahremiyet İhlali ve Dünyevî Hüsrân

Sosyal medya aracılığı ile mahremiyeti ihlal etmenin dünyevi hüsrana düçar olacak sonuçları vardır. Nitekim, son derece masumane duygularla profillere konulan resimler çalınarak bu hususla ilgili oluşturulmuş pazarlar tarafından başka amaçlara hizmet eden odaklar tarafından profil resmi olarak kullanılmaktadır. Yani sosyal medyada paylaştığınız bir fotoğraf siz farkında olmadan kendine şer işlerde Pazar oluşturmuş birileri tarafından profil resmi olarak karşınıza çıkabilir.³⁸

Mahrem bilgileri başkaları tarafından bilinen insanların özgürlüklerinden bahsetmek mümkün müdür? Çeşitli kumar

kuruluşlarının bu bilgilerden istifadeyle kaç kişiyi borçlandırarak dünyasını başına yıktığını biliyoruz. Öte yandan cinsellikle ilgili Pazar oluşturmuş hayasızların muhtelif masum insanların resimlerini çalarak yapmadıkları günahları işlemiş gibi yansıttıkları ve bir insanın yaşama sebebi olan namuslarıyla oynadıkları malumumuzdur. Mahremiyetin ihlali bunlar gibi daha nice dünyevî hüsrânlara vesile olmakta iken bir Müslümanın sırf görülüp tanınma hevesinden dolayı kendisini böyle tehlikelere atması düşünülebilir mi?

Sosyal Medya, Mahremiyet İhlali ve Uhrevî Hüsrân

Umumen internetin ve hususen de sosyal medyanın mahrem dünyamızı alt üst etmesi, ahlakın bozulması, iffet ve hayatın yok olmaya yüz tutması, teşhir aşkıyla harcanmayan hiçbir değer kalmaması, takipçi kitlesini çoğaltma maksadıyla vakarın ayak altı edilmesi, aile medeniyetinin gün be gün çökmesi, namahrem görüntülere gözlerin alıştırılması uhrevî bir hüsrana da müncer olacaktır. Bu hususta kişinin ameli dahi kurtarıcı olmayabilir. İnternetin ve mahrem görüntülerin hayli yaygınlaştığı zamanımızda her bir müminin tablo yapıp duvara asma gereken bir nebevî ikâzı; bir hadis-i serif-i aktararak tamamlayalım yazımızı:

Sevbân ﷺ ‘dan rivayet edildiğine göre; Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur :

“Ümmetimden birtakım kimseleri bilirim ki onlar kıyamet günü Tihâme dağları gibi (çok) ve bembeyaz (yâni tertemiz) sevaplar getirirler de Allah ﷻ o sevapları saçılmış toz (gibi yok) eder. Sevbân ﷺ: ‘Yâ Resûlellah! Bilmeyerek onlardan olmamız için bize onların özelliklerini söyle ve bize onların durumunu açıkla’ dedi.

Bunun üzerine Allah Resulü ﷺ: ‘Bilmiş olunuz ki onlar sizin (din) kardeşleriniz ve sizin cinsinizden (bir takım insanlar) dır. Sizin aldığınız gibi onlar geceden (ibâdet nasibini) de alırlardı. Ve lâkin onlar, Allah’ın yasak kıldığı şeylerle تنها yerde başbaşa kaldıkları zaman o yasakların sınırlarını çiğnerlerdi’ buyurdu.”³⁹

Dipnotlar

- 1 Murat Hazar, “Sosyal Medya Bağlılığı”, *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 32, s. 153
- 2 Ali ÖZTÜRK, *Yeni Medya Araçlarının Mahremiyet Algısındaki Dönüşüme Etkisi*, Haziran, 2015, s. 23. Ayrıca bkz. Sefer KALAMAN, *Yeni Medya ve Mahremiyetin Dönüşümü*, Uluslararası Hakemli İletişim ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi, s. 2
- 3 Mehmet Yüksel, Mahremiyet Hakkına ve Bireysel Özgürlüklere Felsefi Yaklaşımlar, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 64-1, s. 276; H. BUDAK, *Sosyal medya İletişiminde Mahremiyetin Serüveni*, İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, s. 154
- 4 Recep VARDİ, Sanal Mahremiyet, *Toplum Bilimleri Dergisi*, Ocak- Haziran, s. 57
- 5 Ali ÖZTÜRK, *Yeni Medya Araçlarının Mahremiyet Algısındaki Dönüşüme Etkisi*, s. 18,
- 6 Bkz. A. Esen, “Sosyal Medyada Mahremiyetin İfşâsı”, Kayseri, Mart, 2018, s.18 vd.
- 7 İbrahim Mustafa, Ahmed Zeyyât, Hamid Abdülkadir, Muhammed en-Neccâr, *el-Mu’cemu’l-Vesît*, Daru’l-Da’ve, I/168
- 8 İbn Fâris, Ebu’l-Hüseyin Ahmed, *Mekâyisü’l-Lüğa*, İttihâdu’l-Kitâbi’l-Arabî, 2002, II/36
- 9 el-Ferâhîdî, Ebu Abdirrahman el-Halil b. Ahmed, *Kitâbu’l-Ayn*, Mektebetu’l-Hilâl, III/221
- 10 İbn Sîde, Ebu’l-Hasen Ali b. İsmâil, *el-Muhassas*, Daru İhyâi’t-Türâsi’l-Arabî, 1996, Baskı: I, I/332; İbn Abdirrezzak el-Hüseyinî, Tâcu’l-Arûs, Daru’l-Hidâye, XXXI/453;
- 11 İbn Sîde, Ebu’l-Hasen Ali b. İsmâil, *el-Muhkem ve’l-Muhîtu’l-A’zam*, Daru’l-Kütübi’l-İlmiyye, 2000, III/326, İbn Manzur, *Lisânu’l-Arab*, Daru Sader, Beyrut, Baskı: I, XII/119
- 12 el-Ezherî, *Tehzîbu’l-Lüğa*, II/110
- 13 Belki konumuz değilse de Sosyal medyayı aktif kullanılan günümüz insanını yakından ilgilendiren “Dil Mahremiyeti” başlığı üzerinde de i’mal-i fikir edilmelidir. Bkz. Tahsin Yurtaş, *İslâm Düşüncesinde Dilin Ahlâkîliği ve Mahremiyeti*, Din, Gelenek ve Ahlak Bağlamında Mahremiyet Algıları Sempozyumu, 27-29 Mart, 2015, Samsun, 2016
- 14 Şâh Veliyullah ed-Dihlevî, *Hüccetullâhi’l-Bâlîğa*, Dâru’l-Cîl, Beyrut, Lübnan, 2005, Baskı: I, II/202 vd.
- 15 Yusuf Bahri GÜNDOĞDU, Mahremiyet Eğitiminin Temeli İnsanlık Şerefi: Ailenin Mesuliyeti, *Ordu Üniver-*

- sitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, Temmuz, 2017, s. 388
- 16 Ramazan Diler, *Mahremiyet Eğitimi ve Önemi*, s. 72
- 17 Bkz. Hüseyin Emre Duran, *Değerler Eğitimi Bağlamında Mahremiyet Eğitimi*, Samsun, 2018, s. 28-45
- 18 Saffet Köse, *Genetiğiyle Oynanmış Kavramlar ve Aile Medeniyetinin Sonu*, Mehîr Vakfı, Konya, Baskı:III, s. 117,118
- 19 Bu bağlamda bireyin görme ve görülme isteğinin kendi adına getiri ve götürüsü ile ilgili mühim bir tahlil için bkz. N. Sepetçi, “Sosyal medyada Mahremiyet Algısının Çöküşü: Instagram Örneği”, İstanbul, 2017, s. 75 vd.
- 20 Nahl, 78
- 21 *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Cild: VIII, Sayı: 41, s. 781
- 22 İlhan KORKMAZ, *Facebook ve Mahremiyet: Görmek ve Gözetlenmek*, Yalova Sosyal Bilimler Dergisi, Ekim, 2012-Mart, 2013, Sayı: V, s. 112
- 23 H. Semiz TÜRKÖĞLU, Sosyal Medya Üzerinden Mahremiyet Farkındalığı ve Değişimin Ölçülenmesine Yönelik Bir Araştırma, İstanbul University Press, s. 179
- 24 Tahâvî, *Şerhu Müskili’l-Âsâr*, No: V/35; Bezzâr, *Müsned*, No: 2663
- 25 A’râf, 29; Yunus, 22; Hicr, 40; Beyyîne, 5
- 26 Müslim, “Kitâbu’l-Birr ve’s-Sıla ve’l-Âdâb”, No: 2622; Hâkim, *el-Müstedrek*, No: 7932; Bezzâr, *Müsned*, No: 6459; İbn Hibbân, *Sahih*, No: 6483; Taberânî, *el-Mu’cemu’l-Evsat*, No: 861; Heysemî, *Mecma’u’z-Zevâid*, VIII/158, No: 13070
- 27 Nûr, 30,31
- 28 Ğâfir, 19
- 29 Hücur’at, 12
- 30 Ğâfir, 19
- 31 Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XIII/56, No: 7616; Taberânî, *el-Mu’cemu’l-Evsat*, No: 2016; *el-Mu’cemu’s-Sağîr*, No: 169; Bezzâr, *Müsned*, No: 9553; İbn Hibbân, *Sahih*, No: 6004
- 32 İbn Ebî Şeybe, *el-Musannef*, XIII/ 376, No: 26756; el-Harâiû, *Mesâviu’l-Ahlâk*, No: 757;
- 33 Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XXXVII/461, No 22802; Buhârî, “Kitâbu’l-İsti’zân”, No: 5887; Tirmizi, “Kitâbu’l-İsti’zân”, No: 2709; Taberânî, *el-Mu’cemu’l-Kebîr*, No: 5660; İbnu’l-Cârûd, *el-Müntekâ*, No: 789; Beyhaki, *es-Sünenü’l-Kübrâ*, VIII/338, No: 18106
- 34 Muhammed Zâhid el-Kevserî, *Makâlât*, el-Mektebetu’t-Tevfikîyye, Kahire, Mısır, s. 230 vd.
- 35 el-Kevserî, *a.g.e.*, s. 229
- 36 Ahzâb, 59
- 37 Ö. Dalgıç ÖRS, *Mahremiyet ve Instagram Mahremiyetinin İnsanın Yaşam Olgusuna Etkileri*, Elazığ, 2018, 20 vd.
- 38 Aytekin ATASOYU, Mahremiyet Meşruiyet ve Sosyal Ağlar, *Teknik Haber*, 15 Mart, 2015,
- 39 İbn Mâce, “Kitâbu’z-Zühd”, No: 4245, Taberânî, *el-Mu’cemu’l-Evsat*, No: 4632, *Müsnedü’s-Şâmiyyîn*, No: 680

İlm-i Hâl

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA
FİKİH KURULU

EMEK-SERMAYE ORTAKLIĞI (RÜZGÂR VE GÜNEŞ ENERJİSİ YATIRIMI)NA DAİR BİR SORU

Allah Teâlâ'ya hamd, Resulü'ne ve Resulü'nün âilesine,
ashâbına ve izinden giden tüm Müslümanlara salât-u selâm olsun.

Bir firmanın çıkarmış olduğu yeni bir sistem var. Sistem enerji sistemi. Rüzgâr ve güneş enerjisine yatırım yapmak isteyen, ancak yeterli parası bulunmayan tasarruf sahipleri güç birliği yaparak yirmi bin liraya santrale hissedar yapılıyor.

Bu sistemin tamamı dört milyon, iki yüz kişi yirmişer bin lira verdiğinde bu rakama ulaşıyor. Elektriğin alıcısı da var. Dolayısıyla üretilen satıldığından gelir getirmekte. Elde edilen gelir ortaklara pay edilerek dağıtılıyor. Beş kilovat ile yaklaşık yedi yüz elli kilovat elektrik üretiliyor. Kilovat başına otuz kuruş desek, iki bin iki yüz elli lira gelir demek, bunun iki bini santral ortaklarına dağıtılıyor. İki yüz elli lirası da firmaya kalıyor.

Bu sistem hakkında bilginiz var mıdır, sisteme katılmamız caiz olur mu?

Cevap: Önceden de ifade ettiğimiz gibi, sorulan soru iki kişi arasında bir meseleyle ilgili ise, onları dinleyerek sonuca varıyoruz. Ancak mesele, soruda olduğu gibi herkesin ilgilenebileceği bir meseleyse meseleyi kişinin anlatımına göre değil, resmi sözleşmeye göre inceleyip cevaplamamız gerekiyor.

Aksi takdirde anlatan kişi, kendince bir takım önemi olmayan ama fetva açısından çok önemli olan bazı konulara hiç değinmediğinden anlatımına göre fetva alıp gidiyor ve “Bu caizdir, felan hocaya sordum, bana caiz olduğunu söyledi” diyor.

Aynı meseleyi bir başkası gelip soruyor. Öncekinin girmediği detaylarla konuyu anlatınca hoca efendi ona “Caiz değil” diyor. Sonuç olarak mesele hakkında bir kargaşa oluşuyor. Onun için herkesin ilgileneceği meselelerde resmi sözleşmenin mutlaka okunması gerekir.

Kişilerin vereceği bilgilerle konu hakkında hakkıyla bilgi sahibi olunamadığından bu tür yanlışlar oluyor. Bunu engellemenin yegâne yolu resmi sözleşmenin istenip incelenmesi ve ona göre fetva verilmesidir.

İşin bir de şu yönü var; günümüzde fazla emek sarf etmeden kolay yoldan para kazanmak isteyenler oldukça çok. Küçük tasarruf sahiplerini bu tip insanlardan korumak için meselenin fetvası konusunda aceleci olmamak, mutlaka sağlam bir kaynaktan resmi sözleşmenin elde edilmesi, ciddi bir şekilde incelendikten sonra sonuca varılıp fetva verilmesi gerekir. Aksi takdirde hata edilmiş ve küçük tasarruf sahipleri zarara uğratılmış olur.

Ayrıca küçük tasarruf sahiplerinin az parayla çok para kazanma istekleri bu tipleri türetmektedir. Gün geçmiyor ki; böyle bir tip insanları dolandırmasın. Böyle olduğu halde hem dolandıran hem de dolandırılan sürekli var. Garip ama geçek bu.

Bu konuyla ilgili fetva kuruluna soru gelmişti. Bu sebeple meselenin detayına vâkıf olmak için sözleşme temin etmiş ve konuyu incelemiş hatta firma yetkilileriyle görüşülmeden halledilmeyen bazı kapalı yerlerin olduğunu da tespit etmiştik.

Kardeşimizin anlattığından değil de elimize geçen sözleşmeden anladığımız kadarıyla sistem şöyledir: Devletin de teşvik ettiği enerji üretimi günümüz itibarıyla revaçta olan bir uygulama. Bu da üç şekilde sağlanabiliyor.

- ✓ Hidro elektrik santralleri ki; çok masraflı bir sistem
- ✓ Rüzgâr enerjisi
- ✓ Güneş enerjisi

Bireysel olarak yapılan genellikle bu son iki sistem. Bu iki sistemi kuran kişi, kardeşimizin sorusunda bahsettiği gibi belli limitlerle iki yüz kişiye satıyor. Sonra bu firma satmış olduğu sistemi, sattığı kişilerden kiralyor. Kiralama sonucunda da elde edilecek kazançtan kardeşimizin de ifade ettiği gibi aylık bir para taksimi yapıyor.

Teferruata girmeden sonuç olarak; bir firma, sattığı yeri sattığı kişilerden kiralamıştır, fikhî açıdan bunda bir sorun da yoktur dersiniz. Ancak iş öyle değil.

Sözleşmedeki maddelerden biri şöyledir: Satış yapan firmanın onayı olmadan hissedarlardan biri hissesini bir diğer hissedara devredemez. Ne bir başka hissedara ne de hissedarlar anlaşıp satın aldıkları santrali kendilerine satandan başkasına satamaz.

Ayrıca hissedarlar satın aldıkları santrali satan firmadan başkasına kiraya da veremez. Çıkmak istediğiniz de firma, ödemiş olduğunuz bedeli ödeyeceğini de taahhüt ediyor.

Bu mesele “sukuk” adı altında yapılan uygulamanın bir başka versiyonu.

Sukuk; firmanın satmış olduğu malı kira yoluyla kullanıp ihtiyacını görmesi, sonra da müşteriden almış olduğu parayı iade edip yeri tekrardan geri almasıdır.

Mesele şudur; firmanın nakit paraya ihtiyacı var, insanlara “Bana para verin, verdiğiniz para sabit aylık size şu kadar fark vereyim” dese bu faiz olacağından kimse para vermeyecek.

Bunun üzerine firma ortaya bir mal koyuyor. Soruda olduğu gibi söz gelimi santral koyuyor ve onu müşterilere satıyor. “Ancak burayı sizden sadece ben kiralayabilirim, bir başkasına kiraya veremezsiniz” diyor.

Halbuki kişi malik olduğu malda dilediği tasarrufu yapar. Yani hissedarlar bu yeri diledikleri kişi veya kişilere kiraya verebilirler. Anlaşıp bir başkasına satabilirler.

Fıkhî olarak durum bu iken firma sözleşmeye koyduğu maddelerle size bunların hiçbirini yaptırmıyor. Sonuç olarak firma sözde malı size satıyor, ama sizin malda hiçbir tasarruf yetkiniz yok. Ay sonu kazancını al ve hiçbir şeye karışma diyor.

Kardeşlerim, firma size diyor ki; “Bu miktar parayı ver, aylık alacağın kâra bak, ötesini ne karış ne de sor.” İyi de yarın o santral işletmesi batarsa resmi olarak sorumlu kim, zarar durumunda ödemeleri karşılayacak olan kim.

Bana nasıl bir mal sattınız ki; mal benim, ama tasarrufuna dair hiçbir yetkim yok, tüm yetkiler sizde. Böyle bir satış türü İslam’da yoktur.

Ayrıca bu tür yatırımları devlet teşvik ettiği için karşılıksız birtakım şeyler veriyor. Sizinle yapılan satış ve kiralama sözleşmelerinde devletin bu tür teşviklerini sizin değil, kendilerinin alacağı da yazılıdır. Mülkiyet sizin de olsa bu meccanen verilen devlet teşviklerini siz değil, biz alacağız diyorlar.

Yine devlet teşvikinde geri ödemeli olsa da ya faizsiz ya da çok düşük faizli olduğundan ondan yararlanmayı sizin için değil kendileri için düşünüyorlar. Hatta verilen bu tür teşvikleri başka işlerinde kullanıyorlar.

Kardeşlerim! Lütfen paraya tamah edip bin bir emekle biriktirdiğiniz bir miktar parayı bu tür yerlerde zayi etmeyin.

İnanın gün geçmiyor ki; bu tür bir soruyla karşı karşıya kalmayalım. Uyanığın biri çıkıp kârlı bir iş olduğunu fakat kendisinin sermayesinin buna yetmediğini, “Bu işin finansını siz sağlayın ben yürüteyim kazancı bölüselim” diyerek yirmi bin liraya ayda neredeyse bin lira kâr getirecek bir iş teklif ediyor, böyle bir kâr hiçbir işte yok, kişi kanıyor ve parayı yatırıyor en fazla üç ay sonra o kişi ya ortada yok ya da battık deyip aldığı paraları halk tabiriyle iç ediyor.

Allah Aşkına! Kendinize sormaz mısınız? Bu kadar kârlı bir işe insan ortak arar mı, derdi ne! Kendi kazansın. Niye bir başkasının kazanması için çalışıyor. Lütfen uyanık olun. Balığın oltaya takılma sebebinin yem olduğunu unutmayın.

Hepinizi Allah’a emanet ediyor, emek sarf edilerek helal yoldan kazanılmış kazançlar diliyoruz.

Güldeste

Mustafa Özşimşekler

Tebliğ Mücadelesinde Azmin ve İstikrarın Sembol İsmi

NÛH

(Aleyhisselam)

İnsanlığın ikinci atası olarak kabul edilen Nûh (Aleyhisselâm) asırlarca bıkmadan, usanmadan putperest kavmini imana davet etti. Onların küfürdeki inatlarına, kendisine yapılan her türlü zorbalığa, fiili şiddete varan düşmanlıklarına rağmen davasından zerre kadar taviz vermedi. Allah-ü Teala'ya tam bir teslimiyetle vazifesine devam edip inkarcı ve azgın kavminin tümüne

korkusuzca meydan okudu. Asırlarca süren tebliğ mücadelesinde önüne çıkan her türlü zorluk ve zorbalığa göğüs gerip hakkı ve hakikati duyurma konusunda hiçbir şey Onu yolundan saptıramadı. Bin yıla yakın süren tebliğ ve davet vazifesini bi hakkın yerine getiren Nûh (Aleyhisselâm), bu yolda azmin ve istikrarın sembol ismi haline gelerek İslam davetçilerine de güzel bir örnek teşkil etti.

Velev Ki Dokuz Yüz Elli Yıl Sürse Bile...

Allah-ü Teala Kur'an-ı kerim'de Nuh (Aleyhisselam)'a geniş bir yer vermiş, O'nun gece gündüz sabırla süren mücadelesini, o büyük tufanı ve sonrasını detaylı bir şekilde beyan etmiştir. Ayrıca diğer peygamberlerin kıssalarında pek rastlamadığımız şekilde, Nuh (Aleyhisselam)'ın uzun süren tebliğ müddetini de özellikle zikretmiştir. Nitekim Ankebût süresinde:

“Andolsun Biz, Nûh (Aleyhisselam)’ı kavmine gönderdik, onların arasında bin yıldan elli yıl eksik (dokuz yüz elli sene) kaldı.” (Ankebût: 14) buyurmuştur.

Allah-ü Teala'nın, müddetin uzunluğunu bildirmesinde elbette nice hikmetler, bizim de almamız gereken birçok dersler ve ibretler vardır. Burada, baskı ve zulüm yıllarca hatta yüzlerce sene de sürse, hak üzere sebat etmek gerektiği dersi vardır. Önemli olan şeyin, etrafımızda kalabalıkların oluşması ve taraftarlarımızın sayısının çokluğu değil, velev ki bir avuç da kalsak hak ve hakikati eğip bükmeden dosdoğru bir şekilde insanlığa tebliğ etmek lazım geldiği öğretisi vardır.

İmanla yaşamanın çok zor olduğu Mekke döneminden tutunda, Kıyamete kadar gelecek olan bütün müminlere, her türlü baskı ve zorluğa karşı sabırla mücadele edip sebat ettikleri takdirde, eninde sonunda zafer mutlaka inananların olacaktır müjdesi vardır.

Nûh (Aleyhisselâm)'ın asırlarca süren örnek mücadelesini çok iyi anlamak ve tahlil etmek gerekir. Tebliğ görevi sabır, sebat ve istikrar ister. Hemen gevşememek, ümidini yitirmemek, zorluk ve sıkıntılar karşısında işin peşini bırakmamak gerekir. Bu yolda seven de olur söven de, öven de olur döven de... Birkaç kendini bilmez burun kıvırdı diye, hakaret edip ağır laflar söyledi diye moral bozulmamalı, canlar sıkılmamalı, ümitler kaybedilmemelidir. İnsanlığın ikinci atası olan Nûh (Aleyhisselâm) bile ne hakaretlere uğramış, ne büyük eziyetler çekmişken; hatta Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'e kadar gelen Allah'ın bütün elçileri bu eziyetlere maruz kalmışken, bizim karşılaşacağımız zorlukların lafı bile olmaz...

Onun için şartlar ne kadar ağır, sıkıntılar ne kadar çok olursa olsun bu yolda istikamet üzere yolumuza devam etmeli, hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, hak ve hakikati her platformda çekinmeden haykırmalıyız. Velev ki bu süreç dokuz yüz elli yıl sürse bile...

“Nuh” Deyip “Peygamber” Demeyen İnatçı Kavim

Nûh (Aleyhisselâm) dokuz yüz elli sene kavminin içinde kalarak, onlara hakkı ve hakikati anlattı. Gece gündüz demeden, tebliğ ve davette bulundu. Fakat kavmi inkâr konusunda inatçı mı inatçıydılar.

Çok azı müstesna olmak üzere, hiç biri ne iman ettiler ne de yola geldiler. Hani, inatçı kimseler için halk arasında söylenen meşhur bir söz vardır; **“Nuh diyor, Peygamber demiyor”** diye... İşte bu sözün gerçek manada muhatabı Nuh (Aleyhisselâm)'ın kavmidir. Zira onlara neredeyse bin sene vaaz edilmesi-ne rağmen, maalesef kavminden çok az kimse iman etti. Müfessirlerin beyanına göre, Nuh (Aleyhisselâm)'a iman edenler seksen kişiyi geçmedi. Hatta bazı müfessirler ise sadece sekiz kişinin iman ettiğini rivayet etmişlerdir.

Yani bu kadar sene değil insana, taşa veya oduna anlatılsa herhalde rikkate gelir hidayete ererdi. İşte bu inatçı ve zorba kavim, kendilerini Hakka davet eden Nuh (Aleyhisselâm)'ın ismini, kişiliğini, davasını çok iyi biliyorlardı ama Peygamber olduğunu kabul etmiyorlardı. Yani **“Nuh”** diyorlar **“Peygamber”** demiyorlardı.

Sadece inkâr etmekle kalmadılar. İnkârcıların her daim yaptığı gibi düşmanlık edip baskıyla, zulümle, tehditle O'nu susturmak, tebliğ vazifesine engel olmak istediler. Nitekim Rabbimiz onların bu tehditlerini Kur'an'da bize şöyle bildiriyor:

“Dediler ki; ‘Ey Nuh! Şayet (bu davadan) vazgeçmezsen, kesinlikle taşa tutulanlardan olacaksın.” (Şuara: 116)

Nuh (Aleyhisselâm)'ı tebliğ ve davetten men etmek için adeta azarladılar, incittiler, “eğer hak ve hakikati anlatmaya devam edersen seni taşıyarak öldürürüz!” diye tehdit ettiler. Ama O, bu eziyetlere hiç aldırmadı, Allah'a tevekkül edip o zorba kavminin tehditlerine karşı yiğitçe şöyle haykırdı:

“Ey kavmim: eğer benim (aranızda) duruşum ve Allah’ın âyetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa, (o halde) bilin ki ben, ancak Allaha dayanıp güvendim. Artık siz ve şerikleriniz her ne yapacaksanız toplanıp bütün azminizle karar verin. Sonra bu işiniz (vereceğiniz karar), size bir dert olmasın. Sonra bana yapacağınızı yapın ve bana hiç mühlet de vermeyin! (Zira ne yaparsanız yapın, hak yoldan bir adım geri adım atmayacağım.)” (Yunus: 71)

İşte böylece asırlarca, bıkmadan usanmadan, ağırlanmadan kavmini imana davet etti. Nuh (Aleyhisselam) ümit ediyordu ki, kavmin ileri gelenleri her ne kadar iman etmeseler de, onların neslin-den gelenler belki iman edip hidayet yolunu seçerler... Fakat sonra gelen nesil de hep ziyâde facir ve kâfir oluyordu. Onlar da putlarını terk etmediler, isyan üzere bir yol tuttular ve babaları gibi putlara tapmaya devam ettiler. Çünkü babaları ve dedeleri onları sapıklığa ve inkara yönlendiriyor, adeta küfrü vasiyet ediyorlardı. Öyle ki adam ihtiyarlamış, oğlunun veya torununun elinden tutup Nuh (Aleyhisselam)’ın yanına götürüyor ve diyordu ki:

- Oğlum bak, bu kimseye tabi olmayasın. Sakın bunun yanına gelmeyesin. Ben öldükten sonra da sakın ola ki dediklerine inanmayasın! diye sıkı sıkı tenbih ediyorlardı.

Onlar da babadan, atadan ne gördüyse öyle devam ettiler. Böylece onların sulbünden gelen yeni nesil de, hep imana ve İslama’ya düşman yetişti. Atalarının küfründe ısrar ettiler ve birbirlerini yoldan saptırdılar. Nuh (Aleyhisselam) gece-gündüz İslam’ı anlatıp, onları imana

davet etti ama bu onların ancak düşmanlıklarını ve imandan kaçmalarını artırdı. Kur’an bunu şöyle haber veriyor:

“Nuh (Aleyhisselam) dedi ki: ‘Ey Rab-bim! Ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim. Fakat benim davet etmem onların sadece kaçmalarını artırdı. Gerçekten de (iman etmeleri ve) günahlarını bağışlaman için onları ne zaman davet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (Beni görmemek için) elbiselerine büründüler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler.” (Nuh: 5, 6, 7)

Nuh (Aleyhisselam) çaresiz kaldı, bu inatçı ve inkarcı kavim için Allah’dan yardım istedi:

“Ben yenik düştüm, bana yardım et!’ diye dua etti, yalvardı.” (Kamer: 10)

Toplum Sana Uymazsa, Sen Topluma Uyabilir misin?

Konu buraya gelmişken çok ehemmiyetli gördüğüm bir noktaya temas etmeden geçmeyeyim. Sizin de malumunuz olduğu üzere halk arasında yaygın olan, fakat hiçbir doğruluk payı bulunmayan bir söz vardır; **“Toplum sana uymazsa, sen topluma uy!”**

Bu ne demektir?.. Şu toplum, gördüğün kalabalıklar şayet sana uymuyor, senin yaptığını yapmıyor ve senin gibi yaşamıyorsa, o zaman sen onlara uyup tâbi ol ve onlar gibi yaşa...

Ne felsefe ama değil mi?.. İnsanları bozmak ve dinden uzaklaştırmak için gece gündüz düşünseniz, bundan daha tesirli uyduruk bir lâf bulamazsınız. Bu çok mâsumâne gibi görünen, fakat çok büyük bir tahribata sebep olan bu söz,

Müslümanları yozlaştırıp dejenere etmek ve İslâmî esaslardan uzaklaştırmak için toplum mühendisleri tarafından ortaya atılmış bir sözdür. Fakat işin garip tarafı; müslüman geçinen, dindar bilinen bazı şüursuz zamane Müslümanlarının da bu sözü sık sık söylemeleri, sanki ayet veya hadismiş gibi bunu delil olarak sunmalarındır...

Allah-ü Teala hepimize akıl-fikir versin, şuur ihsan etsin. Sadece Nûh (Aleyhisselam)'ın kıssası bile bu felsefenin ne kadar yanlış olduğuna delildir. Zîra Nûh (Aleyhisselam) dalâlet ve sapıklık içinde olan kavmini, dokuz yüz elli sene bıkmadan usanmadan Hâkka davet etmiş ama kendisine uymayan o topluma uymak aklının ucundan bile geçmemiştir. Yani düşünün; bir sene değil, on sene değil, yüz sene değil asırlarca onların içinde kalmış olmasına rağmen, yola gelmeyen o topluma kesinlikle uymadı, onlara tâbi olmadı... Ve demedi ki: “Ya Rabbi! Bu kadar sene bu toplumu imana davet ettim fakat bana uymadılar. Madem toplum bana uymadı, öyleyse müsaade et de ben topluma uyayım ve onlar gibi olayım.”

Sadece Nûh (Aleyhisselam) değil, hiçbir Peygamber topluma uymamıştır. Bilakis, ne zamanki toplumlar bozulmuş, ahlaksızlaşmış, kendi elleriyle yaptıkları putlara taparak Allah'a şirk koşmaya başlamışlar, işte o zaman Allah-ü Teala, dalâlet içindeki toplumları ve kavimleri bu küfür bataklığından kurtarmak ve onları imana dâvet edip Hâkka uydurmak için elçiler göndermiştir. Yani topluma uymak bir yana, toplumları Kendilerine uydurmak için gelmişlerdir. Dolayısıyla **“topluma (çoğunluğa) uymak lâzım”** sözü koskoca bir yalan ve aldatmacadır. Nitekim Allah-ü Teala şöyle buyurmuştur:

“Eğer yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah yolundan saptırırlar...” (En'am:116)

Nuh (Aleyhisselam)'ın Gemiye Yapması

Nuh (Aleyhisselam) Peygamberlik ferasetiyle anladı ve Allah-ü Teala'nın bildirilmesiyle de bildi ki, artık bundan sonra kavminden bir tanesinin dahi imandan nasibi yok. Nitekim bir âyet-i kerimede buyrulduğu üzere:

“Nûh (Aleyhisselam)'a vahyolundu ki: ‘Kavminden daha önce iman etmiş olanlardan başka, artık hiç kimse iman etmeyecek. Öyleyse onların yaptıklarından dolayı üzülme.’ (Hud: 36)

Yani o güne kadar iman edenler seksen kişiye, bunlar seksen bir kişi olmayacak. Şayet sekiz kişi ise, bunların sayısı dokuz olmayacak... Bunun üzerine Allah-ü Teala'ya yönelerek ellerini semâya kaldırdı, dua ve niyazda bulundu. Öyle bir dua etti ki, o güne kadar böyle dua eden olmamıştı... Yeryüzünde ne kadar kafir varsa hepsinin helâki için, köklerinin tamamen kazınması için beddua etti. Nitekim Kuran-ı Kerimde şöyle buyuruluyor:

“Nûh (Aleyhisselam) dedi ki: ‘Ey Rab-bim! Yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi bırakma! Çünkü sen onları bırakırsan (iman eden) kullarını saptırırlar ve sadece ahlaksız ve dinsiz (evlatlar) doğururlar’ (Nûh: 26, 27)

Böylece süreç başladı. Allah-ü Teala elçisinin duasını kabul etmiş ve kafirlerin kökünü kazımayı murad etmişti. Ve gerekli emirleri Nuh (Aleyhisselam)'a bildirdi:

“Gözetimimiz altında, vahyimiz gereğince gemiyi yap. Zulmedenler hakkında da Bana (bir şey) söyleme, çünkü onlar mutlaka boğulacaklardır.” (Hûd: 37)

Nûh (Aleyhisselâm) bu emir üzerine, imân edenlerle beraber gemiyi inşa etmeye başladı. Yüce Allah Ona vahiyle gemi yapmasını öğretti, o zamana kadar görülmemiş büyüklükte olan geminin planlarını bizzat Cebrâîl (Aleyhisselâm) bildirdi.

Yapılacak olan bu gemi bir deniz kenarında veya bir nehir yatağında değil, bir dağın tepesinde yapılıyordu. Geminin bir deniz sahilinde veya bir su kenarında inşa edilmesi emredilmemiş, denizden uzak bir dağ başında yapılması ferman buyrulmuştu. Nûh (Aleyhisselâm) tam bir teslimiyetle hiç itiraz etmeden ilahi emri uygulamaya başladı.

Demek ki, bir konuda ilahi bir emir varsa, kişisel yorumlarımızı işin içine katmadan, “neden niçin” demeden ilahi vahye teslim olup o emre itaat etmemiz gerekir.

O zamanlar dünyanın ağaçları çok ulu idi. Nuh (Aleyhisselam) ormana gitti ve bu ağaçları kesmeye başladı. Kestiği ağaçları böldü, onları kalas haline getirdi ve birbirine ekleyerek geminin kaburgasını oluşturmaya başladı.

Gemiyi sac ağacından (siyah sert mobilyalık keresteden) yaptı, içini ve dışını iyice ziftledi ve suyu yarması için de gemiye meyilli bir göğüs yaptı. Gemi üç katlıydı. En alt katı dört ayaklı hayvanlar için, orta katı insanlar için, üst katı da kuşlar için yuva olarak yapılıyordu.

Nuh (Aleyhisselam) gemiyi yapmaya başlayınca devamlı bununla meşgul oluyor, vaktinin büyük bir kısmını buna harcıyordu. Yani bundan böyle kavmine gidip tebliğ ve davette bulunmuyordu. Fakat kavmi onu rahat bırakmadılar. Kavmin ileri gelenleri sık sık toplanıp yanına geliyorlar ve alay etmek için:

- Ey Nûh! Sana ne oldu? Artık bizimle ne konuşuyorsun, ne de Rabbinin emirlerini anlatıyorsun. Ormanda ağaç kesip biçiyor, gemi yapıyorsun. Peygamberlik zor geldi de (hâşa) onu bırakıp şimdi de dülgermi oldun, marangozluğa mı başladın? diye kendilerince alay ediyorlardı.

Kimileri de diyordu ki; “dağın başında gemi yapılır mı? Gemi sahilde yapılır. Ne deniz bu dağın tepesine çıkar, ne de bu gemi denize iner. Herhalde bu aklını yitirdi.”

Kuran-ı Kerim bunu şöyle anlatıyor:

“Nuh (Aleyhisselam) gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise (yanına) her uğradıkça onunla alay ediyorlardı. (Nûh Aleyhisselam) dedi ki: “Bizimle alay ediyorsanız, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz. Artık rezil edecek azabın kime geleceğini, kimin üzerine sürekli bir azabın ineceğini ileride anlayacaksınız.” (Hûd: 38, 39)

Tabi ne yaptı ne ettilerse, bu işten Nûh (Aleyhisselam)’ı alıkoyamadılar. Bu sefer bu azgın kavim iyice zıvanadan çıktı. O kadar ki; Nûh (Aleyhisselam)’ın Allah’ın emriyle yaptığı gemiyi, umûmi hela gibi kullanmaya başladılar. Hakaret için gidip gemide def-i hacetlerini yapmaya başladılar. **“Eceli gelen köpek cami duvarına işer”** misali, artık onlar belayı iyice hak etmişlerdi.

Allah-ü Teala onlara öyle bir hastalık verdi ki, her yerleri yara bere içerisinde kaldı ve kendilerinden iğrenmeye başladılar. Ne ilaç kullansalar fayda etmiyordu. Tek bir şifâsı vardı o da, gemideki kendi pisliklerini yaralarına merhem gibi sürmeleri idi. Umûmi Helâ gibi kullandıkları gemiyi, Allah-ü Teala onlar için Eczahane yapınca, adetâ gemiye hücum ettiler ve yalarcasına sıyıdırıp adeta zımparaladılar. Böylece gemi tertemiz oldu.

Kurban olduğum Rabbim, İslâm gemisini pisletenlere pisliklerini mutlaka temizletir, tükürdüklerini yalatr. Allah-ü Teâlâ'ya kabadayılık sökmez. O'nun imhâli (mühlet vermesi) vardır amma, ihmâli yoktur. Bir ismi şerîfi de **Sabûr**'dur. Ziyadesiyle sabredicidir. Belki tevbe ederler, doğru yolu bulurlar diye mühlet verir, sabreder. Eğer inkâr ve isyanlarından dönerlerse ne âlâ... Yok, aynı tas aynı hamam devam ederlerse, vakit saat geldi mi intikamını alır. Azabı çok çetindir ve O'nun azabından kurtaracak kimse de yoktur.

Nûh (*Aleyhisselam*) böylesine çirkefleşen kavmini artık Allah-ü Teala Hazretlerine havale etmişti. Allah'ın o yüce elçisine asırlarca zulmeden bu inkârcıların vakitleri yavaş yavaş doluyor, azap saatleri gün be gün yaklaşıyordu.

Nûh Tufanı

Geminin yapımı tamamlanınca Cenâb-ı Hakk'ın ilâhi emri geldi:

“Her cins canlıdan (erkekli dişili) birer çift, bir de kendileri hakkında daha önce hüküm verilmiş olanlar dışındaki âilenle, imân edenleri ona yükle.” (*Hûd Sûresi* 40)

Bu emir yerine getirilip gemiye binme işlemi tamamlandı. Vakit saat gelince yerden sular fıskırmaya, gökten de sular bardaktan boşanırcasına yağmaya başladı. Nitekim Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

“Bunun üzerine şakır şakır yağın sularıyla göğün kapılarını açtık. Yeri de kaynaklar halinde fıskırttık. Ezelde takdir edilmiş bir emir üzere sular birleşti. (*Kamer: 11-12*).

Gökyüzü adeta kapılarını açmış, ne var ne yok bütün sularını boşaltıyordu, o güne kadar böylesine şiddetli bir yağmur yağmamıştı. Bununla birlikte yeryüzü de her tarafından sular fıskırtıp kaynatmaya başladı. Gökten yağın hesapsız yağmurula, yerden fıskıran sular birleşince, hızla kabarıp yükselemeye başladı.

Nûh (*Aleyhisselam*)'ın dört oğlundan üç tanesi, **Hâm, Sâm ve Yâfes** babalarına iman ettiler ve Onunla beraber gemiye bindiler. Fakat diğer oğlu **Kenan Yâm** iman etmedi. Nitekim Nuh (*Aleyhisselam*) Kendisine inananları gemiye bindirirken, o ayrılıp bir kenara çekildi ve gemiye binmemekte direndi. Babası oğlu Yâm'ı çağırdı ve dedi ki:

“Yavrucuğum! (Sen de) bizimle beraber (gemiye) bin! kâfirlerle beraber olma.” (*Hûd: 42*)

Hem bir baba, hem de bir Peygamber olarak gemiye binmesi için adeta oğluna yalvarıp yakardı. Çünkü neler olacağını çok iyi biliyordu. Gemiye binenlerin dışında herkes boğularak helâk olacak, ahirette de ebedi olarak cehennemde yanacaktı. Onun için son anda bile ısrarla iman etmeye ve gemiye binmeye dâvet etti. Fakat oğlu inkârında ısrar etti ve kabul etmedi.

“Ben dağa sığmırım, beni sudan kurtarır’ dedi.” (Hûd: 43)

Bu şiddetli tûfanın dağların başına ulaşamayacağını zannetti. Nûh (Aleyhissalam) ona dedi ki:

“Bu gün Allah’ın gazabından kimse kurtulamaz. Ancak mağfired ettikleri müstesna.’ dedi. Derken aralarına bir dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu.” (Hûd: 43)

Zenginlik ve refahın şımarttığı yola gelmeyen o zalim ve inkarcı kavmin hepsini Allah-ü Teala sulara gark etti. Öyle bir tufan ki, sanki gök yarılmış, toprak patlamıştı, sular kabarıp dağların başına kadar yükselmiş hatta dağların en zirve noktasını da geçmişti. Rivayete göre, en yüksek dağdan on sekiz arşın, bazı rivayetlere göre seksen mil daha yukarıya yükselmişti. Böylece sular bütün dünyayı istila etti. İnkarcıların bütün putlarını, tapınaklarını, evlerini, meyhanelerini ve kendilerini yuttu, yok etti.

Tufan altı ay sürdü. **Receb Ayı’nın** onuncu günü gemiye bindiler, altı ay su üstünde yüzdüler ve Muharrem Ayı’nın onuncu günü, yani **Âşûra Günü’nde** sular çekildi. Allah-ü Teala’nın azab emri, fermanı yerine getirildi. Boğulacaklar boğuldu, gemiye binenler kurtuldu ve gemi **Cûdî Dağı’nın** üzerine oturdu.

“(Kâfirler tamamen boğulduktan sonra) **‘Ey yer suyunu yut! Ey gök (sen de suyunu) tut!’ denildi. Su çekilip azaldı ve iş bitirildi.** (Gemi) **Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve o zalimler topluluğu Allah’ın rahmetinden uzak olsun! denildi.”** (Hûd: 44)

Tûfan’ın bitmesi ve suların çekilmesiyle Nûh (Aleyhissalam)’la beraber gemi-

ye binenler gemiden indiler. Allah’ın emriyle gemiye bindikleri gibi, yine Allah’ın emriyle gemiden indiler.

Tûfan’dan kurtulan gemi halkının sayısı hakkında değişik rivayetler vardır. Bunlar “sekiz kişiydi” diyenler olduğu gibi, “onların sayısı; kırkı erkek, kırkı kadın olmak üzere seksen kişiden ibaretti.” Diyenler de olmuştur. Bu kişiler Nûh (Aleyhissellâm)’a iman edip, hak dine bağlı kaldıkları için tufandan kurtulup selâmete erdiler.

Böylece insanlar, Nûh (Aleyhissellâm) ümmetinden türeyip yeniden yeryüzüne dağılmışlardır. Rivâyete göre Nûh (Aleyhissellâm)’ın oğullarından:

Sam; Arapların, Parsların (Farsların), Rumların.

Ham; Hindistan, Habeş, Sudan ve diğer Afrika kavimlerinin,

Yafes de; Türklerin, Berberîlerin ve diğer Asya kavimlerinin ilk babasıdır.

Bu hususta Allâh-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ancak Onun soyunu kalıcı (sürekli) kıldık.” (Saffat Sûresi: 77)

Resûlullah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) bu âyeti okuduğu zaman, “soyu sürekli kılınanlardan” kastedilenin; Ham, Sam ve Yafes olduğunu söylemiştir.

Nûh (Aleyhissellâm)’ın en seçkin oğlu Hazret-i Sam’dır. Çünkü **“Nûr-u Muhammedî”** onun alınına intikal etmiş, peygamberler silsilesi onun soyundan devam etmiştir.

Fi emanillah!

DR. İHSAN ŞENOCAK

İSTANBUL SÖZLEŞMESİNDEN HEPİMİZ SORUMLUYUZ

Allah Azze ve Celle’de ehadiyyet/teklik, mahlûkatta ise zevciyyet/eş sahibi olmak esastır: “Düşünüp öğüt almanız diye her şeyi erkekli dişili iki farklı cins olarak yarattık.”¹

Allah Azze ve Celle her şeyden mustağnî, insansa O’na ve O’nun yarattıklarına muhtaçtır. Kadın erkekle, erkek de kadınla bir mana ifade eder. Allah Azze ve Celle zevciyyetin tahakkuku için kadında ve erkekte “şehvet”i yarattı. Enbiya ile de şehvetin meşru yoldan nasıl istihdâm edileceğini gösterdi. Evlilik şehvetin meşru, zina ise gayr-i meşru tatmin yoludur.

İnsan; Rabbi’nin belirlediği ölçüleri aşmaz, şehveti de meşru ölçüde istihdâm ederse aile kurar, çocuk sahibi olur, onların nafakası için iş arar, iş kurar, yer yüzünün îmârına katkı sunar.

İnsan neslinin devamının teminâtı olan şehvet, gayr-i meşru yollarda tüketilirse tıpkı fabrikadan kursosuz çıkan, sürücünün bir anlık hatasıyla uçurma yuvarlanıp ölüme sebep olan araba gibi beşeriyetin sonunu hazırlar.

İnsan hayatının devamı da inkırâzı da şehvete bağlıdır. Aileyi kuran da yıkan da insanı asrılar boyu yâd edilen bir varlık yapan da “nesyen mensiyya” kılan da şehvettir.

Bir şey ne için yaratıldıysa onun için kullanılmalıdır. İçerisine tuz atılan bir tatlıyı kim yiyebilir ya da şeker isteyen bir meşrubata tuz konduğunda kim onu içebilir?! Erkeği kadını, kadını da erkeği tamamlaması için yaratan Allah Azze ve Celle’nin tasarrufuna başkaldıran ameliyeleri mâsum ilişkiler gören hangi millet varlığını muhafaza edebilir?!

Bu Gidiş Nereye?!

Allah Azze ve Celle erkekte ona özel ses, duygu, davranış, heyecan ve yöneliş yarattı. Kadını da erkeğe nisbetle daha zarif daha latif daha duygusal olma husûsiyetleriyle donattı.

Biri kız diğeri erkek olan ikiz kardeşle bu farklılığı bütün kareleriyle müşâhade etmek mümkündür. Kızların oyunlarıyla erkeklerinki birbirinden farklıdır. Biri bebeklerle oynamaktan hoşlanırken diğeri atlar, arabalar ister.

Biri ev ortamındaki oyunlardan diğeri savaşı aletlerinden zevk alır. Biri daha süslü elbiseler arzularken diğeri sadeliği tercih eder. Aile, çocuklardaki bu fitrî farklılığı önce himâye etmeye sonra da eğitimle aslına uygun bir şekilde geliştirmeye memurdur.

Menfaati için çevre dahil mâlik olduğu her şeyi kirleten modern zaman insanı, nesilleri de bozdu. Ahlak yobazları, kız ve erkeklerin önce oyunlarının içeriğine müdahale etti sonra da “cinsiyet eşitliği” projesine bağlı olarak beşeriyetin genleriyle oynadı.

Siyâsî ve ictimâî hayatın figürleri bu ifsad hareketine tam destek verdi.

Bu noktada bazı üniversiteler kız-erkek tuvaletlerini birleştirirken bazı belediyeler de kızlı erkekli karışık evler/yurtlar açtı. Diziler, yarışma programları cinsler arasındaki farklılığı yok sayan formatta ekranlara taşındı. İnsanların hayâ damarları uyuşturuldu. Kur’an-ı Kerim’in “yaklaşmayın” buyurduğu, Şeriat gibi aklın da büyük bir cürüm olarak kabul ettiği zina, suç olmaktan çıkarıldı.

Kadın üzerinden para kazanan nâmus yobazlarını memnun etmek için “Ahlâken çöküyoruz!” diyen hocalar susturuldu. Turizm adı altında “beş yıldızlı fuhuş ekonomisi” desteklendi. Erkekler hangi oyunları oynuyorsa kızlar için de aynı oyunlar tertip edildi. İffet-siz projelerin, narcozlanan cemiyeti ahtapot gibi sarıp sarmalamasına seyirci kalındı. Halimiz

imizin hülâsası Akif’in şu mısralarındadır:

“Beyinler ürperir, yâ Rab, ne korkunç inkılâb olmuş;

Ne din kalmış, ne îman, din harâp, îman türâb olmuş!

Mefâhir kaynasın gitsin de, vicdanlar kesilsin lâl..

Bu izmihlâl-i ahlâkî yürürken, durmaz istiklâl!”

Papazlar 30 yıla varmaz Avrupa’da Hristiyanlar azınlık olurken Müslümanlar sayısal çoğunluğa ulaşacak diye ağıtlar yakıyor. Allah Azze ve Celle’nin yaratış kanunlarıyla oynayan her uygarlık gibi Batı mezarını kendi elleriyle kazdı. Lakin eşcinsellik propagandasıyla Müslümanları da kazdığı mezara çekmek için çırpınıyor.

Batı, Niçin İslam Dünyasında Eşcinsellik Propagandası Yapıyor?

İnsan niçin yaşadığını bilmezse hayatı tersine döner, akli şehvetinin kölesi, nefsi de ruhunun sultanı olur. Nikahsız ilişkiler de kendini tatmin etmez. Hem Şeriat'a hem akla ve hem de fıtrata muâ-rız yollara başvurur. Bu yüzden kadının erkekle nikahsız münâsebeti olan zinanın da tatmin etmediği insanlardan erkekler erkeklerle, kadınlar da kadınlarla birliktelikte teselli arıyor.

Nikahın yerine zinayı, zinanın yerine de eşcinselliği koyan Batı, aslında hızla bitiyor. İnsanlığı yok etmek için yaktığı şehvet ateşi kendini çepeçevre kuşattı. Allah Azze ve Celle'nin tâyin ettiği sınırlara tecavüz eden milletlerin nasıl savrulacağına çağdaş bir misâli olarak bir felaketten diğere gidiyor.

Kadından usanan erkek erkekle, ondan da usanan hayvanla, hayvandan usanan ise kurtuluşu intiharda arıyor. Hangi Batı ülkesindeki kadın ya da erkeğin sahip olduğu milyon dolar, bir İslâm ailesindeki bir anlık huzur eder?!

Papazlar 30 yıla varmaz Avrupa'da Hristiyanlar azınlık olurken Müslümanlar sayısal çoğunluğa ulaşacak diye ağıtlar yakıyor. Allah Azze ve Celle'nin yaratış kanunlarıyla oynayan her uygarlık gibi Batı mezarını kendi elleriyle kazdı. Lakin eşcinsellik propagandasıyla Müslümanları da kazdığı mezara çekmek için çırpınıyor.

Büyük sermaye sahiplerinin desteklediği bu proje farklı unsurları içine alarak tehditkâr bir halde ifsâda devam ediyor.

Fransa ve Hollanda'nın öncülüğünde Mali'ye taşınan eşcinsellik propagandasına sert tepki gösteren Ulemâ'dan İslâm Konseyi Genel Sekreteri **Abdoulaye Aziz Yattabaré** 19 Ocak 2019 tarihinde sabah camiye giderken öldürüldü. Büyük haber ajanslarının sessiz kaldığı bu hadise, projenin ne kadar kapsamlı ve tehlikeli olduğunu gözler önüne sermektedir.

Namussuzluk Vebası

Zinayı aşk, namussuzluğu da “onur yürüyüşü” olarak niteleyenler; Türkiye'yi de aynı felâkete sürüklemek için yeni tuzaklar kuruyor.

Namussuzluk vebasından kurtulamayacağını anlayan Batı ve işbirlikçileri, fuhuş albümüne dönen gazete ve muzahrafat oluşturan farksız ekranları kullanarak öldürücü mikrobu İslâm dünyasına taşımakta ve adeta: “Ben yok olacağım, sen de yaşamayacaksın.” demektedir. Ne gariptir ki Batı'nın silahla yok edemediği Bilâd-ı İslâm; basiretsiz idareciler, yüreksiz âlimler ve ferâsetsiz mütefekkirlerin elinde çaresiz çırpınmaktadır.

İnsan mı Maymuna, Maymun mu İnsana Evrilir?

Alenen tel'in edilmesi gereken onursuz ilişkileri, “Allah ve Rasul düşmanları ne der?” endişesiyle “serbest ilişkiler” terkihiyle tenkid eden bir irâde elbetteki bu ahlaksızlık tûfânında Nuh'un Gemisi olamaz.

Hayvanlar âleminde dahi görülmeyen bu ameliyeden bütün bir gençliği nefret edecek ruh mikyasında yoğuramaz.

Verem olan bir hastaya üzülmemesi için “grip” olduğunu söyleyen bir tabib ona merhamet etmiş olmaz. Bilakis hastalığın vahâmetini gizleyerek hastanın tedaviyi basite almasına ve ölümcül bir hale dönüşmesine yol açar.

Milletleri kemirip yok eden mânevi hastalıklar için de vaktinde önlem alınmaz; âlimler, mütefekkirler îkaz edici açıklamalar yapmazlarsa sükûtlarıyla helak sürecine katkıda bulunurlar.

İnsan hayatından evlenme kavramlarını çıkararak “serbest ilişki” terkihi esasında, erkeğin de kadının da dilediği birisiyle birlikte olmasını normal kabul eden, insanı hayvanlar âlemine mahkûm eden bir zihniyetin ürünüdür. Serbest ilişkinin eşcinsellik boyutu ise “Belhum edal”den daha aşağı bir hayata savrulma hâlidir.

Darwin’in evrimin bir masaldan ibaret olduğunun güneş gibi zâhir olduğu günümüzde Kur’an-ı Kerîm’in haber verdiği ters bir evrim var ki mevcut hâliyle Batı ve mukallitleri onu ilan etmektedir. O da insanın maymunlaşması/hayvanlaşmasıdır...

İstanbul Sözleşmesi

Dişini tırnağına takan, çalışan, aile olan, çocukları için her nev’i fedâkarlığa katlanan, onları okutup yarınlarına hazırlayan bir baba ya da anne için erkek evlattan: “Ben bir erkekle beraber olmak istiyorum.” ya da kız çocuğundan: “Kız arkadaşımınla karı-koca olacağım” sözünü duymaktan daha kahredici bir ifade olabilir?!

İnancı ya da İdeologyası ne olursa olsun hangi ebeveyn böyle bir ifade karşısında ayakta kalabilir?!

Cinsiyet eşitliği diyenler ya da devletin ve milletin imkanlarıyla belediyelerden LGBT’yi selamlayanlar gençliği böyle bir felakete çağırıyor.

Allah’ın insanı kadın ve erkek olarak yarattığı gerçeğini inkar anlamına gelen “İstanbul Sözleşmesi” ise değil sadece Müslümanların, akıl ve vicdan sahibi her tür insanın isyan edeceği bir ameliyedir. Derhal lağvedilmelidir.

Hepimiz Sorumluyuz

Artık önümüzde Batı’nın eğlence merkezleri, gece kulüpleri, diskoları olduğu halde felâkete adım adım değil, koşarak gidiyoruz.

Ne acıdır ki Tarihselcilerin Kur’an-ı Kerim’i, Sünnet-i Seniyye’yi reddedenlerin de Peygamber’i ﷺ sorgulaması “bilimsel ameliye” ya da “düşünce özgürlüğü” olarak kıymetlendirilirken, Batı uygarlığının sefâhatini sorgulamak ise gericilikle yaftalanmakta.

Ayağımızın altından toprak kayarken biz hâlâ başka beklentiler başka rızalar peşinde olamayız.

Sinemadan internete kadar medyanın her çeşidinden hayata iffetsizlik akarken sessiz kalmayı “maslahat” telakki edenler, nesillerini kaybettikten sonra bütün makamlara sahip olsa ne önemi var?!

Manzaradan siyâsî irade başta olmak üzere âlimler, ârifler, ilahiyatçılar, mualimler, müderrisler, yazarlar, okuyanlar, çizenler hâsılı evlatlarına karşı vazifesini yerine getirmeyen Müslümanlar olarak hepimiz sorumluyuz.

Allah Rasûlü'nün ﷺ en iffetsiz bir çağda inşa ettiği en iffetli millet yapısını anlatmadık, koruyucu önlemler almadık. Sonuçta gençlik içerisinde bir güruh güzeli bırakıp çirkine aşık oldu, Hazreti Lut zamanında olduğu gibi kadınları bırakıp erkeklerle birlikte olma ameliyesini² “onur yürüyüşü” diye servis etti.

Allah Rasûlü'nün ﷺ asırlar önce haber verdiği durum gerçekleşti: **“Sizler karış karış, arşın arşın sizden öncekilerin yolunu izleyeceksiniz/onların hayat tarzını benimseyeceksiniz. İnsanın giremeyeceği çapta küçük bir keler/kertenkele deliğine girecek olsalar, siz de onları takib edeceksiniz.”**

(Allah Rasûlü'nün ﷺ Ümmet'nin yarınlarıyla alakalı bu ürpertici açıklamalarını dinleyen biz sahâbîler) sorduk:

“Ya Rasûlellah! (İzlerini tâkip edeceğimiz bu topluluklar) Yahûdiler ve Hristiyanlar mı olacak?”

Efendimiz ﷺ “Ya başka kimler olacaktı?” buyurdu.³

Hazreti Lut'un Kavminden Günümüze Hayasızlık Yolu

Gece gelince gündüz zâil olur, Bâtıl hâkim olunca Hak başka bir diyara hicret eder. İffetsizlerin hâkim olduğu bir çağın en büyük cürmü(!), Müslümanların “iffet” çağrısıdır.

Bu yüzden Hazreti Lut'un kavmi, insan suretindeki melekler ona misafir olarak geldiğinde evini basmıştı. Hızını alamamış, Hazreti Lut ve Ümmeti için: “Çıkarın onları ülkenizden.

Güya onlar (eşcinselliğe karşı çıkarak) temiz kalma davasında olan insanlarmış.”⁴ diye kendilerince ironi yapmışlardı.

Batının girmiş olduğu bu hayasızlık yolunun sonu da Hazreti Lut'un kavmi gibi intihardır.

Âlem-i İslâm'ı felâkete çağıran bu halden Müminler Allah Azze ve Celle'nin lütfuyla bu çağda da kurtulacaktır.⁵ Bu lütuf ise Hazreti Lut gibi sefil ilişkilere karşı toplu bir seferberlik başlattığımız da tecelli edecektir.

Mücadeleye Nasıl ve Nereden Başlamalı?

Âlimler, ârifler bu inkar hareketine karşı toplanmalı ve sürekli güncellenen İblis'in taarruzlarına, geliştirdikleri yeni davet usulleriyle karşı koymalı.

Ezbere konuşma yerine gençlerin dünyalarının röntgenini çekip ona göre teşhis ve tedavide bulunmalı. Kur'an-ı Kerim ve Allah Rasûlü'nün ﷺ Sünnet'i çağın sorunları nazara verilerek yeniden okunmalı.

Şu muhâvere, mücadeleye nasıl ve nereden başlayacağımıza esas olsun... Bir gün Allah Rasûlü'nün ﷺ yanına “zina” arzusunun idrak yollarını kapattığı bir genç gelip: “Ey Allah'ın Rasûlü! Zina etmeme müsaade et!” dedi. Orada bulunan sahabe kızıp gencin üzerine yürüdü ve “Dur, dur!” dedi.

Bunun üzerine Efendimiz ﷺ gence: “Bana doğru yaklaş!” buyurdu. Genç biraz yaklaşmış oturdu. Ardından Allah Rasûlü ﷺ ona: “Annenle zina edilmesini ister misin?” diye sordu.

Bu sual karşısında irkilen genç: “Anam-babam yoluna feda olsun Ya Rasûlellah! Elbette istemem!” diye karşılık verdi.

Daha sonra Allah Rasûlü ﷺ sırasıyla kızı, kız kardeşi, halası ve teyzesini sayarak hiç kimsenin yakınlarıyla zina edilmesine rıza göstermeyeceği gerçeğini gence “Elbette istemem” ifadesini tekrar ettirerek tasdik ettirdi.

Sonra da elini gencin omuzuna koyarak, şöyle niyazda bulundu: “Allah’ım bu gencin günahlarını bağışla, kalbini temizle, iffetini koru!”

Allah Rasûlü’nün ﷺ huzurundan ayrılan bu genç, başını çevirip de bir daha haramabakmadı.”⁶

Allah Rasûlü ﷺ, şehveti infilâk ettiğinden dolayı gayri meşru yollarda teselli arayan gence, empati yaparak felâketin boyutlarını gösterdi. Onu yüreğinden kavrayıp, nikah yoluna çekti.

Hülâsa

Dağıttığı ailenin tesellisini köpek beslemede ve kavimlerin helakına sebep olan onursuz ilişkilerde arayan Batıyı taklit, aileyi felâkete sürüklüyor. Aile, onu yıkan Avrupa’ya uyum yasaları çıkararak değil, ihyâ eden İslâm’a kayıtsız şartsız ittiba ederek kurtulur.

Bunun için Aile Bakanlığı, İslâm Aile yapısı esas alınarak yeniden yapılandırılmalı. Başına aile yapısıyla milletimize örnek olacak bir zat getirilmeli.

İslâm’a muhâlif olmanın yanında erkekleri de evlenmekten soğutan süresiz nafaka⁷ gibi uygulamalara son verilmeli.

İslamcı görünümlü feminist vakıf ya da derneklerin devlet üzerindeki “buyur-gan” tasarruflarına fırsat verilmemeli.

Aileyle alakalı kararların alınmasında birkaç feministin değil Allah Azze ve Celle’nin murâdı esas alınmalı. Cinsiyet eşitliği üzerinden hayvanlar âleminde dahi örneği olmayan iffetsiz bir hayatı meşrulaştıran İstanbul Sözleşmesi hemen fesh edilmeli.

Aileler, çocuklarına kastedenlere kaşı önlem almaya çağrılmalı. Hiçbir şey yapamayanlara kalpleriyle buğz etmeleri söylenmeli.

Çocuklarının ruhunu iffet kalıbında mayalayan atalarımızın yolunu bırakıp onursuzluğa “aşk” diyenlere; sanatçı, yazar, çizer değil, ahlak ve nâmus yobazı denilerek tavır alınmalı. Böylece yeni yobazların üremesine mâni olunmalı.

Allah var gam yok. Eğer kulluk ödevini yerine getirirsek, Câhiliyye’den İslâm Devleti çıkararak Rabbimiz, bu çağın Müminlerinin eliyle de insanlığı bu buhrandan çıkaracaktır.

Dipnotlar:

1-Zâriyât, 49.

2-Bkz. A’raf, 81.

3-

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ”لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبِيرًا بِشَبِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ صَبَّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ، وَالنَّصَارَى، قَالَ: فَمَنْ“

4-A’raf, 82.

5-Bkz. A’raf, 83.

6-Ahmed, Müsned, V, 256.

7-İslâm’a göre boşanan bir kadının iddet müddeti dışında nafaka alması caiz değildir.

ZİKİRLER, DUÂLAR VE FAZÎLETLİ AMELLER

MUHARREM AYINDA OKUNACAK MÜHİM BİR DUÂ

BİR YIL BOYUNCA ŞEYTANDAN KORUNMAK İÇİN MUHARREM'İN İLK ON GÜNÜ OKUNACAK DUÂ

(31 Ağustos Cumartesi-9 Eylül Pazartesi)

Abdülhamîd Kuds (Rahimehullâh)ın beyânı vechile; **Ahmed Zeynî Dehlân** (Rahimehullâh) şöyle demiştir: “Bir sene boyunca şeytandan korunmak için Muharrem ayının ilk on günü boyunca her gün (Muhammed ibni Vâsi‘ (Rahimehullâh)a âit olan) şu duâ 3 kere okunur.”

Bu duâ şu şekildedir:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدِيمٌ وَهَذَا الْعَامُ جَدِيدٌ قَدْ أَقْبَلَ وَسَنَةٌ جَدِيدَةٌ قَدْ أَقْبَلَتْ، نَسَأُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَنَسْتَكْفِيكَ فَوَاتِهَا وَشُغْلَهَا، فَارْزُقْنَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَلَطْتَ عَلَيْنَا عَدُوًّا بَصِيرًا بَعُيُوبِنَا وَمُطَّلِعًا عَلَى عَوْرَاتِنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا يَرَانَا هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا نَرَاهُمْ، اللَّهُمَّ أَيْسُهُ مِنَّا كَمَا أَيْسَتْهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَقَبِطُهُ مِنَّا كَمَا قَبِطْتَهُ مِنْ عَفْوِكَ وَبَاعِدْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ كَمَا حُلْتَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَغْفِرَتِكَ، إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ، وَأَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.» آمين!

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla! Ey Allâh! Şüphesiz ki Sen Ezelî’sin. Bu sene ise yönelmiş olan yeni bir yıldır. Biz Senden bu yılın bütün hayırlarını istiyoruz ve bütün şerlerinden Sana sığınıyoruz ve Senden bu sene bizi meşgul edecek ve ibâdetlerimizi kaçırıtacak işlere karşı bize kâfi gelmeni niyâz ediyoruz. O hâlde Sen bize kovulmuş şeytandan korunma nasîb eyle.

Ey Allâh! Gerçekten Sen bize büyük bir düşman musallat ettin ki önümüzden, arkamızdan, sağımızdan ve solumuzdan ayıplarımızı görmektedir ve avretlerimizi bilmektedir. O ve zürriyeti bizim kendilerini görmediğimiz taraftan; bizi görmektedir.

Ey Allâh! Onu rahmetinden ümitsiz bıraktığın gibi bizden de ümitsiz bırak, ona affından ümit kestirdiğin gibi bizden de ümit kestir, onunla mağfiretinin arasına uzaklık soktuğun gibi onunla bizim aramızı da uzak et. Zîrâ hiç şüphesiz ki Sen buna gücü yetensin. Sen dilediğini mübâlağa ile (kimse Sana mâni olamayacak şekilde) yaparsın.

Allâh-u Te‘âlâ Efendimiz Muhammed’e, Ehl-i Beyti’ne ve sahâbesine salât-ü selâm eyesin.” Âmîne! (‘Abdülhamîd Kuds, Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr, sh:74-75; Benzer rivâyetler için bkz.: es-Sefîrî, el-Mecâlisü’l-va‘ziyye, 2/307; el-Ğazâlî, el-İhyâ, 3/37; ed-Diyerbî, el-Mücerrebât, sh:50; ‘Alî ibnü Hassen el-‘Attâs, el-Kirtâs, 1/191; el-Gümüshânevî, Mecmû‘atü’l-ahzâb, Muhyiddîn ibnü ‘Arabî cildi, 2/606; İbnü ‘Acîbe, el-Bahru’l-medîd, 2/346; Muharrem ibnü Muhammed ez-Zeylî el-Kastamônî, Künûzü’l-evliyâ, sh:112; ez-Zebîdî, el-İthâf, 7/283))

MUHARREM AYININ NÂFİLE ORUÇLARI

HARAM AY ORUCU

(Bu sene haram aylar 4 Temmuz (1 Zülka‘de) Perşembe günü başlayıp 29 Eylül (30 Muharrem) Pazar günü bitmektedir.)

Sene içersinde haram ay dört tânedir. Bunlar da Zülka‘de, Zülhicce, Muharrem ve Receb-i Şerîf’tir. Üçü peş peşe, Receb-i Şerîf ise tektir. Bu sene Zülka‘de, Zülhicce ve Muharrem ayları 14 Temmuz Cumartesi günü başlayıp 9 Ekim Salı günü bitecektir.

Haram ayların en üstünü, bir rivâyet Muharrem-i Şerîf ayı, diğer bir rivâyette ise Receb-i Şerîf’tir. Bu mübârek ayların oruçlarının fazîleti hakkında birçok hadîs-i şerîf ve rivâyet mevcuttur.

Nitekim **Ebû Mucîbe el-Bâhilî**’nin, babasından (Radyallâhu Anhümâ) rivâyet ettiğine göre hangi ayları oruçlu geçirmesini tavsiye buyurduğunu sorması üzerine **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) ona: **“Haram ayları oruçlu geçir.”** buyurmuştur. (İbnü Mâce, es-Sünen, es-Sıyâm:43, no:1741, 1/554)

İbni Abbâs (Radyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem): **“Haram aydan bir gün oruç tutana, Allâh-u Te‘âlâ her gününe karşılık bir ay (oruç tutmuş sevâbı) yazar.”** buyurmuştur.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)den gelen diğer bir rivâyette: **“Haram aydan bir günün orucu, diğerlerinin otuzundan efdaldir.”** buyrulmuştur. (el-Ğazâlî, el-İhyâ, Kitâbu esrâri’s-savm, Fasil:3, 1/281; Ebû Muhammed el-Hallâl, Fedâilü şehri receb, no:5, 15, sh.52, 73)

Enes ibni Mâlik (Radyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“Her kim, herhangi bir haram aydan perşembe, cuma ve cumartesi olmak üzere üç günü oruçlu geçirirse, kendisine (tuttuğu her güne karşılık) iki sene, (başka bir rivâyette) yedi yüz sene, (diğer bir rivâyette ise) dokuz yüz sene ibâdet (sevâbı) yazılır.” (et-Taberânî, el-Mu‘cemü’l-evsat, no:1810, 2/468; Ebû Muhammed el-Hallâl, Fedâilü şehri receb, no:14, sh:71; İbnü ‘Asâkir, Tarîhu Medîneti Dimeşk, 19/116; ed-Deylemî, Müsnedü’l-Firdevs, no:5696, 4/66; ‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/325; el-Heysemî, Mecma‘u’z-zevâid, 3/19; es-Süyûtî, ed-Dürü’l-mensûr, 4/185; el-Ğazâlî, el-İhyâ, Kitâbu esrâri’s-savm, Fasil:3, 1/281; ez-Zebîdî, el-İthâf, 4/256; ‘Alî el-Müttakî, Kenzü’l-‘ummâl, no:24173, 8/561)

Enes (Radyallâhu Anh)ın bu hadîs-i şerîf hakkında: **“Ben bunu Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)den işitmemişsem, kulaklarım sağır olsun.” dediği rivâyet edilmiştir. (el-Beyhakî, Fezâilü’l-evkât, no:308, 1/537; el-Kâzerünî, el-Müselselât, sh:247-250; et-Temmâm, el-Fevâid, no:589-590; Ahmed ibnü Hicâzî, Tuhfetü’l-ihvân, sh:10; İbnü’l-Cevzî, Kitâbü’n-nûr, Süleymâniye Ktp. Nâfiz Paşa, rakam:329, verak:48b)

İnsanlar içinde bu faziletleri en iyi bilenler, hiç şüphesiz ki sahabe-i kirâm ve tâbi'în-i izâm oldukları için **İbni Ömer, Üsâme ibni Zeyd, Hasen-i Basrî, Ebû İshak es-Sebî'î** (Radiyallâhu Anhüm) gibi zatlar, haram ayların tümünü oruçlu geçirirlerdi.

Süfyân-ı Sevrî (Radiyallâhu Anh): “Oruç tutmak için bana en sevgili vakit, haram aylardır.” derdi. (İbnü Receb el-Hanbelî, Letâifü'l-me'ârif, sh:229)

MUHARREM AYI ORUÇLARI

(31 Ağustos Cumartesi - 29 Eylül Pazar)

Muharrem ayının orucunun fazîleti hakkında birçok hadîs-i şerîf vârid olmuştur. Nitekim **Ebû Hureyre** (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “**Ramazan** (ayının orucun)dan sonra en üstün oruç, **Allâh'ın Muharrem ayı**(nda tutulan)dır.” (Müslim, es-Sahîh, es-Sıyâm:38, rakam:2812, 3/169; et-Tirmizî, es-Sünen, es-Salât:324, rakam:438, 2/301)

Ali (Radiyallâhu Anh)dan rivâyete göre **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) kendisine nâfile oruç hakkında soru soran bir kişiye şöyle buyurmuştur: “**Eğer Ramazan ayından sonra** (başka bir ayda) **oruç tutacaksan, Muharrem'i tut. Çünkü O, Allâh'ın ayıdır.**” (et-Tirmizî, es-Sünen, es-Savm:40, rakam:741, 3/117; İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, rakam:9314, 3/41)

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Muharrem'den bir gün oruç tutarsa, o kişiye** (oruç tuttuğu) **her güne karşılık otuz gün** (oruç sevâbı) **vardır.**” (et-Taberanî, el-Mu'cemu's-sağîr, rakam:963, 2/164; el-Mu'cemu'l-kebir, rakam:11082, 11/72; İbnü'l-Cevzî, Kitâbü'n-nûr, Süleymâniye Ktp. Nâfiz Paşa, rakam:329, verak:48a)

İlk Cumâ Günü Orucu (6 Eylül Cumâ)

Enes (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edildiğine göre: “**Her kim Muharrem'in ilk cumâsını oruçlu geçirirse, geçmiş günahları kendisi için bağışlanır.**” (es-Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)

İlk On Gün Oruçları (31 Ağustos Cumartesi - 9 Eylül Pazartesi)

Âişe (Radiyallâhu Anhâ)dan rivâyet edildiğine göre: “**Her kim Muharrem'in ilk onunu Âşûrâ gününe kadar oruçlu geçirirse, Firdevs-i Âlâ'ya vâris kılınır.**” (es-Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)

Muharrem Ayının Üçüncü Gecesi'nin İhyâsı Müstehabtır

(1 Eylül Pazar'ı 2 Eylül Pazartesi'ye bağlayan gece)

Muharrem ayının üçüncü gecesi ihyâsı müstehab olan gecelerdendir. Zîrâ **Atâ el-Horasânî** (Rahimehullâh) şöyle demiştir:

“(Sene içerisinde) on gece vardır ki kim onları (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlarsa hayatında ve vefâtından sonra kıyâmet gününe kadar **Allâh**(-u Te'âlâ) o kişi için şehitlik sevâbı yazar ve **Allâh**(-u Te'âlâ):

«يَا عَبْدِي! اِعْمَلْ مَا شِئْتَ فَإِنِّي قَدْ اَعْتَقْتُكَ مِنَ النَّارِ، وَسَلَّنِي مَا شِئْتَ فَإِنِّي اَفْضِي لَكَ كُلَّ حَاجَةٍ كَانَتْ لَكَ فِي قَلْبِكَ وَاَدْخِلُكَ الْجَنَّةَ وَلَا اَبَالِي.»

‘Ey kulum! Dilediğince amel edebilirsin, zîrâ hiç şüphesiz Ben seni muhakkak ateşten âzâd ettim. Murâd ettiğini Benden iste, zîra hiç şüphesiz Ben senin için kalbinde bulunan bütün istekleri gerçekleştireceğim. Ayrıca hiçbir şeye aldırmadan (günahlarına bakmadan) seni cennete girdireceğim.’ buyurur.

Bu geceler de şunlardır:

- 1) Receb-i Ferd’in ilk gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 2) Âşûrâ gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 3) Şa‘bân’ın yarı gecesi (olan Berâat Gecesi) ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar (ihyâ eder) ve oruçlu olarak sabahlar.
- 4) Receb’in yirmi yedinci gecesi (olan Mi‘râc Gecesi) ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 5) Zülka‘de’nin yirmi beşinci gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 6) Minâ (Terviye) gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 7) Arefe gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 8) Muharrem’in üçüncü gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçlu olarak sabahlar.
- 9) Ramazan Bayramı gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçsuz olarak sabahlar.
- 10) Kurban Bayramı gecesi ki (kişi) onu (ibâdetle) kâim kılar ve oruçsuz olarak sabahlar.” (Ebû Mervân ‘Abdülmelik el-Emevî, el-Müfîd fi’l-fıkhi ve’s-sünen, sh:178-179)

AŞÛRÂ GECESİ VE GÜNÜNÜN VAZİFELERİ

AŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ (9 Eylül Pazartesi)

“Şir‘atü’l-İslâm”da zikredildiğine göre; İslâm’ın sünnetlerinden biri de, Âşûrâ gününe saygı göstermektir. Bugün, Muharrem ayının onuncu günüdür. Dokuzuncu veyâ on birinci günü diyenler olduysa da sahîh olan onuncu günü olmasıdır.

Hamele-i Arş (Arş’ı taşıyan melekler) bugüne hürmet ederler. Çünkü peygamberlerin (Sâlevâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecma‘în) kurtuldukları gündür. İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ) dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“Her kim Muharrem’den Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te‘âlâ o kişiye on bin melek sevâbı verir. Her kim Muharrem’den Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tane de şehit sevâbı verilir.

Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te‘âlâ bu yaptığı iş vesîlesiyle (o yetimin başındaki) her bir saç tânesine karşılık, o kişiye (cennette) bir derece verir.

Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirirse, sanki onun yanında bütün Ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve o kişi onların hepsinin karnını doyurmuş gibi (sevâba nâil) olur.”

(Bu müjdeleri işiten sahâbe-i kirâm:) “Yâ **Rasûlellâh! Allâh-u Te‘âlâ Âşûrâ** gününü elbette ki diğer günlerden daha üstün kılmıştır (değil mi?)” dediler.

Rasûlüllâh (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) de şöyle buyurdu: “Evet, (bugünü, diğer günlerden daha üstün kılmıştır. Nitekim) **Allâh-u Te‘âlâ gökleri ve yerleri Âşûrâ gününde yaratmıştır. Dağları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Yıldızları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Levh-i (Mahfûz’u) ve Kalem’i Âşûrâ gününde yaratmıştır.**

Âdem (*Aleyhisselâm*)ı **Âşûrâ gününde yaratmıştır ve yine onları Âşûrâ gününde cennete koymuştur. İbrâhîm** (*Aleyhisselâm*) **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te‘âlâ onu** (Nemrut’un içine attığı) **ateşten Âşûrâ gününde kurtarmıştır. (İbrâhîm** (*Aleyhisselâm*)a oğlunu) **kurban kesmesini Âşûrâ gününde emretmiş ve oğlunu kesilmekten kurtaracak fidyesini** (kurbanı) **Âşûrâ günü göndermiştir.**

Allâh-u Te‘âlâ Firavun’u Âşûrâ günü (Kızıldeniz’de) **boğmuştur, İdrîs** (*Aleyhisselâm*)ı **Âşûrâ gününde** (cennete) **yükseltmiştir, Eyyûb** (*Aleyhisselâm*)dan (amansız hastalığın sebep olduğu) **belayı Âşûrâ günü kaldırmıştır.**

Âdem (*Aleyhisselâm*)ın **tevbesini Âşûrâ gününde kabûl etmiştir, Dâvûd** (*Aleyhisselâm*)ın **zellesini Âşûrâ gününde affetmiştir, Süleyman** (*Aleyhisselâm*)a (elinden çıkan saltanat ve) **mülkünü Âşûrâ gününde iade etmiştir.**

İsâ (*Aleyhisselâm*) **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te‘âlâ Âşûrâ gününde onu** (2. kat semâya) **kaldırmıştır. Kıyamet günü de Âşûrâ gününde vâki olacaktır.”** (*Ebu’l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhu’l-ğâfilîn, sh:331-332; ‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87*)

İbni Abbâs (*Radyallâhu Anhümâ*)dan gelen diğer bir hadîs-i şerîfin lafzında şu ilaveler bulunmaktadır: “**Allâh-u Te‘âlâ Arş’ı Âşûrâ günü yarattı, Kürsî de böylecedir. Allâh-u Te‘âlâ Cibrîl’i Âşûrâ günü yarattı, diğer melekler de böylecedir.**

Rabb Tebârake ve Te‘âlâ (yaratıklarına benzemekten münezzeh olarak) **Arş üzerine Âşûrâ günü istivâ buyurdu. Gökten ilk yağmur Âşûrâ günü indi. İlk rahmet de Âşûrâ günü nâzil oldu.”** (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88*)

Seyyid Ali Zâde (*Rahimehullâh*)ın nakline göre; **Âşûrâ günü Cebrâîl, Mîkâîl, İsrâfîl** (*Aleyhimüsselâm*)ın, **Arş ve Kürsî’nin yaratıldığı gündür. Kalem, gökler, yer ve cennet Âşûrâ günü yaratılmıştır. Tûbâ ağacı o gün dikilmiştir. Kıyâmet de Âşûrâ günü kopacaktır. Kıyâmetin kopması hayırlı görünmüyorsa da, kemâl erbâbı kendilerine vaad edilen mer-tebeye o gün ulaşmış olacakları için hayırlı bir gün olduğu açıktır.** (*Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:215-216*)

ÂŞÛRÂ GECESİNİN VE GÜNÜNÜN AMELLERİ

ÂŞÛRÂ GÜNÜ ORUCU (9 Eylül Pazartesi)

Âşûrâ gününün orucu çok fazîletlidir. Rasûlüllâh (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) bugünü sürekli oruçlu geçirmiş, sahâbesine de böylece emretmiştir. Nitekim **İbni Abbâs** (*Radyallâhu Anhümâ*) şöyle anlatmıştır: “**Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) Medîne’ye geldiğinde Yahûdîler **Âşûrâ gününde oruç tutuyorlardı. Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) onlara (bunun hikmetinden) sorunca: ‘Bugün **Mûsâ** (*Aleyhisselâm*)ın **Firavun’a karşı gâlip geldiği gündür. (Biz de bugünü kutlamak için oruç tutuyoruz).**’ dediler.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) de: **‘Biz Mûsâ’ya (hürmet etmeye) onlardan daha layıgız. Öyleyse siz de o gün oruç tutun.’** buyurdu.” (el-Buhârî, et-Tefsîr:229, rakam:4460, 4/1764)

Yine bu konu hakkında **Rubeyyi’ binti Mu’avviz ibni Afrâ** (Radiyallâhu Anhâ) şöyle anlatmıştır: **“Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Âşûrâ sabahı Medîne’nin etrâfında bulunan ensar köylerine: **‘Her kim sabahladığında bir şey yemediyse gününün kalan kısmını (oruca niyet edip yemeyerek) tamamlasın. Her kim oruca niyet ederek sabahladıysa (gün boyu) oruç tutsun.’** diye haber yolladı.

Artık biz o günü oruç tutar olduk, çocuklarmıza da tutturuyorduk. Biz onlara renkli pamuktan oyun malzemesi yapıyorduk. Onlardan biri yemek için ağladığı zaman iftar oluncaya kadar eline o oyuncağı veriyor (böylece onu oyalıyor)duk.” (el-Buhârî, es-Savm:46, rakam:1859, 2/692)

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Âşûrâ günü peygamberlerin kendisinde oruç tuttuğu bir gündür. Öyleyse siz de o gün oruç tutun.”** (İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, rakam:9446, 3/55)

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Oruç husûsunda hiçbir gün için (diğer güne karşı) üstünlük yoktur ancak Ramazan ayı ve Âşûrâ günü (bu husustan) müstesnâdır (onlarda tutulan oruç senenin diğer günlerine göre fazîlet bakımından çok daha ayrıcalıklıdır).”** (et-Taberânî, el-Mu’cemü’l-kebîr, rakam:11253, 11/127; el-Beyhakî, Şu’abü’l-îmân, rakam:3780, 3/362)

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Her kim Muharrem’den Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te’âlâ o kişiye on bin melek sevâbı verir. Her kim Muharrem’den Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tâne de şehit sevâbı verilir.”** (Ebu’l-Leys es-Semerkindî, Tenbîhu’l-ğâfilîn, sh:331; ‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te’âlâ o kişi için (sürekli edâ edilmiş) orucuyla namazıyla altmış yıllık ibâdet sevâbı yazar. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, ona bin şehit sevâbı verilir. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te’âlâ ona yedi kat semâ ehlinin (sonsuz ibâdetlerinin) sevâbını yazar.”** (‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Kim Âşûrâ günü oruç tutarsa sanki bütün zamanlarda oruç tutmuş gibidir.”** (Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:49)

Yine böylece **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te’âlâ onun için bin hac ve bin umre sevâbı yazar. Ayrıca ona bin şehit sevâbı verilir. Kendisine doğu ile batı arasındakilerin (sâlih amellerinin) ecri yazılır.**

Bu kişi İsmâ’îl (Aleyhisselâm)ın çocuklarından (Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in atalarından) bin köle âzâd etmiş gibi olur. Kendisi adına cennette yetmiş bin köşk kaydedilir. Allâh-u Te’âlâ onun canını cehenneme haram kılar.” (es-Safûrî, Nüzhetü’l-me-câlis, 1/156)

Rasûlüllâh (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in bugünde tutulan oruç hakkında şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir: “**Âşûrâ gününün fazîletine kavuşmaya bakınız. Çünkü o gün Al-lâh-u Te‘âlâ’nın günler arasında özellikle seçtiği mübârek bir gündür. Bugün oruç tutan kimseye, Allâh-u Te‘âlâ Kendi nezdinde (değerli) olan tüm meleklerin, nebîlerin, rasûllerin, şehitlerin ve sâlihlerin ibâdetlerinden büyük bir nasip ayırır. -Aleyhimü’s-salâtü ve’s-selâm-.**” (*Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:216-217*)

Bâzı büyüklerden rivâyet edildiğine göre; Ashâb-ı Kehf bir yanından öbür yanına dâima Âşûrâ gününde döndürülmektedir.

Yine büyüklerden biri her gün karıncalara ekmek ufaladığını, Âşûrâ günü olduğunda yemediklerini rivâyet etmiştir. (*es-Safûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/156*)

Ebû Cebele (*Radiyallâhu Anh*) şöyle anlatmıştır: “Ben bir yolculuk esnâsında **İbni Şihâb**’la birlikteydim ki (o seferdeyken) Âşûrâ gününde oruç tuttu. Ona: ‘Sen seferdeyken Âşûrâ gününde oruç tutuyorsun, hâlbuki (seferdeyken) Ramazan’da oruç tutmuyorsun. (Bunun hikmeti nedir?)’ denildiğinde, o: ‘Elbette Ramazan için diğer birtakım sayılı günler vardır (ki, şimdi o günlerde kazâsı yapılabilir), ama Âşûrâ günü kaçır (onun orucunun sevâbını alamazsam başka günlerde kazâ ederek bu fazîlete eremem).’ dedi.” (*el-Beyhakî, Şu‘abü’l-îmân, rakam:3798, 3/367*)

Selefin bâzısından nakledildiğine göre: “Zînet günü olarak bilinen Âşûrâ gününü oruçlu geçiren kişi (sene içinde) kaçırıldığı bütün oruçları telâfi etmiş sayılır.” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89*)

ÂŞÛRÂ GECESİNİ İHYÂ ETMENİN FAZİLETİ

8 Eylül Pazar’ı 9 Eylül Pazartesi’ye bağlayan gece

Âşûrâ gecesi ihyâsı müstehab olan gecelerdendir. Nitekim **Ebû Hureyre** (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: “**Her kim o günde oruç tutarsa, kırk seneye kefâret olur** (o kadar günahı da olsa silinir). **Âşûrâ gecesini ihyâ edip de o günde oruçlu sabahlayan kimse, (çok kolay öleceği için) öldüğünde nasıl öldüğünü bilmez.**” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89*)

Ali (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Âşûrâ gecesini (ibâdetle, zikirle, namaz ve duâlarla geçirerek) ihyâ ederse, Allâh-u Te‘âlâ da onu dilediğince ihyâ eder.**” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89*)

Allâh-u Te‘âlâ’nın meşîeti (dilemesi) sonsuz olduğuna göre, bu geceyi ihyâ edenin iki cihanda nihâyetsiz sûrette ihyâ olacağı, âbâd olacağı, her türlü murâdına nâil olup, her korkusundan emin olacağı âşikârdır. Bu müjde sınırlı kılınmayıp **Allâh-u Te‘âlâ’nın sonsuz dilemesine havâle edilirse artık onun sınırını kim çizebilir?!**

Ebû Hureyre (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Âşûrâ gecesini (ibâdetle, zikirle, namaz ve duâlarla geçirerek) ihyâ ederse, sanki o kişi Allâh-u Te‘âlâ’ya semâvât ehlinin ibâdeti kadar ibâdet etmiş gibi olur.**” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89; es-Süyûtî, el-Le‘âli’l-masnû‘a, 2/109-110; İbnü ‘Arrâk, Tenzîhü’s-şerî‘a, 2/150-151*)

ÂŞÛRÂ GECE Sİ NAMAZLARI

8 Eylül Pazar'ı 9 Eylül Pazartesi'ye bağlayan gece

1) Ebû Hureyre (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edildiğine göre: “Her kim Âşûrâ gecesinde dört rekât kılar, her rekâtta bir kere Fâtiha, elli kere İhlâs Sûresi'ni okursa, elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahları bağışlanır ve Allâh-u Te'âlâ onun için Mele-i E'lâ'da (yüksek melek cemaatleri içerisinde) nurdan bir milyon minber binâ eder.” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; Hasen el-‘Idvî, en-Nefehâtü'n-Nebeviyye fi'l-vezâifi'l-âşûriyye, sh:74; es-Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/109-110; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü's-şerî'a, 2/150-151*)

2) Âişe (*Radiyallâhu Anhâ*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: “Her kim Âşûrâ gününde ve(ya) gecesinde her rekâtta Fâtiha Sûresi ve üç kere İhlas Sûresi okuyarak yüz rekât kılar, namazı bitirdikten sonra yetmiş kere:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

‘Bütün tenzihler Allâh'a âittir. Bütün hamdler Allâh'a mahsustur. Allâh'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Allâh her şeyden büyüktür. O en büyük ve en yüce olan Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir ibâdete kuvvet ve hiçbir gûnahtan dönüş imkânı yoktur.’ der, ardından yetmiş kere istiğfâr eder, daha sonra da yetmiş kere bana salât ederse, öldüğü zaman Allâh-u Te'âlâ onun kabrini misk ve anberle doldurur.” (*Seyyid 'Alî Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217*)

“**Ravzatu'l-ulemâ**” isimli eserde zikrolunduğu vechile; **Âişe** (*Radiyallâhu Anhâ*)dan rivâyet olunduğu üzere: “Bu namazı kılan kişi öldüğü zaman kabri misk ve anberle doldurulur, kabre konan herkesin tüyleri dağılır ama bu namazı kılanın kabrinde tüyleri dahî bozulmaz. Kabrinden çıkartıldığı zaman yüzü dolunay gecesine gibi nurlu olur ve kocasının evine hazırlanıp götürülen gelin gibi cennete götürülür.” (*Seyyid 'Alî Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217*)

ÂŞÛRÂ GÜNÜ NAMAZLARI

10 Muharrem 1441 / 9 Eylül Pazartesi 2019

1) Güneş doğduğu zaman kişi gusül abdesti alır, yeni elbiseler giyinir, sonra bir avuç su alıp onunla başını mesheder ve:

«حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُمْتَهَى،
مَنْ اعْتَصَمَ بِحَبْلِ اللَّهِ نَجَا.»

“Allâh yeter ve kâfidir. Allâh duâ edeni işitir. Allâh'dan öte varılacak hiçbir şey yoktur. Allâh'ın ipine tutunan kurtulur.” zikrini söyler.

Daha sonra iki rekât kılar. İlk rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra Âyete'l-Kürsî, ikinci rekâtta ise Fâtiha Sûresi'nden sonra Haşr Sûresi'nin son âyet-i kerîmelerini (yani Lev enzelnâ'dan aşağısını) okur. Namazdan sonra **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)e salât-ü selâm getirir ve şu duâyı okur:

«يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ أَوَّلَ مَا خَلَقْتَ فِي هَذَا
الْيَوْمِ وَتَخْلُقُ آخِرَ مَا تَخْلُقُ فِي هَذَا الْيَوْمِ، أَعْطِنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَوْلَيْتَهُ مِنْهُ أَوْلِيَاءَكَ
وَأَنْبِيََاءَكَ وَأَصْفِيَاءَكَ مِنْ ثَوَابِ الْبَرَآيَا وَأَسْهَمَ مَا أَعْطَيْتَهُمْ فِيهِ مِنَ الْكِرَامَاتِ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَصْحَابِهِ.»

“Ey öncekilerden evvel olan! Ey sonrakilerin âhiri olan! Senden başka hiçbir ilâh yoktur, ilk yaratmış olduğun şeyi bugün yarattın, son yaratacağın şeyi de bugün yaratacaksın. Muhammed (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) ve âl-i ashâbı hakkı için bugün dostlarına, peygamberlerine ve seçkin kullarına verdiğin şeylerin en hayırlısını ve bugün onlara ikrâm ettiğin şeylerin en nasiplisini bana da ver.” (*Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:49*)

2) İmâm-ı Üchûrî (*Rahimehullâh*)ın naklettiği bir hadîs-i şerîfe göre: “Âşûrâ günü her rekâtta bir Fâtiha ve on beş ya da on bir İhlâs okuyarak dört rekât kılan kişinin elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahlarını Allâh-u Te‘âlâ mağfiret eder ve Allâh-u Te‘âlâ onun için Mele-i E‘lâ‘da (yüksek melek cemâatleri içerisinde) nurdan (yapılmış) bin tâne minber inşâ eder. O gün iki rekât dahî kılan bütün siddıkların amelleriyle Allâh-u Te‘âlâ‘ya takarrupta bulunmuş (mânen yakınlaşmış) gibi olur.” (*Mâü'l-Ayneyn, Na‘tü'l-bidâyât, sh:167; İbnü'l-Cevzî, Bostânü'l-vâ‘izîn, 1/251; Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157*)

Ancak **Abdülkâdir-i Geylânî** (*Rahimehullâh*)ın rivâyetine göre her rekâtta elli İhlâs okunması zikredilmiştir.

3) “Şerhu Şir‘ati’l-İslâm” isimli kıymetli eserin müellifi **Seyyid Alî Zâde** (*Rahimehullâh*)ın beyânı vechile; “Kişi kıyâmet gününde hasım (düşman)larını râzı etmek niyetiyle Âşûrâ günü dört rekât namaz kılıp, birinci rekâtta Fâtiha’dan sonra on bir kere İhlâs Sûresi, ikinci rekâtta Fâtiha’dan sonra üç kere Kâfirûn ve on bir İhlâs Sûresi, üçüncü rekâtta Fâtiha’dan sonra bir kere Tekâsür, on bir kere de İhlâs Sûresi, dördüncü rekâtta Fâtiha’dan sonra üç kere Âyete’l-Kürsî ve yirmi beş kere İhlâs Sûresi okursa **Allâh-u Te‘âlâ** onu kabrin şiddetlerinden kurtarır ve dâvâlılarını kıyâmet günü ondan râzı kılar.”

“**er-Risâletü’z-zevkiyye**” isimli eserde zikrolunduğuna göre bu namaz **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)den naklolunmuştur ve çok fazîletleri vardır. Bu namaz senenin altı günü; Âşûrâ günü, Terviye günü, Arefe günü, Kurban Bayramı günü, Şa‘bân’ın on beşinci (Berâat) günü ve Ramazan’ın son cumâ günü kılınır. (*Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:217*)

4) Ebû Hureyre (*Radiyallâhu Anh*)dan gelen bir hadîs-i şerîfe göre: “Âşûrâ günü iki selâmla dört rekât kılar; her rekâtta bir Fâtiha, bir İzâ Zülzile, bir Kâfirûn, bir de İhlâs sûrelerini okur. Namazı bitirince de Nebî Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem’e yetmiş defâ salevât okur.” (*‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88*)

ÂŞÛRÂ GÜNÜ OKUNACAK DUÂLAR

10 Muharrem 1441 / 9 Eylül Pazartesi 2019

Eceli Gelmiş Olana O Sene Âşûrâ Günü Okuması Nasîb Olmayan Duâ

1) Şeyh Muhammed ibni Abdilhayy ed-Dâvûdî el-Kattân (Rahimehullâh)ın “*Mecmû‘a*”sında zikredildiği üzere; Şeyh Ebu’l-Bekâ el-Ömerî (Rahimehullâh)ın, İbni Ferhûn (Rahimehullâh)ın “*el-Mesâilü’l-melfûza*” isimli eserinden nakline göre, ayrıca Mâu’l-Ayneyn (Rahimehullâh)ın beyânı vechile; Âşûrâ günü yetmiş kere:

«حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

“Allâh bana yeter! Ne güzel Vekîl’dir! Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır!” duâsını zikrettikten sonra, aşağıda yazılan zikirleri 7 kere (aşağıda zikredileceği üzere ihtiyâten 10 kere) okuyan kişi o için Allâh-u Te‘âlâ o sene bütün şerlere kâfi gelir ve bunu okuyan o sene ölmez, eceli gelen ise okumaya muvaffak edilmez ki o duâ da şudur:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ،
سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَعَدَدِ النِّعَمِ وَزِينَةِ الْعَرْشِ لَا
مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَثْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ
التَّامَّاتِ كُلِّهَا، أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ كُلَّهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَهُوَ حَسْبِيَ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ،
وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın ismiyle! Allâh-u Te‘âlâ Efendimiz Muhammed’e, Ehl-i Beyt’ine ve sahâbesine salât-ü selâm eylesin. Allâh-u Te‘âlâ’yı mîzân dolusunca, ilminin sonsuzluğunca, rızâsına ulaşıncaya kadar, nimetleri sayısınca ve Arş’ının tartısınca tesbîh ederim. Allâh-u Te‘âlâ’dan başkasına sığımlıp kaçılmaz, O’ndan yine ancak O’na sığınılır. Allâh-u Te‘âlâ’yı çiftlerin ve teklerin sayısınca ve tastamam olan kelimelerinin tamâmının adedince tesbîh ederim.

Ey acıyanların en merhametlisi! Senden rahmetinle bütün belâlardan selâmet isterim. O yüce ve büyük olan Allâh’ın yardımı olmadan hiçbir gûnahtan dönüş ve hiçbir ibâdete kuvvet olamaz. O bana yeter. Ne güzel Vekîl’dir. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır. Allâh-u Te‘âlâ, mahlûkâtının en hayırlısı olan Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e ve âl-i ashâbının tamâmına salât ve selâm eylesin.” (Muhammed ibnü Hatîrûddîn, *el-Cevâhiru’l-hams*, sh:50; ‘Alî el-Üchûrî, *Risâle fi fazli ‘âşûrâ*, Süleymâniye Kütüphanesi, Yazma Başışlar kısmı, rakam:3981, sh:49-50; ed-Deyrabî, *el-Mücerrebât*, sh:55; Mâu’l-Ayneyn, *Na‘tü’l-bi-dâyât*, sh:166; Hasen el-‘Adevî, *en-Nefehâtü’n-Nebeviyye fi’l-vezâifi’l-‘âşûriyye*, sh:101-105; Ahmed el-‘Iyâşî Sükeyric, *es-Sirru’l-bâhir*, sh:84; Muhammed Ebu’l-Yüsr ‘Âbidîn, *Tenbîhü kulûbi’n-nâ’ime ‘ale’l-evrâdi’d-dâime*, sh:73; Aynı mlf., *el-Evrâdü’d-dâime*, sh:92; ‘Abdülhamîd Kuds, *Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr*, sh:84-85)

Bir rivâyete göre; uzun ömür için 10 kere okunur. (‘Abdülhamîd Kuds, *Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr*, sh:85)

Dolayısıyla ihtiyâten 10 kere okunması evlâdır.

Bu Duâ ile İlgili Mühim Bir Kayıt

Abdülhamîd Kuds (*Rahimehullâh*)ın beyânı vechile; bu duâyı bazı ulemâ **Kutbüddîn el-Hanefî** ile **İbni Ferhûn el-Mâlikî** (*Radyallâhu Anhümâ*) gibi büyüklerden de nakletmişlerdir. Lâkin **Kutbüddîn** (*Rahimehullâh*) bu duâdan önce iki rekât (hayırlı uzun ömür niyetiyle hâcet namazı) kılınması kaydını düşmüş ve: “Sonra kibleye yönelik vaziyette huşû içerisinde ve huzûr-u kalb ile bu duâyı on kere okur, on kerenin her defâsında da üzerine üfler. Çocuklar üzerine okuyan kişi onlar üzerine de üflerse onlar da (o sene) ölüm musîbetinden mahfûz olurlar. Lâkin konuşabilen çocuklara telkîn edilerek kendilerine okutturulmalıdır.” demiştir. (*‘Abdülhamîd Kuds, Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr, sh:85*)

2) Âşûrâ günü bu duâyı 70 kere okuyanı **Allâh-u Te‘âlâ** mağfiret buyurur:

«حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

“Allâh bana yeter! Ne güzel Vekîl’dir! Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır!”
(*Muhammed ibnü Hatîruddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:50*)

3) **Şihâbüddîn es-Sühreverdî** (*Kuddise Sirruhû*)dan nakledildiğine göre: “Âşûrâ günü:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، الْحَيُّ الْكَرِيمُ، الْخَنَّانُ الْمَنَّانُ، وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْإِسْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ، أَمِينَ!»

‘Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla! Bütün hamdler, âlemlerin Rabbi olan Allâh’a âittir! Salât-ü selâm, Efendimiz Muhammed’in ve âl-i ashâbının tamâmının üzerine olsun.

Ey Allâh! Sen Ebedî’sin, Kadîm’sin (başlangıcın ve sonun yoktur). Hayy’sın, Kerîm’sin (hakîkî hayat sahibi de, iyilik sâhibi de ancak Sensin). Hannân’sın, Men-nân’sın (son derece acıyan ve çokça lütuflarda bulunan Rabbimiz’sin).

İşte bu yeni senedir. Ben bu sene Senden dilerim ki beni kovulmuş şeytandan ve onun dostlarından koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey Kerem sâhibi! Ey Celâl ve ikrâm sâhibi! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabûl eyle!

Allâh-u Te‘âlâ, Efendimiz ve Peygamberimiz Muhammed (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)e, âl-i ashâbının ve Ehl-i Beyti’nin tamâmına salât ve selâm eylesin. Âmîn!’ duâsını üç kere okuyan kişi o sene ölmekten emîn olur. Zîrâ eceli takdir edilen kişiye o gün bu duâyı bu şekilde okumak nasîb olmaz.” (*Mâü’l-‘Ayneyn, Na’tü’l-bidâyât, sh:166*)

4) Âşûrâ günü şu duânın okunması müstehab görülmüştür:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كَرْبٍ وَيَا قَابِلَ تَوْبَةِ اٰدَمَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا رَافِعَ اِيْدْرِيسَ اِلَى السَّمٰوٰتِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا مُسْكِنَ سَفِيْنَةِ نُوحٍ عَلٰى الْجُوْدِيِّ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا غِيَاثَ اِبْرٰهِيْمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا جَامِعَ شَمْلِ يَعْقُوْبَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا كَاشِفَ ضُرِّ اَيُّوْبَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا فَارِجَ كُرْبَةِ ذِي النُّوْنِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا سَامِعَ دَعْوَةِ مُوسٰى وَهَارُوْنَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا خَالِقَ رُوْحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَبِيْبِهِ وَمُضْطَفَاہُ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا نَاصِرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا خَالِقَ جِبْرِیْلِ وَمِيكَائِيْلِ وَاِسْرَافِيْلِ وَعَزْرَائِيْلِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْعَرْشِ وَالْكُرْسِيِّ وَاللُّوْحِ وَالْقَلَمِ وَالسَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ، وَيَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، اِقْضِ حَاجَتِيْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَطْلُ عُمْرِيْ فِي طَاعَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ وَرِضَاكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَاَحْيِنِيْ حَيَاةً طَيِّبَةً وَاذْفَعْ عَنِّي السَّيِّئَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَتَوَفَّنِيْ عَلٰى الْاِسْلَامِ وَالْاِيْمَانِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّيْنِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى وَسَلَّم عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ، اٰمِيْنَ!»

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla! Ey her sıkıntıyı açan! Ey Âdem (Aleyhisselâm)ın tevbesini Âşûrâ gününde kabûl eden Allâh! Ey İdrîs (Aleyhisselâm)ı Âşûrâ gününde semâya yükselten! Ey Nûh (Aleyhisselâm)ın gemisini Âşûrâ gününde Cûdî Dağı’na yerleştiren! Ey İbrâhîm (Aleyhisselâm)ı Âşûrâ gününde ateşten kurtaran! Ey Ya’kûb (Aleyhisselâm)ın dağınık âilesini Âşûrâ gününde bir araya getiren!

Ey Eyyûb (Aleyhisselâm)ın hastalığını Âşûrâ gününde gideren! Ey Yûnus (Aleyhisselâm)ın sıkıntısını Âşûrâ gününde açan! Ey Mûsâ ve Hârûn (Aleyhisselâm)ın duâlarını Âşûrâ gününde kabûl eden! Ey sevdiği ve seçtiği Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz’in rûhunu Âşûrâ gününde yaratan.

Ey Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e Âşûrâ günü yardım eden! Ey cenneti ve cehennemi Âşûrâ gününde halkeden! Ey Cibrîl, Mîkâîl, İsrâfîl ve Azrâîl (Aleyhimüsselâm)ı Âşûrâ gününde vâreden!

Ey Arş’ı, Kürsî’yi, Levh’i (Mahfûzu), Kalem’i, gökleri ve yerleri Âşûrâ gününde yaratan Allâh! Ey dünyâ ve âhiretin Rahmânı! Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Ey acıyanların en merhametlisi!

Dünyâda ve âhirette dileklerimi yerine getir, Senin tâatın, sevgin ve rızân (ile geçirmek) üzere ömrümü uzun et, beni çok mübârek bir hayat ile yaşat, benden kötülükleri ve belâları savuştur ve beni İslâm ve îmân üzere vefât ettir. Yâ Erhame'r-Râhimîn! Yâ Hayy! Yâ Kayyûm! (Ey gerçek hayat sâhibi ve her şeyi ayakta tutan!) Ey celâl ve ikrâm sâhibi! Ey cezâ gününün yegâne mâliki!

Ancak Sana ibâdet ederiz ve ancak Senden yardım dileriz. Allâh-u Te'âlâ mah-lûkâtının en hayırlısı olan Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'e ve âli-ashâbının cümlesine salât-ü selâm eylesin! Âmîne!”

Daha sonra da 70 kere şu duâyı okur:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي كَمَالَ الْحُسْنَى وَسَعَادَةَ الْعُقْبَى وَخَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى.»

“Ey Allâh! Bana mükemmel bir güzellik, âhret saâdeti ve dünya-âhiretin tüm hayırlarını nasîb et.” (‘Abdülazîz Ahmed Balûğun, Du‘âu'l-gâyeti'l-maksûdeti'l-kübrâ, sh:104)

5) Âşûrâ Günü Okuyanın Kalbinin Ölmemesine (İmanlı Ölmesine) Sebep Olacak Zikir ve Duâlar

Hâfız İbni Hacer (Rahimehullâh)ın beyânına göre; her kim aşağıda zikredilecek kelimeleri Âşûrâ gününde söylerse kalbi ölmez (îmân nûru sönmez) ki o kelimeler de şunlardır:

«سُبْحَانَ اللَّهِ مِْلَاءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِْلَاءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِْلَاءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا، أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ!»

“Allâh-u Te'âlâ'yı mîzânı dolduracak kadar, ilminin sonsuzluğunca, rızâsına ulaşıncaya kadar, nîmetleri sayısınca ve Arşı'nın sıkleti kadar tesbîh ederim. Sonsuz ilmince, rızâsına ulaştıracak kadar ve Arşı'nın ağırlığınca Allâh'a hamd ederim. Mîzân dolusunca, nihâyetsiz ilmi kadar, rızâsına ulaştıracak nisbette ve Arşı'nın ağırlığı nuktârınca Allâh'ı tekbîr ederim.

Allâh-u Te'âlâ'dan başkasına sığınılıp kaçılmaz, O'ndan yine ancak O'na sığınılır. Çiftlerin ve teklerin sayısınca ve tastamam olan kelimelerinin tamâmının adedince Allâh-u Te'âlâ'yı tesbîh ederim.

Çiftlerin ve teklerin adedince ve tastamam olan kelimelerinin tamâmının sayısınca Allâh-u Te‘âlâ’yı hamd ederim.

Çiftlerin ve teklerin sayısınca ve tastamam olan kelimelerinin tamâmının adedince Allâh-u Te‘âlâ’yı tekbîr ederim.

Ey acıyanların en merhametlisi! Senden rahmetinle bütün belâlardan selâmet isterim. O yüce ve büyük olan Allâh’ın yardımını olmadan hiçbir gûnahtan dönüş ve hiçbir ibâdete kuvvet olamaz. Allâh-u Te‘âlâ, Efendimiz Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e ve âl-i ashâbının tümüne salât ve selâm eylesin. Bütün hamdler âlemlerin **Rabbi Allâh’a mahsustur.**” (‘Abdülhamîd Kuds el-Mekkî, Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr, sh:86-87; ‘Allâme el-Melîbârî, Fethu’l-Mu‘în bi şerhi Kurrati’l-‘ayn, 2/267; Ebu’l-Mu‘dî el-Câvî, Nihâyetü’z-zeyn, sh:196)

Faydalı Mâlûmât: Burada geçen “Kalbi ölmez.” ifâdesi “Kâfir olmaz.” demektir. Bu mânâ: “O kimse ki (kâfirlik döneminde) ölü (gibi) biriyken Biz (îmân nasîb ederek) onu diriltmişiz.” (el-En‘âm Sûresi:122’dan) âyet-i kerîmesinden alınmıştır. Zîrâ burada ölü kabûl edilen kâfirin îmanla dirilmesi konu edilmektedir. Bâzılarına göre de, kalbin ölmemesi dünyâyı sevmemesi, dünyâyı âhirete tercih etmemesi demektir.

Nitekim hadîs-i şerîfte: “Ölülerle birlikte oturmayın.” (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:147; İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 4/74) buyrulmuştur ki bunun mânâsı: “Kalbi ölü olan dünyâcı zenginler ile birlikte oturmayın.” diye şerhedilmiştir. Bâzı ulemâ kalbin ölmemesini ölüm hâlinde, kabirde ve kıyâmette hayrette (şaşkın hâlde) kalmaması ve zarâra uğramaması şeklinde açıklamışlardır. (el-Münâvî, Feyzu’l-Kadîr, rakam:8903, 6/39, 191)

6) İmâm-ı Diyerbî (Rahimehullâh)İN “el-Mücerrebât” isimli eserinde, Muhammed el-Emîru’s-Sağîr (Rahimehullâh)İN da “el-Fezâilü’l-Âşûriyye” isimli eserinde Allâme Üchûrî (Rahimehullâh)dan naklettiklerine göre: “Her kim Âşûrâ gününde yetmiş kere:

«حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

“Allâh bize yeter. O ne güzel Vekîl’dir! O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır.” zikrini okursa, Allâh-u Te‘âlâ o kişi hakkında o senenin tüm şerhlerine karşı kâfi gelir.” (‘Abdülhamîd Kuds, Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr, sh:83; ed-Diyerbî, el-Mücerrebât, sh:55)

7) Allâme İbrâhîm el-Attâr eş-Şâmî (Rahimehullâh)a âit “Sefînetü’l-‘ulûm” isimli eserinde zikredildiğine göre; Âşûrâ gününde okunması matlub olan duâlardan biri de şudur:

«اللَّهُمَّ يَا مُحْسِنُ! قَدْ جَاءَكَ الْمُسِيءُ وَقَدْ أَمَرْتَ يَا مُحْسِنُ بِالتَّجَاوُزِ عَنِ الْمُسِيءِ
فَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَا الْمُسِيءُ فَتَجَاوَزْ عَنِّي بِجَمِيلٍ مَا عِنْدَكَ، فَأَنْتَ
بِالْبِرِّ مَعْرُوفٌ وَبِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفٌ، أُنَلِّبِي مَعْرُوفَكَ وَأَغْنِنِي بِهِ عَن مَعْرُوفٍ مِّنْ
سِوَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.»

“Ey Allâh! Ey iyilik sâhibi! Kötülük sâhibi (olan bu kulun) muhakkak Sana geldi. Ey ihsân sâhibi! Gerçekten Sen kötülük sâhibine cezâ vermekten vazgeçmeyi emr (ve teşvîk) ettin. Hakîkî iyilik sâhibi Sensin, ben ise kötü ameller işlemiş biriyim. Artık Sen katında bununan güzellikler hürmetine yanımda bulunan kötülöklere cezâ vermekten vazgeç. Zîrâ Sen iyilikle mâruf, ihsanla mevsufsun. Ey acıyanların en merhametlisi! Ne olur iyiliğini bana ulaştır ve beni Senden gayrının iyiliğine muhtâc etme. Allâh-u Te‘âlâ, Efendimiz Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e, Ehl-i Beyti’ne ve ashâbına kıyâmet gününe kadar çokça salât ve bolca selâm eylesin.”
(‘Abdülhamîd Kuds el-Mekkî, Kenzü’n-necâh ve’s-sürûr, sh:88-89)

ÂŞÛRÂ GÜNÜ, İMKÂN DÂHİLİNDE ŞU YİRMİ BEŞ HASLET İŞLENİR

10 Muharrem 1441 / 9 Eylül Pazartesi 2019

1) Tevbe istiğfarda bulunmak.

Nitekim **Ali** (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “O (Muharrem ayı)nda öyle bir gün vardır ki Allâh-u Te‘âlâ o (Âşûrâ) gün(ün)de (Âdem (Aleyhisselâm)ın tevbesini kabûl ettiği gibi Yûnus ve Mûsâ (Aleyhimeselâm)ın ümmeti gibi) bir kavmin tevbesini (de) kabûl etmiştir ve yine o (Âşûrâ) gün(ün)de (Ümmet-i Muhammed’den o günün kıymetini bilip amellerini ifâ eden) başka toplulukların da tevbesini kabûl ede(cekti)r.” (et-Tirmizî, es-Sünen, es-Savm:40, rakam:741, 3/117; Ahmed ibnü Hanbel, el-Müsned, rakam:1335, 2/448)

Bununla âmil olmak için en azından 25 veyâ 27 kere şu istiğfârı okumakta çok fayda vardır. Nitekim Şeyh **Ali ibni Ebî Bekr es-Sekkâf** (Rahimehullâh) “**Me‘âricü’l-hidâye**” isimli eserinde şöyle demiştir: “Meşhur olan istiğfâr çeşitlerinden biri de, **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)den rivâyet edilen:

“Her kim sabahtan ve ikindiden sonra yirmi beş kere, diğeri bir rivâyette yirmi yedi kere:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَأَتُوبُ إِلَيْهِ رَبِّ اغْفِرْ لِي.»

‘Kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan, O Rahmân ve Rahîm, O Hayy-u Kayyûm olan, O hiç ölmeyecek Allâh’tan mağfiret talep ediyorum ve O’na tevbe ediyorum. Ey Rabbim! Beni affet.’ derse, ne canında, ne ailesinde, ne evinde, ne de bulunduğu şehirde istemediği bir şey görmez.” (Habîb Zeyn, en-Nücûmü’z-zâhira, sh:144; Seyyid Muhammed ‘Alevî el-Mâlikî, Ebvâbü’l-ferac, sh:221; Muhhu’l-‘ibâde sh:724; eş-Şercî, el-Fevâid, ??; ‘Alî ibnü Hasen el-‘Attâs, el-Kirtâs, 2/248) hadîs-i şerîfinde geçen istiğfardır.

2) (Farz namazlar dışında nâfile) namaz (kılmak). (O gün kılınacak bâzı namazların târifleri geride zikredildi.)

3) Oruç tutmak. (Bu husustaki fazîletler geride zikredildi.)

4) Sıla-i rahim (akrabâyı arayıp sormak).

Bu hususta **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Her kim akrabâsıyla ilişkisini kesmiş (bir durumda) olur da, Âşûrâ günü o akrâba-lık ilişkisini yeniden kur(mak için o kişiyi arayıp sor)arsa, Allâh-u Te‘âlâ onun için Zekeriyâ oğlu Yahyâ ve Îsâ (Aleyhimesselâm)ın sevâbından nasîb ayırır ve bu kişi o peygamberle cennette şu ikisi gibi (birbirlerine yakın) olurlar.”**

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) bu hadîs-i şerîfin sonunda baş parmağı ile orta parmağını birbirine birleştirmiş (ve Âşûrâ gününde ilişkisini kestiği akrabasıyla barışan kişinin cennette zikri geçen peygamberlerle o kadar yakın olacağını ifade etmiş)tir. (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:217)

5) Sadaka vermek.

Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivâyet olunmuştur: “Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, sanki (sadaka) isteyen hiç kimseyi (geride) bırakmamış da hepsine sadaka vermiş gibidir. Her kim o günde bir fakire ikrâm ederse, **Allâh-u Te‘âlâ** da kabre koyulduğu günde ona yardım eder.” (es-Safûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/157)

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in bu konuda şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde zerre miktârınca sadaka verirse, Allâh-u Te‘âlâ ona Uhud Dağı miktârınca sevap verir ve bu sevap kıyâmet gününde o kişinin mîzânında bulunur.”** (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:217)

Selef-i sâlihinden bâzıları şöyle demiştir: “Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, bütün sene boyunca (vermeyip de sevâbını) kaçırmış olduğu sadakaları vermiş gibi olur.” (‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)

6) Gusül (boy abdesti) almak.

Bununla alâkalı olarak **İbni Abbâs** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, ölüm hastalığından başka bir hastalık görmez.”** (‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)

Eserlerde **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, Allâh-u Te‘âlâ’nın katında annesinin onu doğurduğu günkü gibi günahlardan arınmış olur.”** (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:218)

Ayrıca bir haberde şöyle vârid olmuştur: “Her kim Âşûrâ gününde iki kere gusül abdesti alırsa, ebediyyen gözleri hastalanmaz.” (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:218)

7) Sürme çekmek.

Bugünde sürme çekmenin faydası hakkında **İbni Abbâs** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Her kim Âşûrâ gününde ismid (sürme taşı) ile (gözlerine) sürme çekerse, asla göz hastalığı çekmez.”** (el-Beyhakî, Şu‘abü’l-îmân, rakam:3797, 3/367; Ebû ‘Abdillâh Muhammed el-Hubeyşî, el-Be-rake fî fazli’s-sa‘yi ve’l-harake, rakam:1670, sh:415)

İmâm-ı Safûrî (*Rahimehullâh*)ın beyânı vechile; **Nûh** (*Aleyhisselâm*) gemisine binenler aylarca gemide kalıp **Âşûrâ** günü **Cûdî Dağı**'na indiklerinde suyun rutûbetinden dolayı gözleri kamaşmış, bu nedenle **Allâh-u Te'âlâ Nûh** (*Aleyhisselâm*)a o gün gözüne sürme çekmesini vahyetmiştir. (*es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157*)

"Kuhistânî Şerhi"nde beyân edildiği üzere **Âşûrâ** günü göze sürme çekmenin sahîh bir aslı vardır. (*İsmâ'îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu'l-beyân, 4/88*)

8) Bir âlimi ziyâret etmek.

Bu konuda **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde bir âlimin meclisine ya da Allâh-u Te'âlâ'yı zikredenlerin bulunduğu bir yere gider de onlarla bir an berâber oturursa, o kişiyi cennete koymak Allâh-u Te'âlâ üzerine bir hak olur."** (*Seyyid 'Alî Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217*)

9) Bir hastayı ziyâret etmek.

Bu hususta **İbni Abbâs** (*Radiyallâhu Anhümâ*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde bir hastayı ziyâret ederse, sanki bütün Âdemoğlunu ziyâret etmiş gibidir."** (*'Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88*)

10) Yetim başı sıvazlamak.

Tevrat-ı Şerif'te buyrulmuştur ki: **"Her kim Âşûrâ günü bir yetimin başını sıvazlarsa Allâh-u Te'âlâ ona (yetimin başındaki) her tüyün karşılığında cennette bir ağaç verir. O ağacın üzerindeki takılar ve zînetler ancak Allâh-u Te'âlâ bilebilir."** (*es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157*)

İbni Abbâs (*Radiyallâhu Anhümâ*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te'âlâ bu yaptığı iş vesîlesiyle (o yetimin başındaki) her bir saç tânesine karşılık, o kişiye cennette bir derece verir."** (*'Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87; Seyyid 'Alî Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218*)

11) Çoluk çocuğa bolluk yapmak.

İbni Mes'ûd (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: **"Her kim Âşûrâ gününde âilesine genişlik yapar (da ikramlarda bulunur)sa, senenin geri kalanında da hep (rızk bakımından) genişlik içerisinde olur."** (*et-Taberânî, el-Mu'cemü'l-kebîr, rakam:10007, 10/77; el-Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, rakam:3792, 3/365; Ebû 'Abdillâh Muhammed el-Hubeşî, el-Berake fî fazli's-sa'yi ve'l-harake, rakam:1677, sh:415*)

Ebû Hureyre (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: **"Benîsrâil'e senede bir gün oruç tutmak farz kılındı, o da Muharrem'in onuncu günü olan Âşûrâ günüdür. Öyleyse siz de o günde oruç tutun ve o günde âilenize genişlik (bolluk) yapın. Her kim malından (vererek) âilesine o günde genişlik yaparsa, Allâh-u Te'âlâ da senenin diğer günlerinde ona genişlik yapar."** (*'Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89*)

Süfyân ibni Uyeyne (Radiyallâhu Anh) demiştir ki: “Biz bunu elli senedir denedik, bol-luktan başka bir şey görmedik.” (‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89; Ebû ‘Abdillâh Muhammed el-Hubeyşî, el-Berake fî fazli’s-sa‘yi ve’l-harake, rakam:1678, sh:415)

12) Bir kişiye su içirmek.

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Âşûrâ gününde (bir Müslüman’a) bir yu-dum su içirirse, sanki o kişi göz açıp kapayıncaya kadar bile Allâh-u Te‘âlâ’ya isyân etmemiş sayılır.**” (‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)

13) Tırnak kesmek.

14) Bir mümini iftar ettirmek.

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirir-se, sanki onun yanında bütün Ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve onların hepsinin karnını doyurmuş gibi (sevâba nâil) olur.**” (Ebu’l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhu’l-ğâfilîn, sh:331; Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)

15) Bin kere İhlâs Sûresi okumak.

Bu konuda **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: “**Âşûrâ günü İhlâs Sûresi’ni bin kere okuyana Allâh-u Te‘âlâ rahmet nazarı ile ba-
kar ve o kişi sıdıklardan yazılır.**” (Seyyid ‘Alî Zâde, Şerhu Şir‘ati’l-İslâm, sh:217-218)

16) En az on Müslüman’a selâm vermek.

Bu hususta **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: “**Her kim Âşûrâ gününde on Müslüman’a selâm verirse, sanki o kişi mahlûkât içe-
risindeki bütün müminlere selâm vermiş gibidir.**” (es-Safûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/156)

Umûmî olarak on Müslüman’a selâm vermenin müjdesi hakkında da **İbni Ömer** (Ra-diyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “**Her kim Müslümanlardan on kişiye selâm verirse, sanki bir köle âzâd etmiş gibidir ve bu kişi o günde ölürse cenneti (kendisine) vâcib kılar.**” (ed-Deylemî, el-Firdevs bi me’sûri’l-hitâb, rakam:5635, 3/524)

17) Yolunu kaybetmiş yol göstermek.

Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivâyet olunmuştur: “Her kim Âşûrâ gününde yolunu kaybetmiş birine yol gösterirse, **Allâh-u Te‘âlâ** o kişinin kalbini nurla doldurur.” (es-Safûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/157)

18) Sinirine hâkim olmak.

Semâvî kitapların birinde şöyle yazıldığı rivâyet olunmuştur: “Her kim Âşûrâ gününde sinirini bastırırsa, **Allâh-u Te‘âlâ** onu (Kendi kazâsına ve kaderine) râzı olan (bahtiyar) lardan yazar.” (es-Safûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/157)

19-22) Müslümanların yolundan eziyet veren şeyleri kaldırmak, ehl-i İslâm arasını sulh etmek (dargınları barıştırmak), bir Müslüman'ın cenâzesine katılmak ve Müslümanlarla güler yüzle musâfaha etmek.

Bu son zikrettiğimiz dört hasleti **İmâm-ı Zendûsî** (Rahimehullâh) "**er-Ravza**" isimli eserinde nakletmiştir. (Seyyid 'Alî Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)

23) Bir Sene Boyunca Hasta Olmamak İçin Yapılacak Bir Amel

Âşûrâ günü bir miktar gül suyuna her birinin başında besmele çekilerek ve suya bakılarak yedi Fâtiha okunup sonra o gül suyu başa ve yüze sürülürse o kişi bir dahaki seneye kadar illet ve dert görmez. Bu husus tecrübeyle sâbit olmuştur. ('Alî el-Üchûrî, Risâle fî fazli 'âşûrâ, Süleymâniye Kütüphanesi, Yazma Bağışlar kısmı, rakam:3981, sh:53; Muhammed Ebu'l-Yüsr 'Âbidîn, el-Evrâdü'd-dâime, sh:93)

24) Muhammed Hakkî Hazretleri'nin nakline göre: "Her kim Âşûrâ günü yüz kere Âyete'l-Kürsî, yüz kere de İhlâs-ı Şerîf okuduktan sonra (ölmüş) anne babası için duâcı olursa, onlar müşrik dahî olsalar **Allâh-u Te'âlâ** azaplarını hafifletir." (Muhammed Hakkî en-Nâzillî, Hazînetü'l-esrâr, sh:43)

Ya bir de günahkâr mümin iseler demek ki onlardan azâbı tamâmen kaldırır, sâlih mümin iseler derecelerini artırır.

25) Âşûrâ çorbası pişirmek

Âşûrâ günü, Âşûrâ çorbası pişirmek ve konu komşuya ikram etmek de **Nûh** (Aleyhisselâm) dan kalma güzel bir sünnettir. "**el-Mevridü'l-'Azb**" isimli eserde nakledildiği üzere **Nûh** (Aleyhisselâm)ın gemisi Âşûrâ günü Cûdî Dağı'na yerleştiği zaman o yüce peygamber (Aleyhisselâm): "**Yanınızda olan rızıkları bir araya getirin.**" buyurdu. Bunun üzerine biri bir avuç arpa, bir başkası buğday, bir diğeri bakla, bir başkası da mercimek getirmiş.

O zaman **Nûh** (Aleyhisselâm): "**Bunların hepsini birlikte pişirin, muhakkak ki siz (kâfirleri boğan tûfandan) kurtulma şerefine erdiniz. Gününüz mübârek olsun.**" demiştir ki, o gün bugün Müslümanlar Âşûrâ gününde hububat pişirmeyi âdet edinmişlerdir. (es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)

SAFER AYINDA KILINACAK NAMAZLAR

SAFER AYININ İLK GECE NAMAZI

(29 Eylül Pazar'ı 30 Eylül Pazartesi'ye bağlayan gece)

Safer ayının ilk gecesinde yatsıdan sonra vitirden önce dört rekât namaz kılınıp birinci rekâtta Fâtiha'dan sonra 11 kere Kâfirûn Sûresi, ikinci rekâtta 11 kere İhlâs Sûresi, üçüncü rekâtta 11 kere Felak Sûresi, dördüncü rekâtta 11 kere Nâs Sûresi okunur, selâmdan sonra 70 kere:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

“Allâh-u Te‘âlâ noksan sıfatlardan münezzehtir. Bütün hamdler Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur. Allâh-u Te‘âlâ’dan başka hiçbir ilâh yoktur ve Allâh-u Te‘âlâ en büyüktür. Allâh’ın yardımını olmadan hiçbir günahattan dönüş, hiçbir ibâdete de kuvvet yoktur.” tesbîhi okunur, peşine de 70 kere:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

“Ancak Sana ibâdet (ve kulluk) ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz.” (Fâtiha Sûresi:5) âyet-i kerîmesi okunur. (Muhammed ibnû Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rave'z-zam'ân fî fezâilî'l-eşhûri ve'l-eyyâm, sh:4; Muhammed 'Âbidîn, Tenbîhu'l-kulûbi'n-nâ'ime 'ale'l-evrâdi'd-dâime, sh:71-72; Şeyh Mahmûd Sâmî, el-Ed'îye ve'l-ezkâr, sh:123-127)

SAFER AYININ HER GÜNÜ OKUNACAK BİR DUÂ

(30 Eylül Pazartesi'den 28 Ekim Pazartesi'ye kadar)

Rivâyet olduğuna göre her kim aşağıda zikredilecek duâyı Safer ayının her günü okursa **Allâh-u Te‘âlâ** onu bir dahaki Safer ayına kadar o sene olacak bütün belâ ve musîbetlerden korur. O sene ona aslâ hiçbir belâ isâbet etmez.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذَا
الشَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَمِنْ كُلِّ شِدَّةٍ وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ الَّتِي قَدَّرْتَ فِيهِ يَا دَهْرُ
يَا دَيْهَوْرُ يَا دَيْهَارُ يَا كَانَ يَا كَيْنُونُ يَا كَيْنَانُ يَا أزلُ يَا أَبْدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ! أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ، اللَّهُمَّ احْرُسْنِي
بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ فِي نَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ الَّتِي ابْتَلَيْتَنِي
بِصُحْبَتِهَا بِحُزْمَةِ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا كَرِيمُ يَا سَتَّارُ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ يَا شَدِيدَ الْقُوَى يَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا
كَرِيمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالٍ! ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ، اكْفِنِي وَاكْفِنِي عَنْ جَمِيعِ
خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجَمِّلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ! يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! اللَّهُمَّ يَا لَطِيفَ لَطْفَتِ بِخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
الطُّفِ بِنَا فِي قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،
اللَّهُمَّ بِسِرِّ الْحَسَنِ وَأَخِيهِ وَجَدِّهِ وَأَبِيهِ وَأُمِّهِ وَبَنِيهِ، اكْفِنِي شَرَّ هَذَا الْيَوْمِ وَمَا يَنْزِلُ

فِيهِ يَا كَافِيَ الْمُهَمَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ! فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ،
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ
الصَّفْرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفْرِ، اٰمِيْنُ!»

“Ey Allâh! Kulun, Nebîn ve Rasûlün olan Ümmî Peygamber Efendimiz Muhammed’e ve Ehl-i Beyti’ne ve sahâbesine salât eyle, bereketler yağdır ve selâm eyle.

Ey Allâh! Muhakkak ki ben bu ayın ve bugünün şerrinden ve Senin bu ayda yarattığın her bir belâ ve musîbetten Sana sığınırım. Ey Ezelî! Ey Bâkî! Ey Kadîm! Ey Mevcûd! Ey Sâbit! Ey Hakk!

Ey (varlığının) başlangıcı olmayan! Ey sonu olmayan! Ey her şeyi yoktan yaratan! Ey her şeyi tekrar diriltecek olan! Ey celâl ve ikrâm sâhibi! Ey ulu Arş’ın sâhibi! Sen dilediğini yaparsın!

Ey Allâh! Canımı, malımı, birliktelikleriyle beni imtihana tâbi tuttuğun çocuklarımı, dînimi ve dünyâmı hiç uyumayan kudret nazarınla muhâfaza eyle. İyi ve hayırlı kullarının hürmetine bu duâmı kabûl eyle! Rahmetinle muâmele eyle!

Ey yüce Allâh! Ey günahları bağışlayan! Ey (kullarına karşı) cömert (olan)! Ey günahları örten! Ey acıyanların en merhametlisi rahmetinle muâmele eyle! Ey kuvvetleri güçlü ve azâbı şiddetli olan Allâh! Ey Kendisi çok güçlü olan! Ey ululuk sâhibi! Ey iyilik sahibi! Ey büyük Allâh! Ey yüce Allâh! İzzetinle bütün yaratıklarını zelîl kıldın. Bana kâfi gel, mahlûkâtın(ın şer ve zararların)a karşı bana kâfi gel.

Ey güzellik veren! Ey yaptığını güzel yapan! Ey (dilediğini) güzelleştiren! Ey fazl-u kerem sâhibi! Ey inâm eden! Ey ikrâm eden! Ey Kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan! Ey acıyanların en merhametlisi! Ey gökleri ve yeri yaratma lütfunda bulunan Latîf! Kazâ ve kaderinde bize lütufta bulun. Belandan bize âfiyet ver. Günahlardan dönüş ve ibâdete kuvvet ancak Senin yardımınıdır. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duâmı) kabûl buyur.

Allâh-u Te‘âlâ bize yeter. O ne güzel vekildir. O pek yüce ve çok büyük Allâh’ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Ey Allâh! Hasen ile kardeşinin, dedesi ile babasının, annesi ile oğullarının sırrı hakkı için; bugünün şerrine ve bugünde inecek olan belâların şerrine karşı bana kâfi gel. Ey mühim sıkıntılara kâfi gelen ve ey belâları kaldıran! ‘Onlara karşı muhakkak Allâh sana kâfi gelecektir, O hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.’

Allâh-u Te‘âlâ, Efendimiz Muhammed’e, Ehl-i Beyti’ne ve ashâbının tümüne salât eylesin. Ey Allâh! Safer ayında bize bereket ver. Mutluluk ve gâlibiyetle bitirmemizi nasîb et. **Âmîn!**” (Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:50-52; İbrâhîm el-Ensârî, Rave’z-zam’ân fî fezâilî’l-eşhuri ve’l-eyyâm, sh:4; Muhammed Ebü’l-Yüsri ‘Âbidîn, Tenbîhu’l-kulûbi’n-nâ’ime ‘ale’l-evrâdi’d-dâime, sh:71-72; Şeyh Mahmûd Sâmi, el-Ed’iye ve’l-ekzâr, sh:118-119)

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ،) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ) هَذَا كِتَابٌ (مِنَ اللَّهِ وَ) مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ (اللَّهِ) رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى مَنْ طَرَقَ الدَّارَ مِنَ الْعُمَّارِ وَالزُّوَارِ وَالصَّالِحِينَ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا
رَحْمَنُ! أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ لَنَا وَلَكُمْ فِي الْحَقِّ سَعَةً، فَإِنْ تَكُ عَاشِقًا مُوَلَعًا أَوْ فَاجِرًا مُقْتَحِمًا أَوْ رَاغِبًا
حَقًّا أَوْ مُبْطِلًا، هَذَا كِتَابُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَنْطِقُ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ، ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾، وَ﴿رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾، اُتْرُكُوا صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا وَانْطَلِقُوا إِلَى عِبَادَةِ الْأَضْنَامِ
وَالِي مَنْ يَزْعُمُ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿يُغْلَبُونَ﴾، ﴿حَم﴾، لَا يُنْصَرُونَ، ﴿حَم﴾ ﴿عَسَقٌ﴾، ﴿حَم﴾ وَالْكِتَابِ الْمُهِينِ) تَفَرَّقَ أَعْدَاءُ اللَّهِ
وَبَلَغَتْ حُجَّةُ اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ﴿فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. «(بِسْمِ اللَّهِ
وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا أَحَدَ سِوَى اللَّهِ وَلَا أَحَدَ مِثْلَ اللَّهِ، بِسْمِ اللَّهِ، أَسْتَفْتِحُ
بِاللَّهِ وَأَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ، أُعِيدُ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا فِي حِرْزِ اللَّهِ حَيْثُ كَانَ وَحَيْثُمَا تَوَجَّهَ لَا تَقْرُبُوهُ
وَلَا تُفْزِعُوهُ وَلَا تُضَارُوهُ قَاعِدًا كَانَ أَوْ قَائِمًا وَلَا فِي الْأَكْلِ وَلَا فِي الشُّرْبِ وَلَا فِي الْإِغْتِسَالِ وَلَا
فِي كُلِّ حَالٍ مِنَ الْأَحْوَالِ وَلَا بِاللَّيْلِ وَلَا بِالنَّهَارِ وَكُلَّمَا سَمِعْتُمْ ذَكَرَ كِتَابِي فَأَذْبُرُوا عَنْهُ، لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأُعِيدُهُ بِاللَّهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ وَبِمَا اسْتَنَارَتْ بِهِ
الشَّمْسُ وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَهُوَ مَكْتُوبٌ تَحْتَ الْعَرْشِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.»

«يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ! (يَا خَبِيرُ!) يَا سَمِيعُ! يَا بَصِيرُ! يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ! يَا خَالِقَ الشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ الْمُبِيرِ! يَا عِصْمَةَ الْبَائِسِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ! يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ! يَا جَابِرَ الْعَظْمِ
الْكَسِيرِ! يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ! أَسْأَلُكَ وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ! وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْمُضْطَرِّ
الضَّرِيرِ، أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الثَّمَانِيَةِ الثَّامَةِ
الْمَكْتُوبَةِ عَلَى قَرْنِ الشَّمْسِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي هَذِهِ.»

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ) هَذَا كِتَابٌ (مِنَ اللَّهِ وَ) مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ (اللَّهِ) رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى مَنْ طَرَقَ الدَّارَ مِنَ الْعُمَارِ وَالزُّوَارِ وَالصَّالِحِينَ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ! أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ لَنَا وَلَكُمْ فِي الْحَقِّ سَعَةً، فَإِنْ تَكُ عَاشِقًا مُوَلَعًا أَوْ فَاجِرًا مُقْتَحِمًا أَوْ رَاغِبًا حَقًّا أَوْ مُبْطِلًا، هَذَا كِتَابُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَنْطِقُ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ، ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، وَ﴿رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾، أَتْرَكُوا صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا وَانْطَلَقُوا إِلَى عِبْدَةِ الْأَصْنَامِ وَإِلَى مَنْ يَزْعُمُ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، يُغْلَبُونَ، ﴿حَم﴾، لَا يُنْصَرُونَ، ﴿حَم﴾، ﴿عَسَق﴾، ﴿حَم﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (تَفَرَّقَ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَبَلَغَتْ حُجَّةُ اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ﴿فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. «(بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا أَحَدَ سِوَى اللَّهِ وَلَا أَحَدَ مِثْلَ اللَّهِ، بِسْمِ اللَّهِ، أَسْتَفْتِحُ بِاللَّهِ وَأَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ، أُعِيدُ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا فِي حِرْزِ اللَّهِ حَيْثُ كَانَ وَحَيْثُمَا تَوَجَّهَ لَا تَقْرُبُوهُ وَلَا تُفْرِغُوهُ وَلَا تُضَارُوهُ قَاعِدًا كَانَ أَوْ قَائِمًا وَلَا فِي الْأَكْلِ وَلَا فِي الشُّرْبِ وَلَا فِي الْأَغْتِسَالِ وَلَا فِي كُلِّ حَالٍ مِنَ الْأَحْوَالِ وَلَا بِاللَّيْلِ وَلَا بِالنَّهَارِ وَكُلَّمَا سَمِعْتُمْ ذَكَرَ كِتَابِي فَادْبُرُوا عَنْهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأُعِيدُهُ بِاللَّهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ وَبِمَا اسْتَنَارَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَهُوَ مَكْتُوبٌ تَحْتَ الْعَرْشِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.»

«يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ! (يَا خَبِيرُ!) يَا سَمِيعُ! يَا بَصِيرُ! يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ! يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ! يَا عِضْمَةَ الْبَائِسِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ! يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ! يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ! يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ! أَسْأَلُكَ وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ! وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْمُضْطَرِّ الضَّرِيرِ، أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الثَّمَانِيَةِ التَّامَّةِ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى قَرْنِ الشَّمْسِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي هَذِهِ.»